

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2367/94

af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)

til Kommissionen

(15. november 1994)

(95/C 175/01)

Om: Tilskyndelse til aktivitet på de forskellige områder for design

I sin beslutning vedtaget i mødeperioden i marts opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til at udarbejde et program med henblik på et omfattende fællesskabsinitiativ inden for design med det formål på EU-niveau at fremme design på de forskellige områder (produktudvikling, kommunikation, indretning, administration og tjenesteydelser).

Er der allerede taget skridt i dette øjemed? Hvilke? Hvem er blevet pålagt dette ansvar? Hvem er blevet eller vil blive hørt?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2368/94

af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)

til Kommissionen

(15. november 1994)

(95/C 175/02)

Om: Et europæisk råd for design

Er der taget skridt med henblik på at oprette et europæisk råd for design? Hvordan ser den eventuelle plan ud? Hvem vil kunne deltage i disse bestræbelser, enten direkte eller ved høring?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Edith Cresson
på skriftlig forespørgsel E-2367/94 og E-2368/94
(6. april 1995)

I Kommissionens meddelelse om en politik til forbedring af industriens konkurrenceevne ⁽¹⁾ er fremme af immaterielle investeringer et prioriteret område. Kommissionen har netop til hensigt at prioritere immaterielle investeringer højere i alle sine politikker for at støtte investering og sikre, at forskningspolitikken i forbindelse med det fjerde ramme-program for forskning og udvikling (1994—1998) lægger større vægt på markedsbegovene.

Design er et vigtigt område i forbindelse med immaterielle investeringer og kan bidrage væsentligt til nye produkters og tjenesteydelsers konkurrenceevne, hvad der sandsynligvis vil give det en mere fremtrædende plads i EU-politikken fremover.

Hvad angår specielt forskningspolitikken har Kommissionen fået til opgave gennem foranstaltninger at stimulere interessen for og anvendelsen af design og i det hele taget innovationsstyringsmetoder i virksomhedernes innovationsproces, som det fremgår af særprogrammet svarende til tredje foranstaltning (formidling og nyttiggørelse af resultater) under det fjerde ramme-program, som Rådet vedtog den 15. december 1994 ⁽²⁾.

Man er ved at udarbejde en udførlig arbejdsplan for perioden 1994—1998, der dækker forskellige innovationsstyringsområder, især teknologisk overvågning, værdianalyse, kvalitetsstyring og design. I forbindelse med udarbejdelse af eventuelle designinitiativer i fremtiden vil der blive taget hensyn til erfaringerne og evalueringerne af designrelevante aktiviteter under det tidligere SPRINT-program.

Disse aktiviteter, der alle havde karakter af forsøg, omfattede arbejdet omkring EF's designpris (i 1988, 1990, 1992, 1994), internationale konferencer, designaudits og forskellige publikationer, herunder Den Europæiske Designguide, som for hver enkelt medlemsstat indeholder alle relevante oplysninger om design.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 319 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. L 361 af 31. 12. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2542/94

af Miguel Arias Cañete og Carmen Fraga Estévez (PPE)
til Kommissionen
(30. november 1994)
(95/C 175/03)

Om: Gennemførelse af fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Seychellerne

I protokollen til fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Seychellerne er der fastsat en gyldighedsperiode på tre år, der løber fra 18. januar 1993 til 17. januar 1996, og efter næsten to år er der grund til at stille følgende spørgsmål om gennemførelsen:

1. Hvilken udnyttelsesgrad er der tale om i forbindelse med de forskellige fiskerimuligheder?
2. Hvilke medlemsstater har fået tildelt licenser, og hvor mange licenser er der tale om?
3. Omfatter aftalen et videnskabeligt program, og er det muligt at få oplyst de vigtigste resultater af eventuelle undersøgelser?
4. Hvad er efter Kommissionens opfattelse hovedproblemerne i forbindelse med gennemførelsen af aftalen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2544/94

af Miguel Arias Cañete og Carmen Fraga Estévez (PPE)
til Kommissionen
(30. november 1994)
(95/C 175/04)

Om: Gennemførelse af fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Angola

I protokollen til fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Angola er der fastsat en gyldighedsperiode på to år, der løber fra 3. maj 1994 til 2. maj 1996, og efter næsten et år er der grund til at stille følgende spørgsmål om gennemførelsen:

1. Hvilken udnyttelsesgrad er der tale om i forbindelse med de forskellige fiskerimuligheder?
2. Hvilke medlemsstater har fået tildelt licenser, og hvor mange licenser er der tale om?

3. Omfatter aftalen et videnskabeligt program, og er det muligt at få oplyst de vigtigste resultater af eventuelle undersøgelser?
4. Hvad er efter Kommissionens opfattelse hovedproblemerne i forbindelse med gennemførelsen af aftalen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2546/94

af Miguel Arias Cañete og Carmen Fraga Estévez (PPE)
til Kommissionen
(30. november 1994)
(95/C 175/05)

Om: Gennemførelse af fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Gambia

I protokollen til fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Gambia er der fastsat en gyldighedsperiode på tre år, der løber fra 1. juli 1993 til 30. juni 1996, og efter mere end halvandet år er der grund til at stille følgende spørgsmål om gennemførelsen:

1. Hvilken udnyttelsesgrad er der tale om i forbindelse med de forskellige fiskerimuligheder?
2. Hvilke medlemsstater har fået tildelt licenser, og hvor mange licenser er der tale om?
3. Omfatter aftalen et videnskabeligt program, og er det muligt at få oplyst de vigtigste resultater af eventuelle undersøgelser?
4. Hvad er efter Kommissionens opfattelse hovedproblemerne i forbindelse med gennemførelsen af aftalen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2547/94

af Miguel Arias Cañete og Carmen Fraga Estévez (PPE)
til Kommissionen
(30. november 1994)
(95/C 175/06)

Om: Gennemførelse af fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Guinea-Bissau

I protokollen til fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Guinea-Bissau er der fastsat en gyldighedsperiode på to år, der løber fra 16. juni 1993 til 15. juni 1995, og efter 18 måneder er der grund til at stille følgende spørgsmål om gennemførelsen:

1. Hvilken udnyttelsesgrad er der tale om i forbindelse med de forskellige fiskerimuligheder?
2. Hvilke medlemsstater har fået tildelt licenser, og hvor mange licenser er der tale om?
3. Omfatter aftalen et videnskabeligt program, og er det muligt at få oplyst de vigtigste resultater af eventuelle undersøgelser?

4. Hvad er efter Kommissionens opfattelse hovedproblemerne i forbindelse med gennemførelsen af aftalen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2548/94

af Miguel Arias Cañete og Carmen Fraga Estévez (PPE)
til Kommissionen
(30. november 1994)
(95/C 175/07)

Om: Gennemførelse af fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og São Tomé og Príncipe

I protokollen til fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og São Tomé og Príncipe er der fastsat en gyldighedsperiode på tre år, der løber fra 1. juni 1993 til 31. maj 1996, og efter næsten halvandet år er der grund til at stille følgende spørgsmål om gennemførelsen:

1. Hvilken udnyttelsesgrad er der tale om i forbindelse med de forskellige fiskerimuligheder?
2. Hvilke medlemsstater har fået tildelt licenser, og hvor mange licenser er der tale om?
3. Omfatter aftalen et videnskabeligt program, og er det muligt at få oplyst de vigtigste resultater af eventuelle undersøgelser?
4. Hvad er efter Kommissionens opfattelse hovedproblemerne i forbindelse med gennemførelsen af aftalen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2549/94

af Miguel Arias Cañete og Carmen Fraga Estévez (PPE)
til Kommissionen
(30. november 1994)
(95/C 175/08)

Om: Gennemførelse af fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Mauretanien

I protokollen til fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Mauretanien er der fastsat en gyldighedsperiode på tre år, der løber fra 1. august 1993 til 31. juli 1996, og efter mere end et år er der grund til at stille følgende spørgsmål om gennemførelsen:

1. Hvilken udnyttelsesgrad er der tale om i forbindelse med de forskellige fiskerimuligheder?
2. Hvilke medlemsstater har fået tildelt licenser, og hvor mange licenser er der tale om?
3. Omfatter aftalen et videnskabeligt program, og er det muligt at få oplyst de vigtigste resultater af eventuelle undersøgelser?
4. Hvad er efter Kommissionens opfattelse hovedproblemerne i forbindelse med gennemførelsen af aftalen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2551/94

af Miguel Arias Cañete og Carmen Fraga Estévez (PPE)
til Kommissionen
(30. november 1994)
(95/C 175/09)

Om: Gennemførelse af fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Mauritius

I protokollen til fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Mauritius er der fastsat en gyldighedsperiode på tre år, der løber fra 1. december 1993 til 30. november 1996, og efter et år er der grund til at stille følgende spørgsmål om gennemførelsen:

1. Hvilken udnyttelsesgrad er der tale om i forbindelse med de forskellige fiskerimuligheder?
2. Hvilke medlemsstater har fået tildelt licenser, og hvor mange licenser er der tale om?
3. Omfatter aftalen et videnskabeligt program, og er det muligt at få oplyst de vigtigste resultater af eventuelle undersøgelser?
4. Hvad er efter Kommissionens opfattelse hovedproblemerne i forbindelse med gennemførelsen af aftalen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2552/94

af Miguel Arias Cañete og Carmen Fraga Estévez (PPE)
til Kommissionen
(5. december 1994)
(95/C 175/10)

Om: Gennemførelse af fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Madagaskar

I protokollen til fiskeriaftalen mellem Fællesskabet og Madagaskar er der fastsat en gyldighedsperiode på tre år, der løber fra 21. maj 1993 til 20. maj 1995, og efter mere end to år er der grund til at stille følgende spørgsmål om gennemførelsen:

1. Hvilken udnyttelsesgrad er der tale om i forbindelse med de forskellige fiskerimuligheder?
2. Hvilke medlemsstater har fået tildelt licenser, og hvor mange licenser er der tale om?
3. Omfatter aftalen et videnskabeligt program, og er det muligt at få oplyst de vigtigste resultater af eventuelle undersøgelser?
4. Hvad er efter Kommissionens opfattelse hovedproblemerne i forbindelse med gennemførelsen af aftalen?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino
på skriftlig forespørgsel E-2542/94, E-2544/94,
E-2546/94, E-2547/94, E-2548/94, E-2549/94, E-2551/94
og E-2552/94
(6. marts 1995)

1. & 2. Kommissionen sender direkte til de ærede medlemmer og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat en sammenfatning vedrørende hver aftale og en oversigt over antallet af licenser, der er tildelt medlemsstaterne, opdelt på medlemsstat, antallet af berørte fartøjer og anvendelsen af aftalen.

3. Vedrørende resultaterne af eventuelle videnskabelige programmer er der grund til at præcisere, at i de aftaler, der udelukkende vedrører tun (Seychellerne, Mauritius, Madagaskar, São Tomé), anvender partnerlandene det i protokollen fastsatte bidrag til forskning, undersøgelser eller investeringer, som vedrører andre arter end dem, EF-fiskerflåden fisker efter.

På Mauritius er bidraget blevet anvendt til undersøgelser vedrørende languster og krebsdyr og til infrastrukturer på centret for oceanografisk forskning.

I Angola er der blevet gennemført en undersøgelse vedrørende de forskellige bestandes situation, der viser, at kystrejer udnyttes fuldt ud, mens der er tale om en mindre underudnyttelse af de demersale arter.

I Guinea-Bissau er bidraget blevet anvendt til delvis finansiering af centret for anvendt fiskeriforskning.

4. Der har ikke været nogen væsentlige problemer i forbindelse med de aftaler, der er omfattet af de ærede medlemmers spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2580/94

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen

(5. december 1994)

(95/C 175/11)

Om: Ukontrolleret brug af plantebeskyttelsesmidler og den offentlige sundhed i Grækenland

Den 8. november 1994 blev der offentliggjort resultater fra en undersøgelse, der bestod i kemiske analyser af landbrugsprodukter fra Nordgrækenland, hvor der blev konstateret høje koncentrationer af farlige, giftige stoffer, herunder restkoncentrationer af gødning. I 1993 var der ved andre analyser ligeledes blevet fundet farlige stoffer i høje koncen-

trationer i et stort antal modernælksprøver i Athen, Lamia, Kavala og Xanthi. Kommissionen bedes besvare følgende:

- er Kommissionen blevet informeret om undersøgelser, der viser problemets omfang?
- er der mulighed for at finansiere en særlig oplysningskampagne henvendt til producenterne med henblik på at undgå ukontrollabel brug af plantebeskyttelsesmidler og gødning?
- hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at oplyse forbrugerne om, hvordan de kan beskytte sig selv og vælge produkter, der ikke indebærer nogen helbredsrisici?
- mener Kommissionen, at de græske myndigheder råder over den nødvendige infrastruktur samt tilstrækkeligt personale og udrustning til at foretage den nødvendige kontrol og dermed vinde forbrugernes tillid til landbrugsprodukterne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(10. februar 1995)

1. Nej. Kommissionen har ikke kendskab til de af det ærede medlem nævnte undersøgelser.

2. Kommissionen har i årenes løb finansieret forskningsprogrammer vedrørende integrerede skadedyrsforvaltningssystemer med henblik på udvikling af teknik, som fører til en mere rationel anvendelse af pesticider. Endvidere er der blevet finansieret demonstrationsmarker for at vise, hvilket skadedyrsbekæmpelsesniveau der er muligt med anvendelse af sådanne metoder i praksis.

Kommissionen mener imidlertid, at fremme af god landbrugspraksis i forbindelse med anvendelse af pesticider og gødningsstoffer normalt opnås bedst, når den integreres i medlemsstaternes almindelige nationale programmer.

3. Selv om Kommissionen støtter nøje overvågning af levnedsmidler for forskellige restkoncentrationer for at sikre høje standarder, er den ikke bekendt med, at det fundne restkoncentrationsniveau er et problem for forbrugerne.

4. Kommissionen er bekendt med, at de græske myndigheder er i færd med at opgradere deres infrastruktur for at forbedre tilsynet med levnedsmidler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2582/94

af Gijs de Vries (ELDR)
til Kommissionen
(5. december 1994)
(95/C 175/12)

Om: Næringsdeklaration af levnedsmidler (klage 93/4005)

Den 27. oktober 1992 indgav General Biscuits Nederland BV en klage til Kommissionen. Ifølge virksomheden er den belgiske kongelige anordning af 3. marts 1992 om markedsføringen af levnedsmidler i strid med direktiv 90/496/EØF ⁽¹⁾.

Klagen blev af Kommissionen erklæret for antagelig den 8. februar 1993. Den 9. juni 1993 afholdtes der en drøftelse mellem medarbejdere i General Biscuits Belgie og Kommissionens tjenestegrene. I de 17 måneder, der er gået siden da, har virksomheden ikke hørt mere fra Kommissionen.

1. Forstår Kommissionen, at enkeltpersoner og virksomheder, der må vente på behandlingen af en klage i mere end to år, mister tilliden til Kommissionens pålidelighed som traktaternes vogter?
2. Hvorfor har Kommissionen ikke siden den 9. juni 1993 orienteret virksomheden om sagens forløb?
3. Er klagen efter Kommissionens opfattelse begrundet, og hvad har Kommissionen i bekræftende fald gjort og med hvilket resultat?

⁽¹⁾ EFT nr. L 276 af 6. 10. 1990, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti

(16. februar 1995)

Som en af de proceduremæssige garantier over for klageren har Kommissionen forpligtet sig til af informere denne om, hvordan klagen følges op. Det skal imidlertid bemærkes, at de nationale myndigheders behandling af sagen undertiden er meget tidskrævende, og at Kommissionen først kan beslutte, hvilke skridt der skal tages, når denne fase er afsluttet.

I den sag, som det ærede medlem omtaler, indledte Kommissionen efter modtagelsen af klagen en overtrædelsesprocedure. Dette blev omgående meddelt klageren.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2623/94

af Karla Peijs (PPE)
til Kommissionen
(8. december 1994)
(95/C 175/13)

Om: Hindringer i den frie bevægelighed for kapital i forbindelse med EØS-aftalen

1. Er det Kommissionen bekendt, at den østrigske regering den 17. december 1993 forelagde et lovforslag om ændring af den såkaldte gebyrlov nr. 1957/267?

2. Deler Kommissionen den opfattelse, at dette lovforslag har karakter af en ad hoc-lovgivning i den forstand, at loven kun er møntet på en enkel virksomhed og nærmere bestemt det efter østrigsk ret etablerede selskab »Concord Cart Casino Gastronomie und Freizeitgestaltung GmbH«?

3. Er Kommissionen klar over, at investorerne og blandt disse et efter nederlandsk ret etableret selskab, som har investeret penge i det efter østrigsk ret etablerede selskab CCC, fuldstændig er blevet berøvet deres berettigede forventninger om et normalt afkast af investeringerne netop på grund af denne lov?

4. Finder Kommissionen ikke, at de østrigske myndigheders handlemåde umiddelbart inden EØS-aftalens ikrafttrædelse pr. 1. januar 1994 er i strid med både ånd og bogstav i denne aftale i betragtning af den heraf følgende faktiske trussel mod den frie bevægelighed for kapital og mod princippet om ikke-forskelsbehandling af grænseoverskridende investeringer?

5. Er Kommissionen villig til såvel af hensyn til det berørte nederlandske selskab som af hensyn til andre europæiske investorer at lade EFTA-Tilsynsmyndigheden tage dette spørgsmål op til omgående behandling?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti

(16. februar 1995)

1. Ja, Kommissionen er bekendt med, at den østrigske regering den 17. december 1993 fremlagde lovforslaget »Änderung des Gebührengesetzes«, BGBl. Nr. 965/1993, der ændrer lov nr. 1957/267, »Gebührengesetz«.

2. Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, berører ændringen alle virksomheder, der driver hasardspil og væddemål. Den vigtigste ændring i beskattningen påvirker alle de virksomheder, som hidtil har organiseret hasardspil og væddemål uden selv at deltage i spillet. Kommissionen deler således ikke den vurdering af lovforslaget, der gives udtryk for i spørgsmålets punkt 2.

3. Nej, Kommissionen er ikke bekendt hermed. Hvis det er korrekt, at den omtalte virksomhed, hvor den nederlandske statsborger er en af ejerne, er den eneste virksomhed på dette marked i Østrig, kan det være umuligt at beregne et »normalt afkast under normale omstændigheder«.

4. I henhold til artikel 109, stk. 1, i EØS-aftalen er EFTA-Tilsynsmyndigheden ansvarlig for dette område. Så vidt Kommissionen er orienteret, har EFTA-Tilsynsmyndigheden ikke grebet ind i denne sag, og Kommissionen har endnu ikke undersøgt muligheden i henhold til artikel 109, stk. 5, i EØS-aftalen for at indbringe spørgsmålet for Det Blandede EØS-Udvalg.

Bortset fra dette produremæssige aspekt råder Kommissionen ikke over oplysninger, der dokumenterer, at den omtalte østrigske ændring ikke er forenelig med EØS-aftalen. Den omtalte beskatningsforanstaltning gælder således både for østrigske og ikke-østrigske statsborgere. Kommissionen finder derfor ikke, at denne foranstaltning indebærer en overtrædelse af »princippet om ikke-forskelsbehandling af grænseoverskridende investeringer«, som nævnt i spørgsmålets punkt 4. Endvidere er der intet i EØS-aftalen, der forhindrer en kontraherende part i at ændre sin lovgivning efter aftalens ikrafttræden, så længe disse ændringer ikke er i strid med forpligtelserne i aftalen.

5. Kommissionen har ikke hørt om andre EF-investorers særlige interesser. Den finder det i øvrigt ikke formålstjenligt at blande sig i EFTA-Tilsynsmyndighedens indre anliggender, herunder at foreslå hvilke spørgsmål, der bør gives fortrinsstilling.

undgå eller afhjælpe de tab, den europæiske industri vil blive berørt af som følge af disse foranstaltninger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(8. februar 1995)

Rådet udstedte den 17. december 1992 direktiv 92/118/EØF om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF ⁽¹⁾.

I dette direktiv fastsættes navnlig i bilag I, kapitel 3, de dyresundhedsmæssige bestemmelser for samhandel med og indførsel af visse huder af hov- eller klovdyr.

På grundlag af de erfaringer, der er gjort siden 1993, ændrede Kommissionen ved beslutning 94/723/EØF ⁽²⁾ bestemmelserne for samhandel med og indførsel af disse produkter.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, er disse bestemmelser ikke til hinder for indførsel af uldskind til EF. Den anmoder derfor det ærede medlem om at præcisere de eventuelle problemer, der er forekommet i forbindelse med sådan indførsel, yderligere.

⁽¹⁾ EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. L 288 af 9. 11. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2661/94

af Bernard Antony (NI)

til Kommissionen

(14. december 1994)

(95/C 175/14)

Om: Import af uldskind fra Australien

Kommissionen er tilsyneladende i gang med at udarbejde nye veterinærbestemmelser, som får direkte indflydelse på eksporten af uldskind til Den Europæiske Union.

Disse nye bestemmelser vil bringe importen fra en række australske slagterier i fare. Denne import er af vital betydning for den franske industri for afhåring af skind, særlig i regionen Mazamet.

Kan Kommissionen redegøre for det nøjagtige indhold af disse bestemmelser? Kan den ligeledes oplyse, hvilke følger disse bestemmelser kan få for importen af uldskind fra Australien? Hvilke foranstaltninger er berammet for at

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2702/94

af Ralf Walter (PSE)

til Kommissionen

(16. december 1994)

(95/C 175/15)

Om: EU-tildelinger til Bernkastel-Wittlich i Rheinland-Pfalz

For referenceperioden fra juli 1979 til juli 1989 bedes Kommissionen for Bernkastel-Wittlich i Rheinland-Pfalz oplyse følgende:

1. Summen af EU-strukturbevillinger opdelt efter hhv. de enkelte fonde eller de forskellige fællesskabsinitiativer?
2. Antallet af arbejdspladser, der er blevet oprettet eller bevaret med disse bevillinger?
3. Summen af EU-forskningsbevillinger til denne region?

4. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionerne i henhold til EU-uddannelsesprogrammer med henblik på udvikling af de menneskelige ressourcer?
5. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionen med henblik på pilotprojekter på grundlag af andre budgetposter som f.eks. integration af vandrende arbejdstagere og til miljø- og energiprojekter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2703/94

af Ralf Walter (PSE)

til Kommissionen

(16. december 1994)

(95/C 175/16)

Om: EU-tildelinger til Rhein-Hunsrück i Rheinland-Pfalz

For referenceperioden fra juli 1979 til juli 1989 bedes Kommissionen for Rhein-Hunsrück i Rheinland-Pfalz oplyse følgende:

1. Summen af EU-strukturbevillinger opdelt efter hhv. de enkelte fonde eller de forskellige fællesskabsinitiativer?
2. Antallet af arbejdspladser, der er blevet oprettet eller bevaret med disse bevillinger?
3. Summen af EU-forskningsbevillinger til denne region?
4. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionerne i henhold til EU-uddannelsesprogrammer med henblik på udvikling af de menneskelige ressourcer?
5. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionen med henblik på pilotprojekter på grundlag af andre budgetposter som f.eks. integration af vandrende arbejdstagere og til miljø- og energiprojekter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2704/94

af Ralf Walter (PSE)

til Kommissionen

(16. december 1994)

(95/C 175/17)

Om: EU-tildelinger til Cochem-Zell i Rheinland-Pfalz

For referenceperioden fra juli 1979 til juli 1989 bedes Kommissionen for Cochem-Zell i Rheinland-Pfalz oplyse følgende:

1. Summen af EU-strukturbevillinger opdelt efter hhv. de enkelte fonde eller de forskellige fællesskabsinitiativer?
2. Antallet af arbejdspladser, der er blevet oprettet eller bevaret med disse bevillinger?
3. Summen af EU-forskningsbevillinger til denne region?

4. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionerne i henhold til EU-uddannelsesprogrammer med henblik på udvikling af de menneskelige ressourcer?

5. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionen med henblik på pilotprojekter på grundlag af andre budgetposter som f.eks. integration af vandrende arbejdstagere og til miljø- og energiprojekter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2705/94

af Ralf Walter (PSE)

til Kommissionen

(16. december 1994)

(95/C 175/18)

Om: EU-tildelinger til Westerwald i Rheinland-Pfalz

For referenceperioden fra juli 1979 til juli 1989 bedes Kommissionen for Westerwald i Rheinland-Pfalz oplyse følgende:

1. Summen af EU-strukturbevillinger opdelt efter hhv. de enkelte fonde eller de forskellige fællesskabsinitiativer?
2. Antallet af arbejdspladser, der er blevet oprettet eller bevaret med disse bevillinger?
3. Summen af EU-forskningsbevillinger til denne region?
4. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionerne i henhold til EU-uddannelsesprogrammer med henblik på udvikling af de menneskelige ressourcer?
5. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionen med henblik på pilotprojekter på grundlag af andre budgetposter som f.eks. integration af vandrende arbejdstagere og til miljø- og energiprojekter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2706/94

af Ralf Walter (PSE)

til Kommissionen

(16. december 1994)

(95/C 175/19)

Om: EU-tildelinger til Koblenz i Rheinland-Pfalz

For referenceperioden fra juli 1979 til juli 1989 bedes Kommissionen for Koblenz i Rheinland-Pfalz oplyse følgende:

1. Summen af EU-strukturbevillinger opdelt efter hhv. de enkelte fonde eller de forskellige fællesskabsinitiativer?
2. Antallet af arbejdspladser, der er blevet oprettet eller bevaret med disse bevillinger?
3. Summen af EU-forskningsbevillinger til denne region?

4. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionerne i henhold til EU-uddannelsesprogrammer med henblik på udvikling af de menneskelige ressourcer?
5. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionen med henblik på pilotprojekter på grundlag af andre budgetposter som f.eks. integration af vandrede arbejdstagere og til miljø- og energiprojekter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2707/94

af Ralf Walter (PSE)
til Kommissionen
(16. december 1994)
(95/C 175/20)

Om: EU-tildelinger til Rhein-Lahn i Rheinland-Pfalz

For referenceperioden fra juli 1979 til juli 1989 bedes Kommissionen for Rhein-Lahn i Rheinland-Pfalz oplyse følgende:

1. Summen af EU-strukturbevillinger opdelt efter hhv. de enkelte fonde eller de forskellige fællesskabsinitiativer?
2. Antallet af arbejdspladser, der er blevet oprettet eller bevaret med disse bevillinger?
3. Summen af EU-forskningsbevillinger til denne region?
4. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionerne i henhold til EU-uddannelsesprogrammer med henblik på udvikling af de menneskelige ressourcer?
5. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionen med henblik på pilotprojekter på grundlag af andre budgetposter som f.eks. integration af vandrede arbejdstagere og til miljø- og energiprojekter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2708/94

af Ralf Walter (PSE)
til Kommissionen
(16. december 1994)
(95/C 175/21)

Om: EU-tildelinger til Neuwied i Rheinland-Pfalz

For referenceperioden fra juli 1979 til juli 1989 bedes Kommissionen for Neuwied i Rheinland-Pfalz oplyse følgende:

1. Summen af EU-strukturbevillinger opdelt efter hhv. de enkelte fonde eller de forskellige fællesskabsinitiativer?
2. Antallet af arbejdspladser, der er blevet oprettet eller bevaret med disse bevillinger?
3. Summen af EU-forskningsbevillinger til denne region?

4. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionerne i henhold til EU-uddannelsesprogrammer med henblik på udvikling af de menneskelige ressourcer?
5. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionen med henblik på pilotprojekter på grundlag af andre budgetposter som f.eks. integration af vandrede arbejdstagere og til miljø- og energiprojekter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2709/94

af Ralf Walter (PSE)
til Kommissionen
(16. december 1994)
(95/C 175/22)

Om: EU-tildelinger til Mayen-Koblenz i Rheinland-Pfalz

For referenceperioden fra juli 1979 til juli 1989 bedes Kommissionen for Mayen-Koblenz i Rheinland-Pfalz oplyse følgende:

1. Summen af EU-strukturbevillinger opdelt efter hhv. de enkelte fonde eller de forskellige fællesskabsinitiativer?
2. Antallet af arbejdspladser, der er blevet oprettet eller bevaret med disse bevillinger?
3. Summen af EU-forskningsbevillinger til denne region?
4. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionerne i henhold til EU-uddannelsesprogrammer med henblik på udvikling af de menneskelige ressourcer?
5. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionen med henblik på pilotprojekter på grundlag af andre budgetposter som f.eks. integration af vandrede arbejdstagere og til miljø- og energiprojekter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2710/94

af Ralf Walter (PSE)
til Kommissionen
(16. december 1994)
(95/C 175/23)

Om: EU-tildelinger til Birkenfeld i Rheinland-Pfalz

For referenceperioden fra juli 1979 til juli 1989 bedes Kommissionen for Birkenfeld i Rheinland-Pfalz oplyse følgende:

1. Summen af EU-strukturbevillinger opdelt efter hhv. de enkelte fonde eller de forskellige fællesskabsinitiativer?
2. Antallet af arbejdspladser, der er blevet oprettet eller bevaret med disse bevillinger?
3. Summen af EU-forskningsbevillinger til denne region?

4. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionerne i henhold til EU-uddannelsesprogrammer med henblik på udvikling af de menneskelige ressourcer?
5. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionen med henblik på pilotprojekter på grundlag af andre budgetposter som f.eks. integration af vandrende arbejdstagere og til miljø- og energiprojekter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2711/94

af Ralf Walter (PSE)

til Kommissionen

(16. december 1994)

(95/C 175/24)

Om: EU-tildelinger til Bad Kreuznach i Rheinland-Pfalz

For referenceperioden fra juli 1979 til juli 1989 bedes Kommissionen for Bad Kreuznach i Rheinland-Pfalz oplyse følgende:

1. Summen af EU-strukturbestillinger opdelt efter hhv. de enkelte fonde eller de forskellige fællesskabsinitiativer?
2. Antallet af arbejdspladser, der er blevet oprettet eller bevaret med disse bestillinger?
3. Summen af EU-forskningsbestillinger til denne region?
4. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionerne i henhold til EU-uddannelsesprogrammer med henblik på udvikling af de menneskelige ressourcer?
5. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionen med henblik på pilotprojekter på grundlag af andre budgetposter som f.eks. integration af vandrende arbejdstagere og til miljø- og energiprojekter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2712/94

af Ralf Walter (PSE)

til Kommissionen

(16. december 1994)

(95/C 175/25)

Om: EU-tildelinger til Altenkirchen i Rheinland-Pfalz

For referenceperioden fra juli 1979 til juli 1989 bedes Kommissionen for Altenkirchen i Rheinland-Pfalz oplyse følgende:

1. Summen af EU-strukturbestillinger opdelt efter hhv. de enkelte fonde eller de forskellige fællesskabsinitiativer?
2. Antallet af arbejdspladser, der er blevet oprettet eller bevaret med disse bestillinger?
3. Summen af EU-forskningsbestillinger til denne region?

4. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionerne i henhold til EU-uddannelsesprogrammer med henblik på udvikling af de menneskelige ressourcer?

5. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionen med henblik på pilotprojekter på grundlag af andre budgetposter som f.eks. integration af vandrende arbejdstagere og til miljø- og energiprojekter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2713/94

af Ralf Walter (PSE)

til Kommissionen

(16. december 1994)

(95/C 175/26)

Om: EU-tildelinger til Ahrweiler i Rheinland-Pfalz

For referenceperioden fra juli 1979 til juli 1989 bedes Kommissionen for Ahrweiler i Rheinland-Pfalz oplyse følgende:

1. Summen af EU-strukturbestillinger opdelt efter hhv. de enkelte fonde eller de forskellige fællesskabsinitiativer?
2. Antallet af arbejdspladser, der er blevet oprettet eller bevaret med disse bestillinger?
3. Summen af EU-forskningsbestillinger til denne region?
4. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionerne i henhold til EU-uddannelsesprogrammer med henblik på udvikling af de menneskelige ressourcer?
5. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionen med henblik på pilotprojekter på grundlag af andre budgetposter som f.eks. integration af vandrende arbejdstagere og til miljø- og energiprojekter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2714/94

af Ralf Walter (PSE)

til Kommissionen

(16. december 1994)

(95/C 175/27)

Om: EU-tildelinger til Trier-Saarburg i Rheinland-Pfalz

For referenceperioden fra juli 1979 til juli 1989 bedes Kommissionen for Trier-Saarburg i Rheinland-Pfalz oplyse følgende:

1. Summen af EU-strukturbestillinger opdelt efter hhv. de enkelte fonde eller de forskellige fællesskabsinitiativer?
2. Antallet af arbejdspladser, der er blevet oprettet eller bevaret med disse bestillinger?
3. Summen af EU-forskningsbestillinger til denne region?

4. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionerne i henhold til EU-uddannelsesprogrammer med henblik på udvikling af de menneskelige ressourcer?
5. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionen med henblik på pilotprojekter på grundlag af andre budgetposter som f.eks. integration af vandrende arbejdstagere og til miljø- og energiprojekter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2715/94

af Ralf Walter (PSE)

til Kommissionen

(16. december 1994)

(95/C 175/28)

Om: EU-tildelinger til Daun i Rheinland-Pfalz

For referenceperioden fra juli 1979 til juli 1989 bedes Kommissionen for Daun i Rheinland-Pfalz oplyse følgende:

1. Summen af EU-strukturbevillinger opdelt efter hhv. de enkelte fonde eller de forskellige fællesskabsinitiativer?
2. Antallet af arbejdspladser, der er blevet oprettet eller bevaret med disse bevillinger?
3. Summen af EU-forskningsbevillinger til denne region?
4. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionerne i henhold til EU-uddannelsesprogrammer med henblik på udvikling af de menneskelige ressourcer?
5. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionen med henblik på pilotprojekter på grundlag af andre budgetposter som f.eks. integration af vandrende arbejdstagere og til miljø- og energiprojekter?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2716/94

af Ralf Walter (PSE)

til Kommissionen

(16. december 1994)

(95/C 175/29)

Om: EU-tildelinger til Bitburg-Prüm i Rheinland-Pfalz

For referenceperioden fra juli 1979 til juli 1989 bedes Kommissionen for Bitburg-Prüm i Rheinland-Pfalz oplyse følgende:

1. Summen af EU-strukturbevillinger opdelt efter hhv. de enkelte fonde eller de forskellige fællesskabsinitiativer?
2. Antallet af arbejdspladser, der er blevet oprettet eller bevaret med disse bevillinger?
3. Summen af EU-forskningsbevillinger til denne region?

4. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionerne i henhold til EU-uddannelsesprogrammer med henblik på udvikling af de menneskelige ressourcer?

5. Summen af EU-bevillinger, der blev tildelt regionen med henblik på pilotprojekter på grundlag af andre budgetposter som f.eks. integration af vandrende arbejdstagere og til miljø- og energiprojekter?

Samlet supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Jacques Santer

på skriftlig forespørgsel E-2702/94 til E-2716/94

(8. marts 1995)

Til sine svar på forespørgslerne fra 10. og 11. januar 1995 ⁽¹⁾ kan Kommissionen nu tilføje følgende oplysninger:

Den bevilgede fællesskabsfinansiering til regionen Rheinland-Pfalz var for perioden 1979—1989 følgende:

(mio. ECU)	
	1979—1989
ESF	5,77 ⁽¹⁾
EFRU	51,630
EUGFL, Udviklingssektionen	69,79
FIUF	0,029
Forskningsprogrammer	7,475
THERMIE	2,400
TFRH ⁽²⁾	0,040

⁽¹⁾ De angivne beløb er den støtte, som er ydet direkte til iværksætterne i perioden 1985-1989. Det dækker ikke de betydelige beløb, som er ydet til regionen Rheinland-Pfalz via de nationale programmer (særlig via Bundesanstalt für Arbeit). Tallene for perioden 1979-1984 er ikke disponible.

⁽²⁾ COMETT	1 422 130 ECU
ERASMUS	4 467 869 ECU
FORCE	1 177 500 ECU
Ungdom for Europa	30 027 ECU
PETRA	1 002 430 ECU.

Inden for rammerne af virksomhedspolitikken findes der et EF-Rådgivningskontor. Herudover har regionens virksomheder nydt godt af tjenesteydelser fra et medlem af Business Cooperation Network.

På det kulturelle område har Kommissionen tildelt 80 000 ECU inden for rammerne af sit pilotprojekt til fremme af den arkitektoniske kulturarv (programmet har været i gang siden 1984).

Hvad angår fordelingen inden for »Länderne« bedes det ærede medlem henvende sig til de regionale myndigheder.

⁽¹⁾ EFT nr. C 42 af 20. 2. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2732/94**af Gijs de Vries (ELDR)****til Kommissionen***(16. december 1994)**(95/C 175/30)*

Om: Amsterdam kommunalbestyrelses ordreplacering/
anvendelsen af direktiv 92/50/EØF

For nylig placerede Amsterdam kommunalbestyrelse en ordre hos arkitekten Alvaro Siza på et nyt oplæg til udvidelsen af bymuseet i Amsterdam. Ifølge den nederlandske arkitektsammenslutning handlede kommunalbestyrelsen ved den lejlighed i strid med direktiv 92/50/EØF ⁽¹⁾, som har været i kraft siden 1. juli 1993. Deler Kommissionen arkitektsammenslutningens opfattelse?

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Mario Monti***(8. marts 1995)*

Kommissionen har i første omgang indhentet de nødvendige oplysninger hos den sammenslutning, som det ærede medlem nævner i sin forespørgsel. Derefter har den henvendt sig til de nederlandske myndigheder med henblik på at få yderligere oplysninger om de nævnte forhold.

Kommissionen vil ikke undlade at informere det ærede medlem om resultatet af denne undersøgelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2753/94**af Frode Kristoffersen (PPE)****til Kommissionen***(21. december 1994)**(95/C 175/31)*

Om: Postgang mellem medlemsstaterne i Unionen

Tyske og danske aviser har i den senere tid bragt artikler, hvori der efterlyses en hurtigere postbesørgelse mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union.

Idet Kommissionen anmodes om at tilkendegive sin holdning til den opfattelse, at en effektiv postgang i EU er vigtig, for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, bedes den oplyse, hvordan samarbejdet mellem medlemsstaternes postvæsener virker med henblik på at opnå en hurtigere postgang (ekspedition af breve og pakker) inden for Unionen. Hvad gør Kommissionen for at sikre, at dette samarbejde styrkes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Martin Bangemann***(9. februar 1995)*

Kommissionen har konstateret, at de grænseoverskridende posttjenester tidligere ikke altid har kunnet opfylde forbrugernes forventninger. Det er én af de væsentligste begrundelser for en aktion fra Fællesskabets side inden for postsektoren med henblik på at få det indre marked til at fungere tilfredsstillende.

Efter de to meddelelser ⁽¹⁾, Kommissionen har vedtaget om udvikling af EF's posttjenester, og den opfordring, Rådet har fremsat i sin resolution ⁽²⁾ af 7. februar 1994, er Kommissionen nu ved at udarbejde bestemmelser, som skulle kunne råde bod på denne situation. Bestemmelserne går blandt andet ud på at fastsætte en stabil og entydig lovgivningsramme vedrørende blandt andet mere konkurrence inden for den grænseoverskridende udveksling af postforsendelser, videreudvikling af den tekniske standardisering med henblik på at lette den gensidige udveksling mellem postvæsenerne, og ansparing til forbedret kvalitet af serviceydelser med henblik på at opnå større hurtighed og pålidelighed ved transport af breve og pakker.

Kommissionen har herudover henledt de offentlige postinstansers opmærksomhed på dette spørgsmål. Disse forhandler for øjeblikket om en overenskomst vedrørende deres udligningsordning for betaling af gensidige tjenester, således at der ved den sats, der betales til postvæsenet på modtagerstedet, tages hensyn til, hvor hurtigt dette postvæsen udbringer posten, Kommissionen bidrager aktivt til, at de enkelte poststyrelser indgår denne overenskomst.

Desuden har Kommissionen finansieret et projekt på telematikområder med betegnelsen CAPE (Computer Aided Post in Europe), som omfatter posttjenester inden for rammerne af programmet for de transeuropæiske net. Sigtet med dette projekt er dels at forbedre udvekslingen af data vedrørende internationale postforsendelser, dels at fremme udviklingen af grænseoverskridende elektronisk brevpost. Med denne funktion skal der opnås en betydelig forbedring af postbefordringen.

⁽¹⁾ Dok. KOM(91) 476 endelig udg. og dok. KOM(93) 247 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. C 48 af 16. 2. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2781/94**af José Apolinário (PSE)****til Kommissionen***(9. januar 1995)**(95/C 175/32)*

Om: Evaluering i forbindelse med fællesskabsstøtterammerne i Portugal

Kan Kommissionen oplyse, hvilken evaluering der er foretaget i forbindelse med fællesskabsstøtterammerne i Portugal? Hvad råder Portugal over, og hvem har foretaget evalueringen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies**

(10. februar 1995)

Kommissionen råder for øjeblikket over de nedenfor opregnede evalueringsundersøgelser for de to fællesskabsstøtterammer for Portugal, der dækker henholdsvis perioden 1989—1993 og 1994—1999. For hver fællesskabsstøtteramme er anført: undersøgelsens titel, det firma, der har gennemført den, datoen for modtagelsen af den endelige rapport og den gennemførte type evaluering.

Fællesskabsstøtterammen for mål nr. 1 for perioden 1989—1993:

- »Intervention structurelle communautaire au Portugal: Étude d'évaluation«, CEDRU — 01/91 — Forudgående evaluering.
- »Intervention structurelle communautaire au Portugal: Étude d'évaluation«, CEDRU — 11/91 — Løbende evaluering.
- »A dynamic general equilibrium analysis of EC Structural Funds with an application to Portugal«, A. Pereira — 12/91 — Løbende evaluering.
- »The economic impacts of the Community Support Frameworks for the Objective 1 regions«, J. Beutel — 04/93 — Løbende evaluering.
- »Evaluation of the Community Support Frameworks 1989/1993«, Deloitte & Touche — Sismet — Hidrotécnica Portuguese (under udarbejdelse) — Efterfølgende evaluering.
- »Structural policies in the European Community: an international comparison«, A. Pereira — 09/94 — En sammenlignende evaluering af Portugal, Grækenland og Irland.

Fællesskabsstøtterammen for mål nr. 1 for perioden 1994—1999:

- »Apreciação do Plano de desenvolvimento Regional para Portugal — 1994—1999«, CEDRU — 11/93 — Forudgående evaluering af planen.
- »Regional Development Plan 1994—1999 — Portugal«, J. Beutel — 12/93 — Forudgående evaluering af planen.
- »Community Support Framework 1994—1999 for Portugal«, J. Beutel — 2/94 — Forudgående evaluering.
- »Evaluation of the Community Support Framework for 1994—1999«, A. Pereira — 09/94 — Forudgående evaluering.

Kommissionen råder ligeledes over en række undersøgelser, som er mere tematisk eller sektorbestemt lagt an.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2784/94

af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen

(9. januar 1995)

(95/C 175/33)

Om: Lovgivning om miljøbeskyttelse

Er Kommissionen klar over, at Sverige har højere normer for beskyttelse af miljøet og folkesundheden end EU, og at det har fået lov til at beholde de skrappe regler i en overgangsperiode på fire år. Men eftersom miljøet befinder sig i global krise, kan Kommissionen vel ikke acceptere, at Sverige sænker sine normer i løbet af de næste fire år — agter den derfor i stedet at foreslå en forhøjelse af normerne i EU-lovgivningen til det svenske niveau? Og i benægtende fald, hvorfor ikke?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(6. marts 1995)

Det ville ikke være korrekt at sige, at Sverige på alle områder har et højere beskyttelsesniveau for sundhed og miljø end i resten af Fællesskabet, i den udstrækning dette afhænger af den pågældende aktivitetssektor eller befolkningsgruppe.

I et begrænset antal tilfælde i forbindelse med produktrelaterede miljøstandarder giver tiltrædelsesaftalen for Sverige, Østrig og Finland mulighed for en fireårig overgangsperiode, hvor nationale bestemmelser kan opretholdes ved fravigelse fra eksisterende fællesskabsbestemmelser. Aftalen giver også mulighed for, at Fællesskabet forpligter sig til at gennemgå disse bestemmelser med de nye medlemsstater fulde deltagelse i denne proces. De pågældende bestemmelser vedrører krav om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer og præparater, pesticider, begrænsninger i markedsføring og i anvendelse af cadmium, organiske tinforbindelser og pentachlorphenol, batterier og cadmiumindholdet i gødninger — og på nogle af disse områder er en revision inden for Fællesskabet allerede iværksat. Arbejdet henimod at bygge bro over forskellen mellem fællesskabsbestemmelser og bestemmelserne i de nye medlemsstater er allerede igang under de nye strukturer og procedurer i medfør af EØS-aftalen.

Kommissionen har til hensigt efterhånden at fremlægge de nødvendige forslag for at opfylde sin forpligtelse til at gennemgå disse bestemmelser. Under løsningen af denne opgave vil Kommissionen tillægge det den største betydning at fremme et højt niveau inden for sundheds-, sikkerheds- og miljøbeskyttelse som krævet i den fælles erklæring i tiltrædelsesaftalen og som understreget i Rådets resolution om det femte handlingsprogram på miljøområdet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2789/94**af Werner Langen (PPE)****til Kommissionen***(9. januar 1995)**(95/C 175/34)**Om: Moms i forbindelse med fredning*

Bygnings- og naturfredningsfolk i hele Europa kræver moms på vedligeholdelse og investeringer på området »bygningsfredning og kulturlandskab« sænket eller fjernet. Ejere af historiske bygninger, parker og haveanlæg er i dag mere end nogensinde afhængige af offentlig bistand for at kunne udføre deres opgaver i forbindelse med at passe vor kulturarv og bevare den for vore efterkommere.

1. Finder Kommissionen fredningsfolkenes krav berettiget?
2. Vil Kommissionen som led i revisionen af skatte- og afgiftspolitikken sætte bygnings- og naturfredning på den relevante EU-liste over undtagelser?
3. Hvornår kommer den næste ændring af denne liste over undtagelser (bilag til direktiv 92/77/EØF ⁽¹⁾)?

⁽¹⁾ EFT nr. L 316 af 31. 10. 1992, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti**

(2. marts 1995)

Bevaring af historiske monumenter og naturfredning er af overordentlig stor betydning i en verdensdel med så rig en kultur som Europa. Udfordringen består i at udpege, hvad der står i vejen for en bedre beskyttelse af kulturarven, og hvordan man kan fjerne disse forhindringer.

Fællesskabets momslovgivning (Rådets sjette momsdirektiv, ændret ved direktiv 92/77/EØF), som det ærede medlem henviser til, giver ikke mulighed for momsfrigivelse. Den fastsætter derimod regler for tilnærmelse af momssatserne i Fællesskabet. Disse regler specificerer, hvilke leverandører af varer og tjenesteydelser der er berettigede til en lavere momssats, der dog skal være på mindst 5%. I henhold til nugældende ret er tjenesteydelser som reparation og vedligeholdelse af historiske bygninger ikke berettiget til en lavere sats.

Listen over de varer og tjenesteydelser, der er berettiget til den lavere sats, revideres efter 1994 hvert andet år på baggrund af en rapport fra Kommissionen. I den første rapport ⁽¹⁾, som allerede er sendt til Parlamentet, konkluderer

derede Kommissionen, at under de nuværende omstændigheder og på baggrund af de foreliggende oplysninger er der ikke tale om en konkurrencefordrejning eller forstyrrelse af det indre marked, der taler for en revision af listen over leverandører, som er berettigede til en lavere sats.

Kommissionen bør dog ikke glemme behovet for at skabe de betingelser, der er nødvendige for indførelsen af den endelige ordning i 1997. Den mener derfor, at det i øjeblikket ville være upassende at gøre den lavere sats og dermed de valgfrie elementer af fællesskabsretten mere udbredt. Om en større udbredelse af den lavere sats er ønskværdig, kan derfor kun afgøres i forbindelse med de kommende drøftelser om indførelsen af den endelige momsordning i 1997. Det skal også bemærkes, at enhver ændring af momslovgivningen skal vedtages enstemmigt i Rådet.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 584.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2823/94**af Amedeo Amadeo (NI)****til Rådet***(12. januar 1995)**(95/C 175/35)**Om: CSCE og situationen i Bosnien*

Den seneste tids meget alvorlige udvikling i situationen i Bosnien understreger endnu en gang Den Europæiske Unions alvorlige mangler på det udenrigspolitiske plan, som kulminerede i det mislykkede CSCE-topmøde i Budapest, hvor det ikke engang lykkedes europæerne at nå til enighed om en appel om våbenhvile i Balkan-landene, mens de gav Rusland og USA mulighed for at dreje forhandlingerne ind på en udvidelse mod øst af NATO, der udgør ryggraden i CSCE. Agter Rådet på denne baggrund at gennemføre hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at støtte en efterhånden tvingende nødvendig omlægning af CSCE?

Kan Rådet ligeledes oplyse, om Den Europæiske Unions trojka og kontraktgruppen vil rejse til Bosnien for at bringe statsministeren, Silajdzic, og den serbo-bosniske leder, Karadzic, tilbage til forhandlingsbordet?

Svar*(18. maj 1995)*

1. Bestræbelserne for at nå frem til en erklæring fra OSCE om Bosnien-Hercegovina og særlig situationen i

Bilhac strandede på topmødet i Budapest (5. og 6. december 1994). I så henseende svarede Budapest-topmødet ikke fuldt ud til forventningerne; ikke desto mindre opnåedes der vigtige resultater i overensstemmelse med det program, som Unionen havde sat sig.

2. I overensstemmelse med den afgørelse, som blev truffet af OSCE's Permanente Komité i juni 1994, har OSCE oprettet en mission i Sarajevo, hvis vigtigste opgave er at støtte ombudsmændene i henhold til forbundsforfatningen. De tre ombudsmænd tiltrådte deres embede i januar 1995. Unionen giver fortsat denne mission sin fulde støtte.

3. Hvad angår videreførelsen af bestræbelserne på at finde en fredelig løsning på konflikten i det tidligere Jugoslavien, vedtog Rådet (generelle anliggender) den 23. januar 1995 en erklæring fra Den Europæiske Union, der opfordrer parterne i Bosnien-Hercegovina til at genoptage de politiske forhandlinger med en accept af fredsplanen som udgangspunkt. Den Europæiske Union forventer, at den periode, der blev indledt med aftalen om standsning af fjendtlighederne den 31. december 1994, vil blive udnyttet til at genoplive den diplomatiske proces, og den har derfor opfordret alle parter til fuldt ud at anvende bestemmelserne i aftalen om standsning af fjendtlighederne i Bosnien-Hercegovina.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2832/94

af Salvador Garriga Polledo (PPE)

til Kommissionen

(11. januar 1995)

(95/C 175/36)

Om: Udlevering af dokumenter fra Kommissionen til Revisionsretten

Hvilke kriterier følger Kommissionen, når den skal give eller nægte Revisionsretten adgang til interne dokumenter, som efter Rettens opfattelse er nødvendige for korrekt at kunne foretage den årlige gennemgang af Fællesskabets regnskaber?

Answer Kommissionen Rettens vedvarende klager om afslag på adgang til dokumenter om gennemgangen af det årlige regnskab for ubegrundede?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen

(16. februar 1995)

De kriterier, Kommissionen følger, når Revisionsretten beder om adgang til generaldirektoraternes interne dokumenter, fremgår primært af bestemmelserne i traktaterne og finansforordningen. Således får Revisionsretten i henhold til

artikel 188 C, stk. 3, i EF-traktaten, adgang til »alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgave«. Af artikel 85 i finansforordningen sammenholdt med artikel 87 fremgår det, at det gælder »alle dokumenter og oplysninger, der angår den økonomiske forvaltning«, hvilket omfatter såvel informationer på bånd, diskette, etc. som almindelige papirdokumenter. Artikel 188 C, stk. 2, i EF-traktaten, omhandler alle endelige finansielle afgørelser, eftersom den foreskriver, at »revision af indtægterne sker på grundlag af fastlæggelser og indbetalinger af indtægter til Fællesskabet. Revision af udgifterne sker på grundlag af indgåede forpligtelser og afholdte udgifter.« I henhold til disse bestemmelser har Revisionsretten altså adgang til alle sager, hvori der er truffet en endelig afgørelse — herunder til sagsforløbet, uanset om sagen er afsluttet eller ej. Derimod har Retten ikke adgang til

— dokumenter, der vedrører sager uden finansiell virkning (principielt)

— sager, der er under behandling eller stillet i bero, og som forbereder en afgørelse eller et forslag, som Kommissionen endnu ikke har vedtaget.

I øvrigt har Kommissionen og Revisionsretten indgået en aftale om iværksættelse af EF-traktatens artikel 188 C om Revisionsrettens afgivelse af en erklæring ⁽¹⁾, som udvider Revisionsrettens mulighed for adgang til informationer, for så vidt angår Kommissionens centrale regnskabssystemer (SINCOM og OLAS for Den Europæiske Udviklingsfonds vedkommende), de anvisningsberettigede generaldirektora- ters lokale forvaltningssystemer samt de interne kontrolrapporter.

Denne ordning, der dels er forordnings- dels aftalebestemt, fungerer til begge institutioners tilfredshed, og de klager, Revisionsretten en sjælden gang fremsætter, vedrører enkeltstående og helt specielle tilfælde, der ikke har betydning for den eksisterende ordnings effektivitet, for så vidt angår Revisionsrettens adgang til informationer.

⁽¹⁾ Aftale af 11. oktober 1994 stadfæstet af Revisionsretten den 23. november 1994 og af Kommissionen den 21. december 1994 (dok. SEK(94) 1926/2/3 af 16., 19. og 22. november 1994 og dok. SEK(94) 2174/2 af 14. og 21. december 1994).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2850/94

af Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

til Kommissionen

(11. januar 1995)

(95/C 175/37)

Om: Posttakster

Der gælder ensartede takster for forsendelse af breve i alle Unionens lande.

Der anvendes imidlertid ikke sådanne ensartede takster for forsendelse af tidsskrifter.

Mener Kommissionen, at en sådan forskel kan forsvares?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(15. marts 1995)

Der er ingen ensartede takster for brevpost i Fællesskabet. Dog følger nogle postvæsner Kommissionens henstilling 79/570/EØF af 29. maj 1979 om anvendelse af indenlandske takster i visse postforbindelser mellem medlemsstater ⁽¹⁾ og benytter samme takster for standardbreve (20 g) og postkort til andre fællesskabslande som de indenlandske. Kommissionens henstilling er imidlertid ikke juridisk bindende og følges ikke af alle medlemsstater.

Bortset herfra benyttes der i Fællesskabet forskellige takster for indenlandsk post og tværnational post, det gælder også tidsskrifter. Det kan forklares med, at posttjenesternes omkostninger og dermed også taksterne varierer betydeligt fra den ene medlemsstat til den anden. Grunden er, at postsektoren er meget arbejdskraftkrævende, og personaleudgifterne tegner sig for ca. 70 % af de samlede omkostninger. Der er desuden store forskelle på de enkelte postvæsner, når det gælder produktivitet og servicekvalitet. Alle disse forskelle medfører, at taksterne for stort set de samme tjenester varierer stærkt mellem medlemsstaterne. Desuden giver nogle medlemsstater støtte til forsendelse af publikationer, herunder tidsskrifter.

I sin resolution af 7. februar 1994 om udvikling af Fællesskabets posttjenester ⁽²⁾ opfordrede Rådet Kommissionen til at foreslå de nødvendige foranstaltninger for indførelse af en fælles politik for posttjenester, som bl.a. skulle indeholde en definition på universel tjeneste og på de tjenesteydelser, den universelle tjenestes leverandører kan få monopol på.

Kommissionen er netop i færd med at udarbejde lovgivningsforslag, som på den ene side sikrer minimal universel tjeneste i alle medlemsstater og grundlæggende posttjenester af god kvalitet til priser, som er overkommelige for alle kunder, uanset hvor de er bosat, og på den anden side tillader gradvis indførelse af konkurrence.

I sine retningslinjer for udvikling af Fællesskabets posttjenester ⁽³⁾ fra 1993 fremfører Kommissionen det synspunkt, at taksterne bør bygge på omkostningerne for at undgå risikoen for konkurrenceforvridende krydssubsidiering og for at sikre loyal konkurrence. Dette princip bekræftede Rådet i sin resolution af 7. februar 1994.

Geografiske krydssubsidieringer og subsidier fra den umonopoliserede sektor til den monopoliserede bør accepteres, mens krydssubsidieringer fra den monopoliserede sektor til den umonopoliserede kun bør godkendes, hvis de er nødvendige for at kunne levere universel tjeneste, og hvis de er forenelige med konkurrencereglerne.

Så længe der er så stor forskel på posttjenesternes omkostninger i de enkelte medlemsstater, kan der ikke forventes nogen ensartet posttakst.

⁽¹⁾ EFT nr. L 155 af 22. 6. 1979.

⁽²⁾ EFT nr. C 48 af 16. 2. 1994.

⁽³⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(93) 247 endelig udg.).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2856/94

af Winifred Ewing (ARE)

til Kommissionen

(16. januar 1995)

(95/C 175/38)

Om: Udbredelsen af kogalskab (BSE) i de enkelte medlemsstater

Vil Kommissionen oplyse, hvor udbredt kogalskab er i de enkelte medlemsstater i EU?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2857/94

af Winifred Ewing (ARE)

til Kommissionen

(16. januar 1995)

(95/C 175/39)

Om: Landbrugsbedrift, der er ramt af kogalskab

Vil Kommissionen give nærmere oplysninger om de tilfælde af kogalskab, som alle havde tilknytning til en bestemt landbrugsbedrift? Hvad var navnet på landbrugsbedriften og adressen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2858/94

af Winifred Ewing (ARE)

til Kommissionen

(16. januar 1995)

(95/C 175/40)

Om: BSE-forurenede foder

Vil Kommissionen give nærmere oplysninger om kvægavleren Horst Freiser, som mistænkes for at anvende BSE-forurenede foder?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
på skriftlig forespørgsel
E-2856/94, E-2857/94 og E-2858/94
(13. februar 1995)

Der er blevet indberettet følgende tilfælde af kogalskab (BSE) i hver medlemsstat i 1994 til Kommissionen:

Tyskland	4 tilfælde
Frankrig	3 tilfælde
Irland	19 tilfælde
Italien	1 tilfælde
Portugal	7 tilfælde
Det Forenede Kongerige	25 788 tilfælde.

Danmark indberettede ét tilfælde i 1992. Ingen andre medlemsstater har på noget tidspunkt indberettet BSE. Dette gælder også for Østrig, Sverige og Finland.

Kommissionen råder ikke over særlige oplysninger om tilfælde af BSE på enkelte landbrug. Disse oplysninger henhører under den pågældende medlemsstats ansvar.

Kommissionen råder ikke over oplysninger om den person, der nævnes i spørgsmål E-2858/94. Disse oplysninger henhører under den pågældende medlemsstats ansvar.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
(13. marts 1995)

I 1992/93 forærede Fællesskabet Letland 340 656 tons korn til konsum og foder og Litauen 272 465 tons. Ved udgangen af november 1994 var ca. 72 500 tons af dette korn på lager i Letland og ca. 30 000 tons i Litauen.

Kommissionen indgik aftaler om en national ordning for distribution og oplagring med de baltiske republikker, inden leverancerne begyndte. Ifølge disse aftaler skulle provenuet af internt salg af EF-kornet være den modtagende regerings ejendom. Indtægterne skulle indgå i en national fond, hvis midler efter aftale med Fællesskabet skulle anvendes til at støtte økonomiske reformer og udvikling.

Kommissionen har systematisk overvåget gennemførelsen af disse aftaler og har med hensyn til de nuværende lagre indvilget i yderligere oplagringsordninger i afventning af forslag fra den lettiske og litauiske regering med henblik på afvikling af de bestående lagre inden udgangen af indeværende høstår. En nedgang i de forventede indtægter som følge af disse definitive forslag vil blive båret af de nationale fonde. Disse foranstaltninger vil ikke resultere i et indtægts- tab for Fællesskabets budget eller kompensationsudgifter for andre EF-ressourcer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2893/94

af Maren Günther (PPE)
til Kommissionen
(16. januar 1995)
(95/C 175/41)

Om: Manglende fleksibilitet i programmet for fødevarer-
hjælp

I Revisionsrettens årsberetning i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾ konstateres det under punkt 12.94 og 12.95, at der ved udgangen af 1993 stadig var næsten 60 000 tons korn på lager i Letland og 103 000 tons i Litauen.

1. Hvilke foranstaltninger er der truffet for at opløse disse lagre, og hvilke ekstra udgifter opstod i denne forbindelse?
2. Hvilke midler blev anvendt til ekstraudgifterne?

⁽¹⁾ EFT nr. C 327 af 24. 11. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-24/95

af Willi Rothley (PSE)
til Kommissionen
(19. januar 1995)
(95/C 175/42)

Om: Oplysning om størrelsen af EU-støtten til Rheinland-
Pfalz i 1994

Hvilke beløb og til hvilke foranstaltninger er der fra 1994-budgettet overført fra EU til Rheinland-Pfalz fra:

1. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)?
2. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Udviklingssektionen?
3. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen?

4. Den Europæiske Socialfond (ESF)?
5. Den Europæiske Unions forskningsprogrammer?
6. Den Europæiske Unions programmer for energisektoren?
7. Den Europæiske Unions programmer på miljøområdet?
8. Andre EU-programmer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer
(21. marts 1995)

EU-støtter til Rheinland-Pfalz beløber sig i 1994 til:

	(mio. ECU)
ESF	10,389 ⁽¹⁾
EFRU	20,543
EUGFL	20,320
GD XII's forskningsprogrammer	7,080
GD XXII (den tidligere Task Force for Menneskelige Ressourcer)	2,370 ⁽²⁾

(¹) For Tyskland blev der godkendt et fælles program under mål nr. 4 på 104,515 mio. ECU i tidsrummet 1994-1996. Der er imidlertid endnu ikke sket en fordeling af bevillingerne til de enkelte forbundslande.

(²) COMETT 173 870 ECU
ERASMUS 1 105 898 ECU
FORCE 650 000 ECU
Ungdom for Europa 77 710 ECU
LINGUA 127 520 ECU
PETRA 237 631 ECU

I forbindelse med politikken for erhvervslivet har et EF-rådgivningskontor påbegyndt sit arbejde, og desuden har virksomhederne i regionen gjort brug af de tjenesteydelser, der leveres af to medlemmer af BC-nettet (Business Cooperation Network — det europæiske net for virksomhedssamarbejde).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-38/95
af Mark Killilea (RDE)
til Kommissionen
(25. januar 1995)
(95/C 175/43)

Om: Ordningen om gratis uddeling af fødevarer til socialt dårligt stillede 1994

Kan Kommissionen oplyse, hvad Irland har fået tildelt under denne ordning, dvs. mængden af oksekød, mejeriprodu-

dukter mm., og hvilke organisationer der har foretaget distributionen heraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
(28. februar 1995)

I beslutning 93/484/EF ⁽¹⁾, ændret ved beslutning 94/177/EF ⁽²⁾, vedtog Kommissionen planen for tildeling til medlemsstaterne af ressourcer under 1994-budgettet til uddeling af fødevarer fra interventionslagrene til de dårligst stillede i Fællesskabet.

I 1994-planen oplyses der om den mængde af hver produkttype, der er ønsket af hver medlemsstat, og som kan udtages fra interventionslagre til uddeling, indtil de maksimale finansielle ressourcer, der er til rådighed til gennemførelse af planen, er opbrugt.

For Irland er det tildelte beløb på 5 405 000 ECU (ca. 4,4 mio. Ir. £, og de produkter, der er indgivet anmodning for, er okse- og kalvekød (1 450 tons) samt smør (50 tons).

I henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 3730/87 ⁽³⁾ skal de organisationer, der skal uddele produkter til de dårligst stillede, udpeges af den pågældende medlemsstat. I Irland er det ministeriet for landbrug, levnedsmidler og skovbrug, Agriculture House, Dublin 2, som udpeger disse organisationer, fordeler de disponible ressourcer og administrerer foranstaltningen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 227 af 8. 9. 1993.

⁽²⁾ EFT nr. L 82 af 25. 3. 1994.

⁽³⁾ EFT nr. L 352 af 15. 12. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-46/95
af Johanna Maij-Weggen og Arie Oostlander (PPE)
til Kommissionen
(25. januar 1995)
(95/C 175/44)

Om: Asylpolitikken og »sikre tredjelande«

1. Kan Kommissionen oplyse, hvilke EU-medlemsstater der anvender ordningen med »sikre tredjelande« ved tilbagesendelsen af asylsøgere?

2. Kan Kommissionen oplyse, hvilke »sikre tredjelande« de enkelte medlemsstater angiver som sådanne?

3. Spiller Kommissionen nogen rolle ved fastsættelsen af såkaldte »sikre tredjelande«, og på hvilken måde sker det i bekræftede fald?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Anita Gradin
(1. marts 1995)

Udtrykket »sikre tredjelande« dækker to forskellige begreber: på den ene side drejer det sig om lande, hvor der normalt ikke er alvorlig risiko for forfølgelse, og på den anden side om tredjelande, der er værtslande, asylsøgerne har passeret, og hvor de enten allerede har fået beskyttelse eller har haft mulighed for at søge beskyttelse, før de forlod landet og søgte asyl i et andet land.

1. De for immigration ansvarlige ministre vedtog på deres møde i London den 30. november og 1. december 1992 en resolution om en harmoniseret behandling af spørgsmål vedrørende tredjelande, der er værtslande, indeholdende kriterier for anvendelsen af dette begreb. I en særskilt resolution om åbenlyst ubegrundede asylansøgninger, der blev vedtaget på samme møde, hedder det i stk. 1, litra b), at en medlemsstat ikke på grundlag af en asylansøgning må tildele flygtningestatus i henhold til Genève-konventionen, når den falder ind under bestemmelserne i resolutionen om tredjelande, der er værtslande.

Nogle medlemsstater har derfor tilkendegivet, at de vil anvende begrebet tredjelande, der er værtslande, som fastlagt i ovennævnte resolution, hvori det hedder, at resolutionens principper snarest muligt skal indføres i den nationale lovgivning og senest på tidspunktet for Dublin-konventionens ikrafttræden. Det er op til den enkelte medlemsstat at bestemme, hvorledes dette skal ske.

I konklusionen om lande, hvor der normalt ikke er nogen alvorlig risiko for forfølgelse, der også blev vedtaget i London i 1992, fastlagde ministrene også nogle vurderingsfaktorer, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af princippet om sikkert oprindelsesland.

2. Da ikke alle medlemsstater har udarbejdet og offentliggjort officielle fortegnelser over tredjelande, der er værtslande, kan Kommissionen ikke give et fyldestgørende svar.
3. De enkelte medlemsstater udarbejder selv en fortegnelse over sikre tredjelande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-72/95

af Hiltrud Breyer (V),
til Kommissionen
(8. februar 1995)
(95/C 175/45)

Om: Rådets kompromisafgørelse (landbrug) af 14. december 1994 om BST

I henhold til Rådets afgørelse (landbrug) af 14. december 1994 pålægges det Kommissionen at udarbejde et regelsæt, som skal muliggøre omsættelsen af det vedtagne kompromis om BST. I forbindelse med godkendelsen af BST bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

1. Hvorfor finder Kommissionen det nødvendigt med yderligere forsøg i marken, selv om de gennemførte socio-økonomiske undersøgelser taler imod indførelsen af BST, og forbrugerne går imod »hormonmælk«?
2. Hvilke medlemslande er med hvilke argumenter gået imod yderligere forsøg i marken og agter at se bort fra disse forsøg?
3. Hvilke medlemslande er med hvilke argumenter gået ind for yderligere forsøg i marken?
4. Hvor højt vurderer Kommissionen udgifterne til disse forsøg i marken, og hvilke finansielle midler vil den stille til rådighed til disse forsøg?

Fra hvilken af Kommissionens budgetkonti (eventuelt også fra medlemsstaternes budgetter) skal disse midler tages?

5. Hvem har beføjelse til at træffe afgørelse om tilladelsen til forsøg i marken?

Hvem (gårde, landbrugsforetagender, institutioner) skal efter Kommissionens opfattelse have lov til at foretage forsøg i marken og ud fra hvilke kriterier?

6. Hvilke miljø-, forbruger- og dyrebeskyttelsesgrupper blev inddraget i udarbejdelsen af disse kriterier?
7. Hvor længe skal disse »begrænsede« forsøg i marken vare, og hvor mange dyr skal der indgå i disse forsøg?
8. Agter Kommissionen at offentliggøre navne på ansøgerne til sådanne forsøg samt de senere resultater af disse forsøg? I benægtende fald hvorfor ønsker Kommissionen ikke at skabe gennemskelighed i denne sag?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-73/95

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen

(8. februar 1995)

(95/C 175/46)

Om: Forsøg i marken med BST

1. Hvorledes agter Kommissionen at forhindre, at der sælges levnedsmidler fra køer, der er blevet behandlet med BST, på markeder, i mejerier og/eller direkte fra gårdene?
2. Hvorledes vurderer Kommissionen mulighederne for at påvise tilstedeværelse af BST? Har Kommissionen kendskab til en anvendelig procedure til påvisning af BST, som er pålidelig og kan anvendes i tilstrækkelig stor målestok?
3. I bekræftende fald hvilken drejer det sig om, og ud fra hvilket princip fungerer den?
4. I benægtende fald hvor lang tid kræves der efter Kommissionens vurdering for at udarbejde og etablere en sådan procedure?
 - a) Har Kommissionen kendskab til, hvilke forskningsinstitutter eller virksomheder der arbejder på udviklingen af en sådan procedure?
 - b) Agter Kommissionen at yde finansiel støtte til forskning inden for og udvikling af en procedure til påvisning af BST? I bekræftende fald med hvilke midler og i hvilket omfang?
5. Hvorledes agter Kommissionen at fastslå, at der ikke markedsføres levnedsmidler fra køer, som er blevet behandlet med BST?
6. Agter Kommissionen at forbyde forsøg i marken, indtil der er udviklet en sådan procedure til påvisning heraf?
7. I benægtende fald hvilken holdning indtager Kommissionen i denne forbindelse til de påkrævede kontroller, som er nødvendige for at forhindre en grænseoverskridende handel med levnedsmidler fra køer, der er behandlet med BST, og udelukke, at sådanne produkter markedsføres?
8. Mener Kommissionen, at der er fare for, at producenterne af BST henviser til principperne for EU's indre marked og/eller GATT og klager over et grænseoverskridende handelsforbud, idet de henviser til den positive udtalelse fra EU's ansvarlige Udvalg for Veterinærmedicinske Præparater?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-74/95

af Hiltrud Breyer (V)

til Kommissionen

(8. februar 1995)

(95/C 175/47)

Om: Tilladelse til forsøg i marken med BST

1. Hvorledes vurderer Kommissionen de seneste forskningsresultater, ifølge hvilke der er tale om en sundhedsfaktor, som ikke kan vurderes (ændringer i børns tarmceller, stigende risiko for brystkræft — The Lancet af 16. juli 1994), som følge af en stigning i den insulinlignende vækstfaktor (IGF-1) i mælk fra køer, der behandles med BST?
2. Hvorledes vurderer Kommissionen andre forskningsresultater, som viser, at BST fører til en stigning i koncentrationen af virus i mælk fra pattedyr (Libération af 8. december 1993)?
3. Hvorledes vurderer Kommissionen de klare overtrædelser af love, som disse forsøg i marken medfører? I henhold til EU's dyrebeskyttelseskonvention (den europæiske konvention om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, af 6. februar 1992 — ændringsprotokol) og den tyske dyrebeskyttelseslov (artikel 1) er enhver skade på dyr som følge af anvendelse af veterinærmedicinske præparater forbudt og må kun finde sted, hvis det er til dyrets vel. De velkendte risici ved BST og bivirkningerne samt målbestemmelsen om en forøgelse af udbyttet kan ikke bruges som et argument herfor.
4. Hvorledes vurderer Kommissionen i denne forbindelse og under hensyntagen til de seneste videnskabelige resultater den positive henstilling fra EU's Udvalg for Veterinærmedicinske Præparater af 1. februar 1993 om godkendelse af BST?
5. Hvorledes vurderer Kommissionen min indvending mod den positive udtalelse fra Udvalget om Veterinærmedicinske Præparater vedrørende godkendelse af BST, og hvad agter den at gøre herefter?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

på skriftlig forespørgsel E-72/95, E-73/95 og E-74/95

(10. marts 1995)

Den 20. december 1994 vedtog Rådet beslutning 94/936/EØF ⁽¹⁾ om ændring af beslutning 90/218/EØF ⁽²⁾ om markedsføring og indgift af bovin somatotropin (BST). Som anført i præambelen til førstnævnte beslutning har Udvalget for Veterinærlægemidler (UVL) henstillet til medlemsstaterne, at de under veterinær kontrol foretager undersøgelser i større målestok over mindst en toårig periode med henblik på at bestemme virkningerne af BST for

yverbetændelse og stofskifteforstyrrelser under kommerciel brug. UVL henstillede endvidere, at indvirkningerne på dyrevelfærden undersøges.

Det er ikke Kommissionens opgave at redegøre for de forskellige medlemsstaters holdninger i Rådet.

Kommissionen vil fastsætte betingelserne og kriterierne for forsøg i marken, når den har opnået en udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité. Da ingen medlemsstater endnu har udtrykt ønske over for Kommissionen om at foretage sådanne forsøg, kan Kommissionen ikke give finansielle skøn eller oplysninger om forsøgenes varighed eller om antallet af involverede køer. Forsøgsresultaterne vil blive offentliggjort på passende vis.

Der findes ingen praktisk metode til påvisning af BST-reststoffer i mælk, som kan anvendes i større målestok. Kommissionen har ikke kendskab til forskningsprojekter til udvikling af en sådan metode og påtænker heller ikke for tiden at finansiere en sådan forskning. Der vil blive truffet en beslutning om anvendelse af mælk og kød fra køer, der er involveret i forsøg i marken, i forbindelse med Kommissionens beslutning om de betingelser og kriterier, der skal fastlægges for forsøgene.

Kommissionen kan ikke gisne om BST-producenternes handlinger i fremtiden.

Kommissionen har kendskab til de publikationer, som det ærede medlem omtaler. De vil indgå ved den vurdering, som en gruppe uafhængige videnskabsmænd, der udpeges af Kommissionen, skal foretage efter artikel 2, stk. 2, i beslutning 90/218/EØF.

Med hensyn til den bestående EF-lovgivning er Fællesskabet i henhold til Rådets afgørelse 78/923/EØF ⁽³⁾ kontraherende part i den europæiske konventionen om beskyttelse af dyr under opdræt og har i henhold til Rådets afgørelse 92/583/EØF ⁽⁴⁾ godkendt ændringsprotokollen til nævnte konvention. I artikel 6 i konventionen som ændret ved artikel 4 i protokollen erklæres det:

»Intet . . . stof undtagen dem, der indgives med terapeutisk eller profylaktisk formål, må indgives dyr, medmindre det er bevist ved videnskabelige undersøgelser af dyrevelfærd eller ved erfaring, at stoffet ikke skader dyrets sundhed eller velfærd.«

De forsøg i marken, der er fastsat i Rådets beslutning 94/936/EF, er derfor i overensstemmelse med dette krav i konventionen og skal supplere UVL's rapport.

⁽¹⁾ EFT nr. L 366 af 31. 12. 1994.

⁽²⁾ EFT nr. L 116 af 8. 5. 1990.

⁽³⁾ EFT nr. L 323 af 17. 11. 1978.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 395 af 31. 12. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-98/95

af Philippe De Coene (PSE)

til Kommissionen

(8. februar 1995)

(95/C 175/48)

Om: Gennemførelse af forordning (EØF) nr. 2455/92

Den 11. januar 1994 vedtog Kommissionen for første gang en forordning (EF) nr. 41/94 ⁽¹⁾ om ændring af bilag II til Rådets forordning (EØF) nr. 2455/92 ⁽²⁾. I dette bilag nævnes de farlige kemikalier, som er underkastet PIC-proceduren (Prior Informed Consent-procedure) og som i henhold til forordningens artikel 5 ikke må udføres til tredjelande, som har nægtet tilladelse dertil.

Hvordan forklarer Kommissionen, at indholdet af bilag II først blev fastlagt halvandet år efter Rådets godkendelse af forordning (EØF) nr. 2455/92 og at PIC-bestemmelserne i artikel 5 indtil da har været virkningsløse?

Hvorfor omfatter beslutningen af 11. januar 1994 kun oplysninger om seks stoffer og ca. en snes tredjelande, mens PIC-proceduren, som er indført af UNEP/FAO, allerede gælder for 17 stoffer, og 59 lande har truffet beslutninger inden for rammerne af denne procedure (jf. Report of the Sixth FAO/UNEP Joint Meeting on Prior Informed Consent, Genève, den 28. juni til 2. juli 1993)? Hvorfor har Kommissionen ment, at visse informationer ikke skulle optages i bilag II til forordning (EØF) nr. 2455/92?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for fremover at kunne fremskynde gennemførelsen af tredjelandes PIC-beslutninger i ajourføringer af bilag II?

⁽¹⁾ EFT nr. L 8 af 12. 1. 1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 251 af 29. 8. 1992, s. 13.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(27. marts 1995)

I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2455/92 er afgørelser vedrørende forudgående informeret samtykke (PIC), som er truffet af importlande, juridisk bindende for EU-eksportører af kemikalier. Medlemsstaterne er forpligtet til at træffe juridiske og administrative foranstaltninger, hvis denne bestemmelse overtrædes.

Lande, der deltager i PIC-proceduren, anmelder deres importafgørelser om PIC-kemikalier på en standardblanket.

Resultaterne offentliggøres af FAO/IRPTC (International Register of Potentially Toxic Chemicals) i det halvårslige PIC-cirkulære; dette anses for tilstrækkeligt inden for den frivillige ordning under London Guidelines for the Exchange of Information in International Trade (UNEP) og under adfærdskodeksen for distribution og anvendelse af pesticider (FAO). Medlemsstaterne og Kommissionen anser det imidlertid ikke for at være tilstrækkeligt til opfyldelse af kravene i forordning (EØF) nr. 2455/92, medmindre der foreligger juridiske baggrundsoplysninger (enten officielle offentliggørelser af relevant lovgivning eller kopier af de originale anmeldelser af afgørelsen til IRPTC/FAO og dertil knyttede papirer).

Ifølge Kommissionen er det vigtigt, at tredjelændenes importafgørelser opføres i forordningens bilag II så hurtigt som muligt, men det er også vigtigt, at sådanne ændringer i bilaget er baseret på pålidelig og juridisk gyldig information.

Den første ændring af bilag II — Kommissionens forordning (EF) nr. 41/94 — var baseret på det første PIC-cirkulære. Forsinkelsen i vedtagelsen af denne forordning skyldtes den lange tid, FAO/IRPCT behøvede til at fremskaffe kopier af originale anmeldelsesblanketter, og trods flere anmodninger fra Kommissionens side kom disse papirer ikke til veje før flere måneder senere. Ligeledes af juridiske grunde blev kun utvetydige afgørelser opført i bilag II, og der behøves yderligere oplysninger om visse andre afgørelser.

Den anden ændring er udarbejdet på grundlag af det andet og det tredje PIC-cirkulære. Der kan imidlertid ikke gås videre med arbejdet, før FAO og IRPCT har tilvejebragt den ovennævnte relevante juridiske baggrundsinformation.

For at fremme informationsudvekslingen har Kommissionen ydet IRPCT et finansielt bidrag til oprettelse af en database, som skal indeholde alle relevante juridiske oplysninger, og som skal stå til rådighed for Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-114/95

af Joaquín Sisó Cruellas (PPE)

til Kommissionen

(8. februar 1995)

(95/C 175/49)

Om: Transport af frugt og grøntsager i Tyskland

Den spanske sammenslutning af producenter af bølgepap har anmodet Europa-Kommissionen om at skride ind mod de tyske bestemmelser, hvorefter der skal anvendes plastic-kasser til transport af frugt og grøntsager, der hovedsageligt stammer fra Spanien, Italien og Frankrig.

Har Kommissionen i betragtning af de eventuelle betydelige økonomiske og sociale konsekvenser foretaget nogen undersøgelse af, om det virkelig forholder sig sådan?

Hvilke konklusioner er Kommissionen i bekræftende fald nået frem til?

Agter Kommissionen at foretage sig noget i forbindelse hermed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti

(27. marts 1995)

Kommissionen er i øjeblikket ved at undersøge, om de tyske emballeringsbestemmelser er i overensstemmelse med reglerne om de frie varebevægelser. I forbindelse med denne overtrædelsesprocedure skulle ændringer i de tyske emballeringsbestemmelser føre til en fjernelse af eventuelle handelshindringer, som ifølge de erhvervsdrivende i andre medlemsstater skyldes de nuværende bestemmelser.

Det ærede medlems konkrete spørgsmål angår brugen af visse standardiserede plastickasser til transport af frugt og grøntsager. Det skal påpeges, at dette krav ikke er indeholdt i de tyske emballeringsbestemmelser. Det er dog korrekt, at de tyske bestemmelser indeholder en retur- og recycleringsforpligtelse med hensyn til såkaldt transportemballage. Denne forpligtelse har resulteret i et privat initiativ, hvorefter tyske detailhandlere har indført et system med genbrug af transportemballage. Et sådant system indebærer gentagen brug af ovennævnte standardiserede plastickasser, når producenterne leverer frugt og grøntsager til tyske distributører og detailhandlere. Det er endvidere korrekt, at visse store tyske detailhandlere kun accepterer frugt og grøntsager, der er leveret i en sådan transportemballage til genbrug.

Dette private initiativ i den tyske distributions- og detailsektor synes ikke direkte at skyldes de tyske emballeringsbestemmelser. Det er ikke desto mindre klart, at indførelsen af et genbrugssystem i forbindelse med transport af frugt og grøntsager er den tyske distributions- og detailsektors reaktion på retur- og recycleringsforpligtelsen i forbindelse med engangsemballage. Da en sådan retur- og recycleringsforpligtelse lægger en stor økonomisk og logistisk byrde på detailhandlerne og distributørerne, er det en fornuftig økonomisk disposition, at disse operatører indfører et genbrugssystem, som er mindre belastende for dem. Det er imidlertid klart, at visse udenlandske producenter, som anvender engangsemballage ved distribution af deres produkter over lange afstande, kan opleve et fald i eksporten til Tyskland, hvis den tyske detail- og distributionssektor gør det obligatorisk at anvende genbrugssystemer.

Det ærede medlem kan være forvisset om, at Kommissionens igangværende undersøgelse i forbindelse med ovennævnte overtrædelsesprocedure også vil omfatte sådanne »indirekte« virkninger af de tyske emballeringsbestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-120/95

af Gijs de Vries (ELDR)

til Kommissionen

(8. februar 1995)

(95/C 175/50)

Om: Et europæisk ecu-kort

Virksomheden KPMG har udarbejdet et forslag om indførelse af et elektronisk ecu-betalingskort for at fremme den grænseoverskridende trafik i Den Europæiske Union.

Er Kommissionen på baggrund af den tydelige symbolske og praktiske betydning af dette initiativ rede til at yde finansiell støtte til en undersøgelse af gennemførligheden af indførelsen af et ecu-kort?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yves-Thibault de Silguy

(7. marts 1995)

I februar 1993 forelagde selskabet en projektplan for en gennemførlighedsundersøgelse vedrørende »ecu-kortet i Meuse-Rhin-regionen« for Kommissionen. Undersøgelsen, der fokuserer på muligheden for at anvende en elektronisk pung med blot en valuta i bestemte regioner i Nederlandene, Belgien og Tyskland, var på et meget indledende trin.

Kommissionen mente, at projektets teknologiske indhold ikke var tilstrækkeligt innovativt til at begrunde økonomisk støtte fra informationsteknologiprogrammerne, og at initiativet kunne volde visse vanskeligheder i forbindelse med nogle retningslinjer, som var under udarbejdelse og senere blev vedtaget af Det Europæiske Monetære Institut i maj 1994.

Den 19. august 1994 opfordrede Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* alle interesserede selskaber til at give deres interesse til kende, hvis de ønskede at deltage i et forsøg med en elektronisk flervalutapung, der skulle finansieres via det tredje rammeprogram for forskning inden for EF. Det pågældende selskab reagerede på denne opfordring og indgår nu som partner i den nyetablerede særlige interessegruppe vedrørende elektroniske flervalutapunge (SIGMEW), en privat sammenslutning af banker, leverandører af elektroniske betalingssystemer, teknologiske selskaber og konsulenter. En af SIGMEW's opgaver er at foreslå Kommissionen yderligere tiltag inden for højteknologiske betalingssystemer inden udgangen af 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-123/95

af Thomas Megahy (PSE)

til Kommissionen

(8. februar 1995)

(95/C 175/51)

Om: Forskelsbehandling på grundlag af alder på arbejdsmarkedet

Medlem af Kommissionen, Pádraig Flynn, har udtalt (i et svar til Sotiris Kostopoulos, skriftlig forespørgsel E-2676/93 ⁽¹⁾), at Kommissionen har givet støtte til en »særlig undersøgelse om forskelsbehandling på grundlag af alder i forbindelse med beskæftigelse« og »er klar over de mange problemer, ældre arbejdssøgende står over for, herunder det problem, at der diskrimineres på grund af alder«. Kan Kommissionen på denne baggrund forklare, hvorfor den fortsat i sine stillingsopslag stiller meget strenge alderskrav for ansøgerne?

(¹) EFT nr. C 332 af 28. 11. 1994, s. 18.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen

(14. marts 1995)

Begrundelserne for opretholdelse af en lavere aldersgrænse for lavere kategorier bliver indgående belyst i det tidligere svar til skriftlig forespørgsel E-1966/94 af Oddy (¹).

Kommissionen, såvel som andre fællesskabsinstitutioner, anvender aldersbegrænsning ved ansættelse af visse kategorier af tjenestemænd, først og fremmest de laveste kategorier. Der er ingen aldersbegrænsning for de højeste stillingskategorier og aldersgrænsen for ansættelse af middle manager (A3 og A5/4) er 50 år.

Kommissionen har — hvor dette har været hensigtsmæssigt — gradvist afskaffet aldersbegrænsninger i dets udvælgelsesprocedurer for midlertidigt ansatte.

(¹) EFT nr. C 55 af 6. 3. 1995, s. 20.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-127/95

af Edouard des Places (EDN)

til Kommissionen

(8. februar 1995)

(95/C 175/52)

Om: Muligheden for at justere bestemmelserne om udbetaling af godtgørelser til eventuelt også at gælde for proteinafgrøder

Forordningen om proteinafgrøder giver Kommissionen mulighed for at justere bestemmelserne om godtgørelser

med henblik på at kompensere for de prisfald, der er konstateret på markedet.

Da markedsprisen for proteinafgrøder siden begyndelsen af produktionsåret 1994/95 er faldet med 10 %, er der opstået stor bekymring med hensyn til den fremtidige produktion.

Blandt de store landbrugsafgrøder er proteinafgrøderne faktisk den eneste produktion, der ikke er omfattet af en ordning til stabilisering af producenterne indtægter.

Hvis der således ikke iværksættes foranstaltninger, kan tabet af rentabilitet ved produktion af proteinafgrøder medføre en betydelig nedgang i produktionsarealet i 1995.

Proteinafgrøderne er vigtige for ligevægten i vekseldriften mellem de store afgrøder.

De efterkommer en stor efterspørgsel og bidrager til at dæmpe det alvorlige underskud af proteiner i Den Europæiske Union (kun 35 % selvforsyning).

Har Kommissionen til hensigt inden tilsåningen i 1995 at udnytte muligheden i forordningen (jf. artikel 15, stk. 2, i forordning (EØF) 1765/92, citeret nedenfor) ⁽¹⁾ og justere udbetalingen af godtgørelser for proteinafgrøder opad?

Det hedder i artikel 15, stk. 2:

»Fra produktionsåret 1994/95 kan Rådet efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtage, at ordningen for udbetaling af godtgørelserne for oliefrø også skal gælde for proteinafgrøder.«

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-312/95
af Amedeo Amadeo og Spalato Belleré (NI)

til Kommissionen
(13. februar 1995)
(95/C 175/53)

Om: Proteinholdige afgrøder

Proteinholdige afgrøder er de eneste blandt de store afgrøder, som ikke er omfattet af en ordning for stabilisering af producenterne indkomster, og følgelig heller ikke af hverken prisstøtte (således som det er tilfældet for korn) eller en ordning for justering af udligningsstøtten ved produktionsårets udgang, hvor der tages hensyn til udviklingen på markedet (således som det er tilfældet for olieholdige frø). Denne mangel er så meget mere alvorlig, som svingningerne i priserne på både korn og sojafoderkager indvirker på priserne på proteinholdige afgrøder med en deraf følgende forringelse af disses konkurrenceevne og risiko for produktionsnedskæringer til fordel for olieholdige frø og korn. Dette ville igen resultere i import af råvarer til skade for denne sektors interesser og EU's handelsbalance.

Vil det efter Kommissionens opfattelse ikke være hensigtsmæssigt at forhøje udligningsstøtten til proteinholdige afgrøder for at afhjælpe ved EF-forordningen?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
på skriftlig forespørgsel E-127/95 og E-312/95
(8. marts 1995)

På trods af indførelsen af kravet om braklægning af 15 % er arealet med proteinafgrøder forblevet mere eller mindre stabilt siden reformen af den fælles landbrugspolitik. Proteinafgrøderne blev uberettiget favoriseret ved den trinvis indførelse af godtgørelsen for korn, som fulgte rytmen i den gradvise reduktion af de institutionelle priser. Godtgørelsen for proteinafgrøder blev imidlertid straks ydet med det fulde beløb. Arealet med proteinafgrøder faldt i 1994/95 som følge af forøgelsen af godtgørelsen for korn. Det er imidlertid fortsat større end forventet i forbindelse med reformen.

Kommissionen følger nøje udviklingen på markedet ved hjælp af de priser, der rapporteres af erhvervet, således at det kan fastslås, om dyrkning af proteinafgrøder fortsat kan konkurrere med korn dyrkning. Dette vil først kunne afgøres i forbindelse med tilsåningen for 1995/96 og den fuldstændige gennemførelse af reformen af den fælles landbrugspolitik. Kommissionen agter ikke at fremlægge noget forslag om ændring af støttemekanismen for proteinafgrøder før da. Den vil imidlertid følge situationen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-129/95
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen
(8. februar 1995)
(95/C 175/54)

Om: Ændring af den græske lovgivning med henblik på substantielle vurderinger af indvirkningerne på miljøet

Ved en pressekonference den 16. marts 1994 understregede den græske ingeniørforening faren for, at de offentlige arbejder, der ifølge planerne skulle finansieres over den anden fællesskabsstøtteramme, vil blive opgivet på grund af manglende vurdering af indvirkningerne på miljøet. Man understregede navnlig behovet for den obligatoriske forelæggelse af den endelige vurdering af indvirkningerne på miljøet inden udarbejdelsen af det endelige projekt for hvert enkelt anlægsarbejde og som følge heraf en ændring af den

fælles ministerafgørelse nr. 69269/90, der inkorporerer direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ i den nationale lovgivning, med henblik på substantielle vurderinger af indvirkningerne på miljøet.

Kan Kommissionen tilslutte sig den græske ingeniørforenings udtalelse om, at den fælles ministerafgørelse nr. 69269/90 bør ændres med henblik på substantielle vurderinger af indvirkningerne på miljøet? På hvilke punkter bør ændringerne i givet fald foretages? Kan Kommissionen tilslutte sig, at der bør forelægges en endelig obligatorisk vurdering af indvirkningerne på miljøet for hvert anlægsarbejde inden udarbejdelsen af det endelige projekt?

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(29. marts 1995)

Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet angiver den nøjagtige procedure for, hvordan miljøvurdering af de projekter, der henhører under direktivets anvendelsesområde, skal finde sted.

Undersøgelsen af indvirkningen på miljøet udgør hovedhjørnesteinen i denne procedure. Den skal omfatte samtlige de oplysninger, som projektets bygherre skal forelægge (i henhold til direktivets artikel 5 og bilag III), og på grundlag af hvilke den endelige afgørelse om tilladelse til projektet træffes.

Ifølge den vurderingsprocedure, der er fastsat i direktivet, skal denne undersøgelse foretages inden den endelige afgørelse træffes, og den skal være til rådighed for offentligheden, som skal tilkendegive sin mening om projektet (artikel 6).

Direktivet indeholder ikke andre angivelser om, på hvilket stadium undersøgelsen skal foretages og forelægges for myndighederne. Det er op til medlemsstaterne — i deres følgelovgivning og i henhold til deres administrative praksis — at fastsætte, på hvilket stadium undersøgelsen skal foretages, så der senere kan foretages en vurdering af projektet og gives tilladelse hertil ved det pågældende lands egne myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-130/95

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen

(8. februar 1995)

(95/C 175/55)

Om: Tyrkiets nej til anerkendelse af grækernes formuer i Istanbul

Appelretten i Istanbul har afgivet kendelse, der blev registreret den 7. december 1993, vedrørende den formue, der

tilhørte afdøde Magdalini Kallinoglu, tyrkisk statsborger af græsk afstamning.

Domstolen godkendte den tyrkiske stats krav om at ugyldiggøre tidligere kendelser til fordel for hendes arvinger med den begrundelse, at dette er ulovligt i henhold til det tyrkiske ministerråds hemmelige dekret fra 1964.

Da dette spørgsmål tidligere er blevet rejst af Fællesskabet og henhører inden for rammerne af de forpligtelser, Tyrkiet har indgået i henhold til associeringsaftalen, og da den særlige lov af 1988, som skulle suspendere dekretet fra 1964, ikke synes at føre til legitime resultater, bedes Kommissionen oplyse, hvilke direkte foranstaltninger den vil iværksætte over for den tyrkiske regering med henblik på at sætte en stopper for denne indlysende overtrædelse af de skadelidte borgers rettigheder og sikre overholdelsen af associeringsaftalen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek**

(30. marts 1995)

De tyrkiske myndigheder ved, hvor stor vægt EU lægger på, at menneskerettighederne overholdes. Dette fremgår af de forpligtelser, som Tyrkiet har påtaget sig, såvel inden for OSCE som i Europarådet.

Tyrkiet er medlem af Europarådet og har således ratificeret konventionen om menneskerettighederne og de grundlæggende friheder, samt tillægsprotokollen af 1952, i hvis artikel 1 det hedder at »enhver fysisk eller juridisk person er berettiget til uforstyrret nydelse af sin ejendom«, og at »ingen må berøves sin ejendom undtagen i samfundets interesse og i overensstemmelse med de ved lov og folkerettens almindelige principper fastsatte betingelser«.

Tyrkiet har accepteret de ankenuligheder, der er etableret i konventionen, og Magdalina Kallinoglous arvinger kan således rette henvendelse til menneskerettighedskommissionen, hvis de efter at have udtømt Tyrkiets egne ankenuligheder mener, at de rettigheder, som er dem garanteret ved disse retsakter, er blevet tilsidesat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-132/95

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen

(8. februar 1995)

(95/C 175/56)

Om: Udbedring af skader efter oversvømmelser i Iraklion på Kreta

Oversvømmelserne på Kreta i byen Iraklion og de omkringliggende sogne har forårsaget ødelæggelse af infrastrukturu-

rer, landbrugsafgrøder, småindustrier, forretninger og varelagre, samtidig med at mennesker og dyr har været udsat for fare. Årsagen til ødelæggelserne var, at floden Giofiro gik over sine bredder. Da der i flodlejet er foretaget arbitrære overtrædelser og opført ulovlige bygninger, bedes Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har til hensigt at iværksætte dels med henblik på at stabilisere landsplanlægningen i området og dels med henblik på, som i andre særlige forudgående tilfælde og under hensyntagen til fænomenets internationale karakter, at gribe direkte ind for at støtte genopbygningen af infrastrukturerne og stabiliseringen af områdets landsplanlægning?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies**
(15. marts 1995)

Valget af de projekter, der skal medfinansieres af strukturfondene, henhører under de græske myndigheders ansvar. Disse opstiller deres prioriteter på grundlag af en række regionale forslag i overensstemmelse med udvælgelseskriterierne i de operationelle programmer og under tilsyn af overvågningsudvalgene.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, agter regionen Kreta i forbindelse med det operationelle program for Kreta at foreslå finansiering af en undersøgelse, der skal føre til konkrete aktioner vedrørende udbedring af floden Giofiro's leje og reparation af de beskadigede infrastrukturer.

Hvis dette bliver tilfældet, vil dette forslag blive behandlet i det næste overvågningsudvalg i overensstemmelse med de gældende procedurer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-134/95

af José Apolinário (PSE)
til Kommissionen
(8. februar 1995)
(95/C 175/57)

Om: Evaluering af Fællesskabets regionalpolitik i den autonome region Açorerne (1989—1993)

I sit svar på skriftlig forespørgsel E-1957/93 ⁽¹⁾ foretog Kommissionen en første opgørelse over gennemførelsen af strukturfondene på De Kanariske Øer.

Kan Kommissionen endvidere give oplysninger om evalueringen af gennemførelsen af strukturfondene i den autonome region Açorerne (Portugal) i perioden 1989—1993 og om spørgsmålet, hvorvidt projekter, der allerede er afsluttet eller står for at blive det, vil blive overført til gyldighedsperioden for fællesskabsstøtteramme II?

⁽¹⁾ EFT nr. C 371 af 27. 12. 1994, s. 5.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-135/95

af José Apolinário (PSE)
til Kommissionen
(8. februar 1995)
(95/C 175/58)

Om: Evaluering af Fællesskabets regionalpolitik i den autonome region Madeira (1989—1993)

I sit svar på skriftlig forespørgsel E-1957/93 foretog Kommissionen en første opgørelse over gennemførelsen af strukturfondene på De Kanariske Øer.

Kan Kommissionen endvidere give oplysninger om evalueringen af gennemførelsen af strukturfondene i den autonome region Madeira (Portugal) i perioden 1989—1993 og om spørgsmålet, hvorvidt projekter, der allerede er afsluttet eller står for at blive det, vil blive overført til gyldighedsperioden for fællesskabsstøtteramme II?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies**
på skriftlig forespørgsel E-134/95 og E-135/95
(6. marts 1995)

Pr. 31. december 1993 var der ingået forpligtelse for alle strukturfondenes bevillinger til operationelle interventioner til fordel for de autonome regioner Açorerne og Madeira for perioden 1989—1993. Endvidere var der foretaget anvisning for alle betalinger bortset fra restbeløbene for de sidste årlige rater, der vil blive overført til Portugal i overensstemmelse med de gældende finansielle procedurer. Det er derfor rimeligt at hævde, at de disponible bevillinger er blevet opbrugt for alle de operationelle programmer.

Med hensyn til at overføre visse projekter, der ikke er blevet gennemført i gyldighedsperioden for fællesskabsstøtterammen 1989—1993, til fællesskabsstøtterammen for 1994—1999 vil disse kunne indgå i de operationelle programmer for Açorerne og Madeira (1994—1999), i det omfang de tilhørende udgifter påløber i disse programmets gyldighedsperiode.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-136/95

af José Apolinário (PSE)
til Kommissionen
(8. februar 1995)
(95/C 175/59)

Om: Justering af fiskeriindsatsen i Portugal — fællesskabsstøtteramme I

Kan Kommissionen give nærmere oplysninger om antallet af henholdsvis nye fartøjer og opbrugte fartøjer i Portugal pr.

region — med angivelse af år, udbetalte beløb og region — som led i fællesskabsstøtteramme I for Portugal?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino
(17. marts 1995)

Foranstaltningerne til fornyelse af fiskerflåden samt tilpasning af kapaciteten er finansieret inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 4028/86 ⁽¹⁾ og var ikke omfattet af EFSR-I Portugal.

Det ærede medlem henvises endvidere til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-21/95 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986.

⁽²⁾ EFT nr. C 139 af 5. 6. 1995, s. 50.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-142/95

af Thomas Megahy (PSE).

til Kommissionen

(8. februar 1995)

(95/C 175/60)

Om: Beskæftigelse af handicappede

Som svar på skriftlig forespørgsel E-193/94 ⁽¹⁾ lovede Kommissionen at »gøre alt, hvad der står i dens magt, for at gøre det lettere for handicappede at deltage i de almindelige udvælgelsesprøver«. Kan Kommissionen nærmere redegøre for denne indsats?

⁽¹⁾ EFT nr. C 362 af 19. 12. 1994, s. 13.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yannis Paleokrassas
(21. marts 1995)

Kommissionen gør alt hvad den kan for at lette handicap-
pedes deltagelse i sine offentlige udvælgelsesprøver.

— For ansøgere, som har et officielt anerkendt fysisk handicap, hæves aldersgrænserne med tre år.

— Ansøgerne skal på ansøgningsformularen angive, om de har brug for særlige faciliteter for at kunne deltage i prøven. Godkendelse af sådanne særforanstaltninger gives af de til udvælgelsesprøverne nedsatte udvælgelseskomitéer. Der er f.eks. blevet givet tilladelse til særlig belysning og forstørrede spørgeskemaer for de

synssvækkede samt brug af computerfaciliteter for kandidater med alvorlige motoriske handicaps.

— Målet er at søge at sikre, at handicappede kandidater ligestilles med andre kandidater, når de søger stilling ved Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-147/95

af José Valverde López (PPE)

til Kommissionen

(8. februar 1995)

(95/C 175/61)

Om: Plasmabaserede lægemidler som farmaceutiske specialiteter

Plasmabaserede lægemidler betragtes ifølge direktiv 89/381/EØF ⁽¹⁾ som farmaceutiske specialiteter og er derfor omfattet af fællesskabslovgivningen herfor, hvilket indebærer, at et plasmabaseret lægemiddel for at opnå tilladelse til markedsføring fra de kompetente myndigheder i en medlemsstat skal opfylde de sikkerheds-, kvalitets- og effektivitetskrav, der stilles til farmaceutiske specialiteter.

Finder Kommissionen, at det fjerde krav, som stilles af visse medlemsstater, nemlig at plasma til fremstilling af farmaceutiske specialiteter skal hidrøre fra vederlagsfrie blodafgivelser, er en nødvendig faktor i forbindelse med vurderingen af en ansøgning om markedsføringstilladelse?

Finder Kommissionen endvidere, at plasma hidrørende fra vederlagsfrie afgivelser samt de herpå baserede lægemidler, i sikkerhedsmæssig henseende er bedre end plasma hidrørende fra vederlagsbetingede afgivelser samt de herpå baserede lægemidler?

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 28. 6. 1989, s. 44.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(6. marts 1995)

Ifølge artikel 3, stk. 4, i direktiv 89/381/EØF skal man nå frem til selvforsyning i Fællesskabet med blod og plasma fra mennesker gennem frivillig og vederlagsfri afgivelse af blod. De særlige vilkår for tilrettelæggelse af blodindsamling og fremstilling af blodprodukter på det nationale territorium som finder deres begrundelse i etiske eller sundhedsmæssige betragtninger er medlemsstaternes ansvar. Ved vedtagelsen af direktiv 89/381/EØF i 1989 ønskede Rådet at overlade det til hver enkelt medlemsstat ud fra sin egen selvforsyningssituation at fastlægge de bedste midler for at nå frem til det etiske mål med selvforsyning inden for Fællesskabet gennem frivillig og vederlagsfri blodafgivelse, uden at syge

blev frtaget muligheden for nødvendig behandling. Visse medlemsstaters vilje til effektivt at fremme frivillig og vederlagsfri afgivelse af blod ved kun at tillade produkter fremstillet på basis af blod fra sådanne afgivelser forekommer som et af midlerne til at iværksætte direktivets henstillinger. Dog vil medlemsstaterne ikke kunne anvende en sådan bestemmelse for farmaceutiske specialiteter der har modtaget en fællesskabstilladelse i kraft af den centraliserede procedure for markedsføringstilladelse, der er oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2309/93 ⁽¹⁾.

I artikel 4 i direktiv 89/381/EØF er det fastsat, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger, for at fabrikations og rensningsprocesser valideres og gør det muligt på kontinuerlig vis at sikre ensartethed mellem partier samt i den udstrækning teknologien gør dette muligt, garantere fravær af specifik viral kontamination. Desuden gøres hver farmaceutisk specialitet til genstand for en individuel, detaljeret vurdering af kvalitetsikkerhed og effektivitet, og den tillades kun på grundlag af denne vurderings resultater. Gratis blodafgivelse udgør ikke i sig selv en sikkerhedsgaranti, men er hovedsagelig begrundet ud fra etiske betragtninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 214 af 24. 8. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-149/95

af Nel van Dijk (V)
til Kommissionen
(8. februar 1995)
(95/C 175/62)

Om: Skjult statsstøtte til RDM-værftet

Den nederlandske stat planlægger at sælge et statsligt areal på 13 ha i havnen i Rotterdam til det kriseramte RDM-værft for 1 hfl. Begeman-koncernen, der ejer RDM-værftet, vil derefter sælge dette areal videre sammen med 29 ha af RDM's grundareal samt nogle bygninger til en ejendoms-handler for 38 mio. hfl.

Er denne skjulte statsstøtte til RDM/Begeman, der løber op i ca. 12 mio. hfl., af den nederlandske regering anmeldt til Kommissionen, jf. artikel 93, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(7. marts 1995)

I overensstemmelse med Rådets syvende direktiv om støtte til skibsbygningsindustrien (90/684/EØF), senest ændret

ved direktiv 94/73/EF ⁽¹⁾, skal medlemsstaterne på forhånd over for Kommissionen anmelde alle støtteforanstaltninger og generelle eller regionale støtteforanstaltninger inden for skibsbygningsindustrien.

Kommissionen har hidtil ikke modtaget nogen anmeldelse af den nederlandske regerings planer om at yde offentlig finansiel støtte til RDM-værftet.

Den er derfor i færd med at undersøge spørgsmålet og skal snarest muligt meddele det ærede medlem resultatet af disse undersøgelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 351 af 31. 12. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-151/95

af Nel van Dijk og Magda Aelvoet (V)
til Kommissionen
(8. februar 1995)
(95/C 175/63)

Om: Uddybning af Westerschelde uden VVM-analyse

Den nederlandske regering og den flamske regionalregering undertegnede den 17. januar 1995 en aftale om uddybning og udvidelse af sejlrenden i Westerschelde. Ifølge den nederlandske minister for offentlige arbejder behøver der ikke forud for dette arbejde at blive gennemført en VVM-analyse, bl.a. fordi der ikke er tale om forøgelse af Westerscheldes areal ⁽¹⁾. Personer, der er aktive indenfor naturbeskyttelse i Nederlandene og Belgien, henviser imidlertid til, at slik og marsk langs Westerschelde vil forsvinde under vand, hvilket vil true bestanden af fugle. Vådområdet er et føde- og yngleområde for dusinvis af fuglearter, der udgør en væsentlig del af den europæiske population.

Er Kommissionen rede til at undersøge, om uddybningen af Westerschelde uden forudgående VVM-analyse er i overensstemmelse med VVM-direktivet, den nederlandske VVM-afgørelse og direktivet om bevarelse af fuglebestanden?

Vil Kommissionen også inddrage anlæggelsen af ekstra sikring af bredderne og kanaliseringen af sejlrenden i sin undersøgelse, bl.a. i betragtning af, at den tidligere har konstateret, at den nederlandske regering har forsømt sin pligt til at gennemføre VVM-analyser i forbindelse med udbygning af floddigerne langs Maas, Waal og IJssel?

Mener Kommissionen ikke, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis den nederlandske regering hurtigst muligt indleder en VVM-procedure for uddybningen af Westerschelde for at

undgå, at aktiviteterne på et senere tidspunkt må udsættes eller indstilles og også med henblik på den store betydning, dette spørgsmål har for havnen i Antwerpen, naturbeskyttelsesfolk og for de nederlandsk-belgiske forbindelser?

(¹) Svar fra ministeren for offentlige arbejder på en skriftlig forespørgsel fra medlem af Andetkammeret, van Dijke; Aanhangel van de Handelingen van de Tweede Kamer, 1994/95, nr. 292; brief van de minister van Verkeer en Waterstaat aan de Tweede Kamer, Kamerstukken II, 22 300 XII, nr. 75, 1992.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(8. marts 1995)

Kommissionen kender intet til anlægsarbejder i form af en yderligere uddybning af Westerschelde, al den stund de enkelte medlemsstater i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF (¹) om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ikke er forpligtet til systematisk at holde Kommissionen underrettet om de aktiviteter, der foregår på deres territorium.

Derimod figurerer projekter som det, de ærede medlemmer henviser til, i bilag II til direktivet og skal følgelig, forud for godkendelse, gøres til genstand for en miljørisikovurdering, når deres særlige karakteristika måtte kræve dette. Herunder skal medlemsstaterne bl.a. tage hensyn til projektets placering og dimensioner.

Imidlertid er Westerschelde et meget vigtigt område for en lang række forskellige fuglearters overlevelse og formering og derfor beskyttet i medfør af Rådets direktiv 79/409/EØF (²) om beskyttelse af vilde fugle. I henhold til dette direktiv og Rådets direktiv 92/43/EØF (³) om bevarelse af naturtyper samt vilde dyr og planter er medlemsstaterne forpligtet til bl.a. at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at forebygge yderligere forringelse af levestederne såvel som forstyrrelser af de beskyttede fuglearter, der er hjemmehørende i sådanne områder.

På grundlag af det ovenfor anførte har Kommissionen henvendt sig til de nederlandske myndigheder for at få nærmere oplysninger om, hvilke foranstaltninger disse har truffet eller har til hensigt at træffe for at sikre overholdelse af såvel direktiv 85/337/EØF som direktiverne 79/409/EØF og 92/43/EØF.

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

(²) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979.

(³) EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-263/95

af Jannis Sakellariou (PSE)

til Kommissionen

(9. februar 1995)

(95/C 175/64)

Om: Udtrykket »Europæisk Atomenergifællesskab« i EU-Bulletinen?

Ved gennemsyn af EU-Bulletinen, der udgives hver måned, støder man aldrig på udtryk som »Det Europæiske Atomenergifællesskab«, »Euratom« og lignende. Derfor opstår det indtryk, at Euratoms virksomhed og aktioner ikke dokumenteres i Bulletinen.

Er dette indtryk korrekt?

I bekræftende fald, hvorfor anførtes Euratoms virksomhed og aktioner ikke i EU-Bulletinen?

I benægtende fald, hvordan forklarer Kommissionen den kendsgerning, at Euratoms virksomhed og aktioner i flere år ikke er anført i EU-Bulletinen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis**

(30. marts 1995)

Det er korrekt, at rubrikker som »Det Europæiske Atomenergifællesskab« og »Euratom« ikke figurerer i EU-Bulletinens indeks.

Som det er tilfældet med alle de øvrige fællesskabsaktiviteter, behandles også Euratoms aktiviteter systematisk i EU-Bulletinen. Disse findes hovedsageligt under overskrifterne »forsknings- og teknologipolitik«, »energi« (specielt »kerneenergi« og »nuklear fusion«), »miljø« (specielt »nuklear sikkerhed«), og »finansiering af fællesskabsaktiviteter« (specielt »Euratom«) samt i givet fald i de kapitler, der omhandler internationale anliggender.

EU-Bulletinens læsere kan finde disse oplysninger i indekset under en række forskellige overskrifter som for eksempel:

NEA, IAEA, ITER, JET, nuklear forskning, nuklear fusion, kerneenergi, kernekraftværker, nuklear fission, nukleare anlæg, radioaktivt affald, Tchernobyl, Telemann m.fl.

Udgiveren af EU-Bulletinen er for øjeblikket i gang med at undersøge muligheden for at give indkset en ny præsenteringsform. Ved denne lejlighed skal man ikke undlade at tage det ærede medlems kommentarer i betragtning. Det kan være, at alle spørgsmål vedrørende kerneenergi fremover vil blive rubriceret under stikordet »kerneenergi«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-268/95**af Gerardo Fernández-Albor (PPE)****til Kommissionen***(9. februar 1995)**(95/C 175/65)*

Om: EF-direktiv om forebyggelse af narkotikamisbrug og -handel

De 15 EU-landes lovgivning og politik på narkotikaområdet er indbyrdes afvigende, hvilket gør det lettere for narko-handlerne at fastlægge deres strategi og i høj grad er til skade for narkomanerne. Dette understreger, hvor nødvendigt det er at mindske forskellene mellem medlemsstaternes lovgivning på dette område.

De fleste medlemsstater kræver derfor en tilnærmelse af lovgivningen for at forebygge narkotikamisbruget og bekæmpe handelen med narkotika. Det anses følgelig for uomgængeligt nødvendigt at nå til enighed på dette område og få vedtaget et direktiv, som forpligter til en ændring af lovgivningen.

Kan Kommissionen oplyse, hvornår den vil kunne forelægge et forslag til direktiv, som tager sigte på at mindske narkohandlernes spillerum gennem fastlæggelse af en omfattende fælles politik, der strækker sig fra tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning til forebyggende foranstaltninger og andre tiltag, som kræver fælles handling fra EU-landenes side?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Anti Gradin**

(28. marts 1995)

Kapitel VI i traktaten til Den Europæiske Union har givet Den Europæiske Union nye midler og medlemsstaterne bedre forudsætninger for at samarbejde i kampen mod stofmisbrug. Det er meget vigtigt, og Kommissionen vil bidrage til dette arbejde.

Kommissionen vedtog i juni 1994 en meddelelse til Rådet og Parlamentet om en handlingsplan til bekæmpelse af narkotika. Handlingsplanen dækker perioden 1995 til 1999 og lægger vægt på behovet for at koordinere snævert forbundne områder som nedbringelse af narkotikaefterspørgslen, narkotikahandel og internationalt samarbejde.

Det må dog ikke glemmes, at hovedansvaret for bekæmpelse af narkotika forbliver hos den enkelte medlemsstat, som har de mest effektive og horisontale midler til rådighed for at løse denne vanskelige opgave.

I henhold til traktaten om Den Europæiske Union skal der ikke foretages en harmonisering af medlemsstaternes lovgivning på dette område. Imidlertid håber Kommissionen at et forbedret samarbejde mellem medlemsstaterne og Den Europæiske Union efterhånden vil udmønte sig i en fælles strategi. Det intensiverede samarbejde indenfor rammerne

af Europol's narkotikabekæmpelsesenhed (EDU) og den politiske vilje til at vedtage Europol-konventionen på Rådets møde i juni er vigtige tegn på, at der er forståelse for nødvendigheden af en fælles strategi på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-272/95**af Noël Mamère (ARE)****til Kommissionen***(9. februar 1995)**(95/C 175/66)*

Om: Tredjelandes deltagelse i Det Europæiske Miljøagentur

Kan Kommissionen oplyse, hvilke tredjelande der deltager i Det Europæiske Miljøagenturs arbejde og i hvilket omfang?

Hvilken fremgangsmåde agter Kommissionen at følge, når den forhandler om betingelserne for tredjelandes deltagelse i Miljøagenturet, jf. formuleringen i artikel 19 i forordningen om oprettelse heraf?

Hvilken status har eller får tredjelande i Miljøagenturets bestyrelse, har eller vil de få stemmeret, og efter hvilke kriterier fastsættes det beløb, hvormed de bidrager til agenturets budget?

Hvilke lande har formelt ansøgt om at måtte deltage i Miljøagenturet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(17. marts 1995)

De tredjelande, der i dag deltager i Det Europæiske Miljøagenturs arbejde, er de EFTA-lande, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejde (EØS-aftalen), dvs. Norge og Island.

Disse landes medlemskab af agenturet blev vedtaget af det blandede udvalg for EØS-aftalen ved en beslutning, der trådte i kraft den 1. januar 1995. Det forholder sig sådan, at muligheden for de EFTA-lande, der er medunderskrivere af EØS-aftalen, til at deltage i Det Europæiske Miljøagenturs arbejde var stadfæstet i protokol nr. 31, og at forhandlingen om de nærmere betingelser herfor kunne finde sted i henhold til procedurerne i EØS-aftalen, når først agenturet var oprettet.

I henhold til det blandede udvalgs beslutning, deltager de pågældende lande som fuldt berettigede medlemmer i agenturets arbejde og i Det Europæiske Miljøoplysnings-

og Miljøovervågningsnet, oprettet i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 1210/90 ⁽¹⁾.

I henhold til artikel 19 i den nævnte forordning kan tredjelande, som »ikke er medlemmer af EF, men som deler Fællesskabets og medlemsstaternes interesse i agenturets mål«, deltage i agenturet, og der henvises til fremgangsmåden i EF-traktatens artikel 228 for indgåelse af sådanne aftaler. Det drejer sig om den almindelige fremgangsmåde for indgåelse af aftaler mellem Fællesskabet og ét eller flere tredjelande eller en international organisation.

I henhold til den beslutning, der er truffet af udvalget for EØS-aftalen, deltager Norge og Island i forvaltningsudvalgets arbejde uden stemmeret. De bidrager til agenturets budget efter EØS-aftalens generelle kriterier, for EFTA-landenes finansielle deltagelse i Fællesskabets virksomhed.

Dette bidrag er således blevet beregnet i medfør af EØS-aftalens artikel 82, stk. 1 i og på grundlag af en såkaldt »proportionalitetsfaktor«, som er fastsat ud fra det pågældende lands bruttonationalindkomst.

Betingelserne for eventuel deltagelse fra andre tredjelande i agenturets arbejdsopgaver vil i givet fald blive forhandlet efter den nævnte fremgangsmåde i artikel 228.

På indeværende tidspunkt er der indgivet officiel anmodning om medlemskab fra Schweiz, som ved skrivelse af 10. oktober 1994 har anmodet om indledning af forhandlinger om medlemskab af Det Europæiske Miljøagentur. Kommissionen er i gang med at behandle denne anmodning i overensstemmelse med artikel 19 i forordningen om oprettelse af Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 120 af 11. 5. 1990, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-278/95

af Johanna Majj-Weggen (PPE)

til Kommissionen

(9. februar 1995)

(95/C 175/67)

Om: En politisk flygtning fra Tyrkiet, der er anerkendt som sådan i Nederlandene, må gå under jorden i hjemlandet

Efter et besøg hos sine forældre i Tyrkiet er den tyrkiske politiske flygtning Ayhan Uzala, som er bosiddende i Nederlandene, blevet pågrebet, tilbageholdt og torteret af det tyrkiske hemmelige politi.

Uzala er nu atter fri og er gået under jorden i Tyrkiet. Han tør ikke gå om bord i et fly til Nederlandene, fordi han er bange for på ny at blive pågrebet i lufthavnen. Hans

nederlandske hustru og femårige barn har allerede ventet på ham i to måneder.

Er Europa-Kommissionen villig til snarest muligt at rette henvendelse til den tyrkiske regering, således at Uzala uden fare kan rejse tilbage til Nederlandene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek

(20. marts 1995)

Kommissionen benytter enhver lejlighed i sine kontakter med de tyrkiske myndigheder til at redegøre for sine synspunkter vedrørende menneskerettighedssituationen i Tyrkiet.

I den konkrete sag vedrørende Ayhan Uzala er Kommissionen for tiden ikke bekendt med de nærmere detaljer. Kommissionens delegation i Ankara er blevet anmodet om at se på sagen hvorefter Kommissionen vil tage stilling, hvad der yderligere skal ske i sagen. Resultaterne af undersøgelsen vil blive meddelt det ærede medlem snarest muligt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-282/95

af Helena Torres Marques (PSE)

til Kommissionen

(9. februar 1995)

(95/C 175/68)

Om: Ansøgning om støtte via det finansielle instrument for miljøet (LIFE) fra kommunalbestyrelsen i Vila Nova de Gaia

I marts 1993 ansøgte kommunalbestyrelsen i Vila Nova de Gaia om støtte via LIFE til projektet »Ribeira de Gaia — genopretning af Rio Douro-området ved Vila Nova de Gaia«, hvilket blev afvist i december samme år.

I marts 1994 forelagde samme kommunalbestyrelse en ny og omformuleret ansøgning om støtte til samme projekt, og endnu en gang blev projektet afvist med den begrundelse, at der ikke var tilstrækkelige midler til rådighed under LIFE.

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor den for anden gang afviste projektet fra kommunalbestyrelsen i Vila Nova de Gaia, selv om alle såvel administrative som finansielle bilag samt de egentlige planer var forelagt, og GD XI ikke formelt havde anmodet om yderligere oplysninger? Det kan her tilføjes, at Revisionsretten i sit notat om særberetning nr. 4/94 om bymiljø påpegede, at de kriterier, der var anvendt ved udvælgelsen af projekter, som skulle finansieres via LIFE, var upræcise; disse var nærmere beskrevet i omtalte beretning.

Det nævnte projekt tager sigte på genopretning af et område af stor historisk interesse, som er i hurtigt forfald, og hvor

størstedelen af de berømte portvinskældre, der har så stor kulturel betydning for Portugal, er placeret.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(17. marts 1995)

Det projekt, det ærede medlem omtaler, opfylder hverken ånd eller bogstav i LIFE-programmet, det finansielle instrument til fordel for miljøet, i henhold til hvilket det er blevet forelagt.

De forslag, der modtages inden for LIFE's rammer, gøres til genstand for en teknisk evaluering ved en uafhængig ekspertgruppe på højt plan, som foretager en prioritering af dem, i henhold til en række kriterier, som er opstillet af forvaltningskomiteen for dette instrument.

I det foreliggende konkrete tilfælde har Gaia-projektet fået en meget lav prioritering i sammenligning med konkurrerende projekter som følge af dets egenart, som ikke indebar nogen synderlig fornyelse.

Desuden gælder en meget stor del af de pågældende anlægsarbejder infrastrukturforanstaltninger, som ikke er berettiget til at modtage LIFE-støtte.

Inden Kommissionen traf en negativ afgørelse om dette projekt, forsøgte den — uden held — at gøre forslagsstilleren begribeligt, at kun projektets indledende del var berettiget til LIFE-støtte og ikke selve infrastrukturarbejderne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-288/95

af Eryl McNally (PSE)

til Kommissionen

(9. februar 1995)

(95/C 175/69)

Om: Ændring af benævnelsen sojamælk til sojadrik

Er Kommissionen klar over den risiko, det kan indebære for de af mine vælgere, som er nødt til at drikke sojamælk, hvis den fortsatte anvendelse af benævnelsen sojamælk forbydes?

Vil Kommissionen tage målsætningerne for forordning (EØF) nr. 1898/87 ⁽¹⁾ op til fornyet overvejelse med henblik på at tillade den fortsatte anvendelse af benævnelsen »sojamælk« i Det Forenede Kongerige?

⁽¹⁾ EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987, s. 36.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(8. marts 1995)

Rådets forordning (EØF) nr. 1898/87, i henhold til hvilken anvendelsen af benævnelsen »sojamælk« ved afsætning af den

drik, der fremstilles af sojabønner, er forbudt, hindrer ikke produktion og afsætning af dette produkt som »sojadrik«. Det ærede medlems vælgere, der af helbredsgrunde må drikke dette produkt, er derfor ikke truet, og situationen er ikke blevet ændret.

Kommissionen overvejede for nylig spørgsmålet om, hvorvidt »sojamælk« skulle optages på listen over de produkter, der ikke er omfattet af forordningens bestemmelser, og hørte Forvaltningskomiteen for Mælk, hvor alle medlemsstaterne er repræsenteret. Flertallet af medlemsstaterne støttede den opfattelse, at benævnelsen »sojamælk« potentielt set er vildledende, og kun Det Forenede Kongerige ønskede denne ændring gennemført. Følgelig var det Kommissionens opfattelse, at en videreførelse af det eksisterende forbud mod anvendelsen af benævnelsen »sojamælk« var berettiget.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-296/95

af José Apolinário (PSE)

til Kommissionen

(9. februar 1995)

(95/C 175/70)

Om: Installering af alarmsystemer i EU-fartøjer

For nylig skete der en alvorlig og beklagelig ulykke med et portugisisk fartøj, der opererede inden for rammerne af fiskeriaftalen mellem EU og Marokko.

Ud over årsagerne til den pågældende ulykke, hvor en snes fiskere mistede livet, er det blevet konstateret, at et stort antal portugisiske fartøjer ikke har fået installeret den såkaldte »sorte kasse« inden for rammerne af SIFICAF-systemet.

Vil Kommissionen oplyse, hvor stort et beløb der er ydet til Portugal til installering af ovennævnte system samt årsagerne til den aktuelle situation?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino**

(17. marts 1995)

Kommissionen beklager det portugisiske fartøjs skibbrud i marokkanske farvande.

Kommissionen bekræfter, at den i henhold til Rådets beslutning 89/631/EØF af 17. november 1989 om Fællesskabets finansielle deltagelse i medlemmernes udgifter til at

sikre overholdelse af fællesskabsordningen for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne ⁽¹⁾, senest ændret ved beslutning 94/207/EF ⁽²⁾, har ydet et økonomisk bidrag til de portugisiske myndigheder med henblik på indførelse af SIFICAP-systemet, som det ærede medlem refererer til. Ifølge de oplysninger, som Kommissionen ligger inde med, er 43 portugisiske fiskerfartøjer blevet udstyret med en »blå kasse«.

I den forbindelse skal det noteres, at medlemsstaterne i perioden 1994/95 har iværksat pilotprojekter med løbende bestemmelse af fiskerfartøjers position ved hjælp af satellit-kommunikation. Det er forudset, at ca. 350 fartøjer deltager i dette projekt.

Resultaterne fra sådanne pilotprojekter vil gøre det muligt for Rådet at træffe afgørelse med hensyn til den fremtidige anvendelse af et sådant system, som efter Kommissionens opfattelse i væsentlig grad bidrager til sikkerheden på havet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 364 af 14. 12. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 101 af 20. 4. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-310/95

af Amedeo Amadeo og Spalato Belleré (NI)

til Kommissionen

(13. februar 1995)

(95/C 175/71)

Om: Fri bevægelighed

Den 3. januar 1995 blev der dér, hvor der sælges skipas i Monginevro, et fransk skisportssted godt en kilometer fra den italienske grænse, opslået et skilt med følgende ordlyd: »P.t. kan der ikke betales med lire, men kun med kreditkort«. Kan Kommissionen på baggrund af, at dette skabte store problemer for mange turister, gribe ind for at sikre princippet om fri bevægelighed og om pligten til at acceptere betaling i et andet EU-lands valuta?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Mario Monti

(5. april 1995)

De problemer, som en italiensk turist støder på, når han skal foretage betalinger i Frankrig, skyldes nationale lovbestemmelser om anvendelsen af forskellige betalingsmidler.

Sådanne bestemmelser findes i flere medlemsstaters lovgivning. De kan omfatte begrebet lovligt betalingsmiddel og

give mulighed for at afvise betalingsmidler, der ikke er lovligt betalingsmiddel i det pågældende land. Dette har medført, at betaling med andet end pengesedler eller mønter (når det drejer sig om små beløb), der er lovligt betalingsmiddel i Frankrig, er blevet afvist, som anført af de ærede medlemmer.

Kommissionen er enig i, at de omtalte forhold giver anledning til besvær. Men sådanne vanskeligheder vil fortsat gøre sig gældende, indtil der er indført en fælles valuta som lovligt betalingsmiddel i de medlemsstater, der deltager i Den Økonomiske og Monetære Union.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-323/95

af Glyn Ford (PSE)

til Kommissionen

(13. februar 1995)

(95/C 175/72)

Om: Lastvognschaufførers retlige ansvar for fragtgods under transport

Et stadig større antal lastvognschauffører med EU-statsborgerskab sidder i fængsel i en anden EU-medlemsstat end deres hjemland, fordi deres ellers lovlige fragt omfatter illegalt gods. Hvilke planer har Kommissionen for udarbejdelse af en europæisk politik vedrørende vejgodstransport og fragtførers ansvar for indholdet af de ladninger, som de er i besiddelse af, men som de ikke er ejere af?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Marcelino Oreja

(17. marts 1995)

Kommissionen har ingen planer om en europæisk politik for lastvognschaufførers retlige ansvar for indholdet af deres fragtgods. Sådanne spørgsmål henhører under de nationale myndigheders kompetence. I henhold til traktaten om Den Europæiske Union betragter medlemsstaterne imidlertid følgende områder som spørgsmål af fælles interesse: strafretligt samarbejde, toldsamarbejde samt politisamarbejde med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme, ulovlig narkotikahandel og andre former for grov international kriminalitet. Selv om Kommissionen fuldt ud er medinddraget i det arbejde, der udføres i Rådet på disse områder, har den ikke initiativret og kan derfor ikke foreslå en europæisk politik herfor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-327/95**af Roy Perry (PPE)****til Kommissionen***(13. februar 1995)**(95/C 175/73)*

Om: Tyske kommuners afgifter på engangsemballageprodukter til fødevarer

Er Kommissionen bekendt med, at visse tyske kommuner — eksempelvis Kassel og Frankfurt — har pålagt engangsemballageprodukter til fødevarer såsom bægre til automater en afgift, og anser Kommissionen denne praksis for at være en forvriddning af det indre marked?

Vil Kommissionen lave en liste ove de tyske kommuner, der har behæftet sådanne produkter med en afgift, et forbud, en begrænsning af brugen eller andre foranstaltninger, og over de forskellige foranstaltninger? Kender Kommissionen til andre tilfælde, hvor kommuner i andre medlemsstater behæfter sådanne produkter med begrænsninger af denne art?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-387/95**af Roy Perry (PPE)****til Kommissionen***(6. februar 1995)**(95/C 175/74)*

Om: Tyske kommuners afgifter på engangsemballageprodukter til fødevarer

Er Kommissionen bekendt med, at visse tyske kommuner — eksempelvis Kassel og Frankfurt — har pålagt engangsemballageprodukter til fødevarer såsom bægre til automater en afgift, og anser Kommissionen denne praksis for at være en forvriddning af det indre marked?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti
på skriftlig forespørgsel E-327/95 og P-387/95
(23. marts 1995)**

Kommissionen er opmærksom på, at flere tyske kommuner har pålagt eller er ved at pålægge lokale afgifter på visse ikke-genbrugelige emballager (f.eks. engangsbeholdere og bordservice).

Hvad afgifter angår findes de relevante EF-bestemmelser i EF-traktatens artikel 95 og i artikel 3, stk. 2, i direktiv 92/12/EØF ⁽¹⁾. Artikel 95 fastsætter, at ingen medlemsstat direkte eller indirekte må pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter af nogen art, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer. Endvidere må ingen medlemsstat pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter, som indirekte

vil kunne beskytte andre produkter. Artikel 3 i direktiv 92/12/EØF tillader for sin del medlemsstater at bevare eller indføre sådanne indirekte afgifter, forudsat at de ikke bevirker formaliteter ved grænsepassage i handelen mellem medlemsstater. Det vil sige, at EF-bestemmelserne forbyder diskrimination over grænserne.

Den pågældende afgift synes ikke at stride imod nogen af disse artikler.

Men da de enkelte kommuners egne foranstaltninger og forpligtelser ikke udgør et ensartet sæt bestemmelser, gennemgår Kommissionen også foranstaltningerne for at undersøge, om de lokale regler medfører overtrædelser af traktatens bestemmelser om frie varebevægelser (artikel 30 til 36 i EF-traktaten).

Kommissionen har modtaget underretning om, at ud over Kassel og Frankfurt er der ca. 60 tyske kommuner, der overvejer at indføre tilsvarende foranstaltninger. Da foranstaltningerne er forskellige, og i de fleste tilfælde endnu ikke er blevet gennemført, er det endnu ikke muligt at opstille en liste over de forskellige foranstaltninger der drøftes.

Kommissionen vil fortsat holde nøje øje med de pågældende sagers udvikling og med udviklingen i andre medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT nr. L 76 af 23. 3. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-332/95**af Gerhard Schmid (PSE)****til Kommissionen***(13. februar 1995)**(95/C 175/75)*

Om: KALEIDOSKOP-programmet

Hvor store var Kommissionens samlede omkostninger (fordelt på personaleomkostninger, materielle omkostninger og øvrige administrative omkostninger) i forbindelse med forvaltningen og tildelingen af støtten som led i kulturstøtteprogrammet KALEIDOSKOP i 1994?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja
(4. april 1995)**

Kommissionen har taget det ærede medlems forespørgsel til efterretning.

Hvad angår personaleomkostningerne i forbindelse med forvaltningen af KALEIDOSKOP-programmet blev det i 1994 nødvendigt af fuldtidsansatte to tjenestemænd og en sekretær, der blev aflønnet over Kommissionens almindelige budget.

Alligevel har en lang række personer i den pågældende tjenestegren af sprogmæssige grunde deltaget i KALEIDOSKOP-programmets forvaltning.

Herudover krævede programmet, at man for Kommissionens regning sammensatte en jury af uafhængige eksperter; budgettet i forbindelse med denne jury, der omfatter medlemmernes rejse- og opholdsudgifter samt deres honorarer, androg 37 500 ECU.

Hvad angår udgifterne til materiel er det umuligt at vurdere disse omkostninger, da materiellet er fordelt på hele afdelingen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-333/95

af Gerhard Schmid (PSE)

til Kommissionen

(13. februar 1995)

(95/C 175/76)

Om: Anskaffelse af brandslukningskøretøjer i Grækenland

I *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾ er Kommissionens beslutning 94/707/EF af 12. april 1994 om ydelse af støtte fra det finansielle samhørighedsinstrument til projektet »brandslukningskøretøjer« i Grækenland, F.C. Nr.: 93/09/61/071 offentliggjort. Det drejer sig i denne forbindelse om de græske myndigheders anskaffelse af 61 brandslukningskøretøjer til et samlet beløb af 8 452 000 ECU.

1. Blev der indkaldt offentlige bud om anskaffelsen af brandslukningskøretøjerne i alle Unionens lande? I bekræftende fald, hvornår og i hvilket *De Europæiske Fællesskabers Tidende*?
2. I benægtende fald, hvorfor ikke?

⁽¹⁾ EFT nr. L 291 af 11. 11. 1994.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies

(20. marts 1995)

Den pågældende beslutning er blevet ændret med hensyn til varigheden af gennemførelsen og finansieringsplanen ved Kommissionens beslutning C(94)3690 af 20. december 1994 ⁽¹⁾ på anmodning af de græske myndigheder. Årsagen til denne ændring var iværksættelsen af to nye udbud vedrørende køb af 61 vandtankvogne. Kommissionen afventer, at de græske myndigheder giver den meddelelse om disse to udbud, således at den kan tage stilling til, om de er i overensstemmelse med EF-retten. Det er klart, at EF-finansiering forudsætter, at dette er tilfældet.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-335/95

af Siegbert Alber (PPE)

til Kommissionen

(13. februar 1995)

(95/C 175/77)

Om: Emission af skadelige stoffer fra køretøjer uden katalysatorer

Resultaterne af en undersøgelse på grundlag af et måleprogram i fem europæiske storbyer viser, at kun 10 % af køretøjerne, nemlig de ældre køretøjer, tegner sig for 60 % af emissionerne af kulmonoxid og for 45 % af emissionerne af kulbrinter.

1. Har Europa-Kommissionen kendskab til resultaterne af den undersøgelse, det tyske Shell AG har ladet foretage?
2. Hvilke konsekvenser agter Europa-Kommissionen at drage på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(27. marts 1995)

Kommissionen har kendskab til den pågældende undersøgelse såvel som til en række andre nyere undersøgelser, hvoraf det klart fremgår, hvor stort et bidrag de ældre motorkøretøjer yder til den samlede luftforurening fra vejtrafikken.

I medfør af Rådets direktiv 77/143/EØF ⁽¹⁾ om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil, senest ændret ved Kommissionens direktiv 94/23/EF ⁽²⁾, om indførelse af fælles bestemmelser om regelmæssig teknisk kontrol med motordrevne køretøjer, er der fra den 1. januar 1994 etableret regelmæssig kontrol af de forurenende stoffer i udstødningsgassen.

Der kan tænkes andre muligheder for at nedbringe emissionerne, f.eks. foranstaltninger til fremme af udskiftning af den nuværende bilpark, installering af ekstraudstyr i disse eller viderudvikling af bestemmelserne om regelmæssig kontrol. Disse muligheder er vurderet i en cost-/benefitundersøgelse, som Kommissionen har igangsat vedrørende alle de foranstaltninger, der vil kunne nedbringe forureningen fra biler. Resultaterne af undersøgelsen, der indgår som led i det såkaldte »auto-oil«-program, vil foreligge i de kommende måneder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 47 af 18. 2. 1977.

⁽²⁾ EFT nr. L 147 af 14. 6. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-338/95**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)****til Kommissionen***(13. februar 1995)**(95/C 175/78)*

Om: Miljøforurening på grund af flyveaske fra det græske offentlige elektricitetsselskabs brunkulsbrud

I områderne omkring Kozani, Ptolemaida og Megalopoli transporteres og deponeres den flyveaske, der opstår ved brunkulsforbrændingen, på en sådan måde, at den føres bort af vinden og skaber alvorlig luftforurening i de omkringliggende byer. Endvidere befinder deponeringsstedet ved Megalopoli sig tæt på byen, og der skal desuden oprettes et nyt deponeringssted i et område med tæt skov. Kommissionen bedes på denne baggrund oplyse følgende:

1. Overholdes EU-lovgivningens bestemmelser i forbindelse med denne forurening, der forårsages af transport og deponering af flyveaske i det græske offentlige elektricitetsselskab (DEI's) anlæg? Er der foretaget nogen miljørisikovurderinger i henhold til direktiv 85/337/EØF?
2. Er der givet nogen EU-støtte til DEI's aktiviteter i forbindelse med transport og deponering af flyveaske? I bekræftende fald hvor store beløb? Hvorledes har man samtidig sørget for at sikre, at EU's miljøbestemmelser overholdes?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(30. maj 1995)

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-341/95**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)****til Kommissionen***(13. februar 1995)**(95/C 175/79)*

Om: Pistacier fra Ægina

Pistacier fra Ægina er et traditionelt produkt, og Ægina har siden antikken produceret den bedste kvalitet på grund af de særlig gunstige jordbunds- og klimaforhold på øen. På baggrund af, at afsætningen af dette produkt på det græske marked er forbundet med alvorlige problemer på grund af

uhæderlig konkurrence fra produkter af samme art men lavere kvalitet fra tredjelande, først og fremmest Syrien, bedes Kommissionen oplyse følgende: Har den græske regering forelagt Kommissionen et forslag om at optage pistacierne fra Ægina i kategorien af produkter med oprindelsesbetegnelse? Hvilke foranstaltninger agter den at træffe med henblik på effektiv beskyttelse af produktet imod forskellige former for uhæderlig konkurrence?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(23. marts 1995)

De græske myndigheder har indsendt en anmodning til Kommissionen om registrering af betegnelsen »Pistacier fra Ægina« som oprindelsesbetegnelse. Denne anmodning behandles for øjeblikket.

Med hensyn til beskyttelsesforanstaltninger mod uhæderlig konkurrence fastsættes det i forordning 2159/89 ⁽¹⁾, at anerkendte producentorganisationer kan omfattes af særlige foranstaltninger med det formål at råde bod på uhensigtsmæssige produktions- og afsætningsvilkår for nødder og johannesbrød, således at deres konkurrenceevne kan blive den bedst mulige.

Det er Kommissionens opfattelse, at disse foranstaltninger vil indebære den nødvendige støtte til pistacier fra Ægina, som i kraft af deres særlig gode egenskaber allerede synes at besidde en konkurrencefordel.

⁽¹⁾ EFT nr. L 207 af 19. 7. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-352/95**af Bartho Pronk (PPE)****til Kommissionen***(13. februar 1995)**(95/C 175/80)*

Om: Klageprocedure for virksomheder ved Kommissionen

Af en undersøgelse gennemført af VNO/NCW fremgår, at der sjældent til Kommissionen eller nationale domstole indgives officiel klage over medlemsstaters manglende gennemførelse af lovgivning.

1. Er Kommissionen klar over, at virksomhederne ikke indleder klageprocedure på grund af den lange tid, dette tager, og på grund af den vanskelige tilgængelighed til Kommissionen?
2. Virksomhederne har behov for en effektiv klageprocedure med faste frister via Kommissionen. Hvilke foranstaltninger påtænker Kommissionen at træffe med

henblik på at etablere en mere effektiv og kortere klageprocedure?

3. Hvad påtænker Kommissionen at gøre for at forbedre kontrollen med overholdelse af direktiverne om det indre marked? Er Kommissionen rede til at udforme en effektiv sanktions- og kontrolpolitik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer
(3. april 1995)

Det ærede medlem bedes venligst fremsende den undersøgelse, der omtales i den skriftlige forespørgsel om behandling af klager til Kommissionen.

Efter at antallet af klager fra borgere eller fra erhvervsdrivende til Kommissionen i en periode var steget betydeligt, har det i de seneste år holdt sig på nogenlunde samme niveau (der blev registreret 1 592 klager i 1990, 1 432 i 1991, 1 545 i 1992, 1 340 i 1993 og 1 433 i 1994). De pågældende tal er hentet fra bilaget til den beretning, som Kommissionen offentliggør hvert år i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten.

Det er nemt og hurtigt at indgive en klage til Kommissionen. Som det fremgår af en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾ kan enhver borger indgive en klage over en praksis eller en foranstaltning, der efter vedkommendes mening er i modstrid med en EU-bestemmelse. Man kan indgive en klage gratis og uden særlige formaliteter blot ved at skrive et brev eller udfylde den formular, der er en model til i ovennævnte udgave af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, og derefter sende den til Kommissionens hovedsæde i Bruxelles eller aflevere den i et af Kommissionens repræsentationskontorer.

Kommissionen har den hovedregel, at den inden for et år tager stilling til, om klagen skal henlægges eller om der skal indledes en overtrædelsesprocedure (se forordet til den Tiende årsberetning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten ⁽²⁾). I mange tilfælde tager Kommissionen dog stilling meget hurtigere. I enkelte tilfælde, hvor sagen viser sig at være meget vanskelig, kan fristen overskride et år.

Kommissionen holder løbende kontrol med gennemførelsen af direktiverne, herunder også dem, der vedrører det indre marked. Kontakten med medlemsstaterne holdes hele tiden ved lige, især hvad angår det indre marked. Derudover indleder Kommissionen jævnligt, i princippet hver anden måned, en overtrædelsesprocedure mod de medlemsstater, der ikke har givet meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger inden for den fastsatte frist. Der kan også indledes en overtrædelsesprocedure efter at der er givet meddelelse om de nævnte nationale gennemførelsesforanstaltninger, hvis disse ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten eller hvis der er tale om ukorrekt anvendelse af direktiverne. Resultatet af denne løbende kontrol offentliggøres hvert år i et bilag til beretningen om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten.

Kommissionen gør en indsats for at koordinere de straffe, der findes i de enkelte medlemsstater for at overtræde fællesskabsretten, samt for at forbedre oplysningen herom.

Endelig vil Kommissionen foreslå EF-Domstolen, at den, hvis det er nødvendigt, kan pålægge medlemsstaterne sanktioner i henhold til artikel 171 i EF-traktaten, hvis de ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme EF-Domstolens afgørelse i sager om manglende overholdelse af de forpligtelser, traktaten foreskriver, herunder forhold, der vedrører direktivernes gennemførelse.

⁽¹⁾ EFT nr. C 26 af 1. 2. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. C 233 af 30. 8. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-353/95

af Bartho Pronk (PPE)
til Kommissionen
(15. marts 1995)
(95/C 175/81)

Om: Uddybning af Westerschelde

På grundlag af en aftale mellem Nederlandene og Belgien sker der nu en uddybning af Westerschelde. De belgiske myndigheder mener klart, at fællesskabsdirektiverne om udbud ikke finder anvendelse på disse aktiviteter, fordi der med Belgische Tijdelijke Vereniging Zeeschelde er indgået en kontrakt, der løber til 1999.

1. Mener Kommissionen, at Belgien dermed ikke er forpligtet til at følge den obligatoriske udbudsprocedure, der er foreskrevet i direktiverne, selv om der her er tale om en helt ny ordre, som man for nogle måneder siden mente kunne udbydes?
2. I benægtende fald: Hvorfor ikke?
3. I bekræftende fald: Vil Kommissionen officielt gøre de belgiske myndigheder opmærksom på deres forpligtelse på dette punkt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti
(10. april 1995)

Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾ gælder for offentlige bygge- og anlægskontrakter til en anslået værdi, eksklusive moms, på mindst 5 mio. ECU.

På nuværende tidspunkt råder Kommissionen ikke over de nødvendige oplysninger til at svare på det ærede medlems

forespørgsel. Den vender tilbage til forespørgslen, når den har indhentet de fornødne oplysninger hos den pågældende medlemsstat.

(¹) EFT nr. L 199 af 9. 8. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-359/95

af Karl Schweitzer (NI)
til Kommissionen
(15. februar 1995)
(95/C 175/82)

Om: Færdiggørelse af atomkraftværket Mochovce

Hvilke interesser har Kommissionen i færdiggørelsen af atomkraftværket Mochovce?

Er man inden for Kommissionen enig i finansieringen af atomkraftværket Mochovce ved hjælp af lån fra EBRD?

Hvilke muligheder har Kommissionen for at udøve indflydelse på EBRD's finansiering af færdiggørelsen af atomkraftværket Mochovce?

Den Europæiske Investeringsbank har 6 % medlemsandele i EBRD; hvilke muligheder giver denne andel for at udøve indflydelse på bevilling af lånet til færdiggørelsen, af Mochovce?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yves-Thibault de Silguy
(24. marts 1995)

Færdiggørelsen af atomkraftværket i Mochovce skal ses som et led i foranstaltninger, som er nødvendige for at forbedre sikkerheden og effektiviteten i visse tredjelandes atomkraftværker. Denne målsætning er vedtaget af Rådet og indgår i teksten til afgørelse 94/179/Euratom (¹), hvorved Kommissionen bemyndiges til at optage lån til finansiering af sådanne projekter. I øvrigt har Fællesskabet og medlemsstaterne, som det også er beskrevet i afgørelsen besluttet at samordne indsatsen blandt G-24-landene.

Kommissionen har endnu ikke taget stilling til finansieringen af projektet. Dette gælder såvel EBRD som »Euratom-lån«.

Kommissionen og EIB besidder hver 3 % af EBRD og deltager med samme forholdsmæssige indflydelse i de

beslutninger, som EBRD's bestyrelse træffer. De to institutioner har derfor en samlet indflydelse på 6 %, når finansieringsanmodningen godkendes eller forkastes.

(¹) EFT nr. L 84 af 29. 3. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-360/95

af Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE)
til Kommissionen
(15. februar 1995)
(95/C 175/83)

Om: Europæisk turist- og miljøpris

Vil Kommissionen oplyse, hvilke krav der stilles for at få tildelt den europæiske turist- og miljøpris, som uddeles for første gang i indeværende år?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christos Papoutsis
(12. april 1995)

Denne prisuddeling er blevet medtaget i Fællesskabets handlingsplan for turisme, navnlig Rådets afgørelse 92/421/EØF (¹) bilag 6a. Betingelserne for deltagelse, udvælgelseskriterier og andre bestemmelser vedrørende denne prisuddeling blev vedtaget af Kommissionen efter høring af forvaltningskomiteen for turisme den 11. november 1994. Hver af de implicerede medlemsstater har nedsat en ekspertgruppe, som skal foretage udvælgelsen af de enkelte landes besvarelser. Bedømmelsen på europæisk plan vil begynde i tredje kvartal af 1995.

En informationspakke med yderligere detaljer er sendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

(¹) EFT nr. L 231 af 13. 8. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-367/95

af Imelda Read (PSE)
til Kommissionen
(15. februar 1995)
(95/C 175/84)

Om: Planer om moms i nuværende momsfrie EU-områder

Har Kommissionen nogen plan om at sikre, at der opkræves moms i de dele af EU, der i øjeblikket er momsfrie,

som f.eks. De Kanariske Øer, Kanaløerne, Andorra m.fl.?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti**
(27. marts 1995)

Kommissionen har ikke for øjeblikket til hensigt at indføre moms i de områder, hvor momsen ikke opkræves. Årsagen til, at disse områder ikke er omfattet af anvendelsesområdet for momsen, kan henføres enten til deres særlige beliggenhed i medfør af EF-traktatens artikel 227 eller til tiltrædelsesakten for de nye medlemsstater eller artikel 3 i sjette momsdirektiv ⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 91/680/EØF ⁽²⁾ og 92/111/EØF ⁽³⁾. Kommissionen skal i henhold til sjette momsdirektiv, hvis den finder, at de territoriale undtagelser ikke længere er rimelige, navnlig under hensyn til spørgsmålene om konkurrenceneutralitet og egne indtægter, forelægge Rådet et passende forslag herom. Kommissionen har hidtil ikke fundet anledning til at bringe denne bestemmelse i anvendelse.

En del af områderne befinder sig ligeledes i en socio-økonomisk situation, som fordrer særlig opmærksomhed på en forbedring af udviklingen. Områderne er svært stillede som følge af deres afsides beliggenhed, økarakter og øgede omkostninger, især i forbindelse med transport eller produktion af livsfor nødenheder som drikkevand og elektricitet.

Kommissionen erindrer i denne henseende om Rådets afgørelser om afgiftsordninger, der er særligt tilpasset visse af sådanne områders behov som led i programmerne POSEIDOM ⁽⁴⁾ (særligt program for de oversøiske franske departementer som følge af disses afsides beliggenhed og økarakter) og POSEICAN ⁽⁵⁾ (særligt program for De Kanariske Øer som følge af disses afsides beliggenhed og økarakter).

Det ærede medlem henviser i sit spørgsmål eksempelvis til Kanaløerne, De Kanariske Øer og Andorra. Kommissionen skal i den anledning henlede opmærksomheden på, at Andorra, omend omgivet af medlemsstater, er et suverænt tredjeland.

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977.

⁽²⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1991.

⁽³⁾ EFT nr. L 384 af 30. 12. 1992.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 399 af 30. 12. 1989.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 171 af 29. 6. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-370/95

af Peter Crampton (PSE)

til Kommissionen

(15. februar 1995)

(95/C 175/85)

Om: Subsidiaritet — tilbagetrukne direktiver

Jeg forstår, at elleve lovgivningsforslag er blevet trukket tilbage siden 1993 under henvisning til subsidiaritetsprincippet, og at en række andre direktiver er blevet ændret.

Kan Kommissionen give en oversigt over de tilbagetrukne og ændrede direktiver?

Kan Kommissionen give nogen form for oplysning om, hvor mange forslag der slet ikke bliver fremsat, fordi de udelukkes under henvisning til subsidiaritetsprincippet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer**

(31. marts 1995)

På Det Europæiske Råd i Edinburgh i december 1992 meddelte Kommissionen, at den ville tage en række forslag op til fornyet undersøgelse med henblik på at trække dem tilbage eller ændre dem, under hensyn til nærhedsprincippet.

I henhold til den beslutning trak Kommissionen i december 1993 følgende ni forslag tilbage:

- forslag til foranstaltninger under Golf-krisen i tilfælde af en vanskelig forsyningssituation for råolie og olieprodukter i Fællesskabet ⁽¹⁾
- gennemførelsesbestemmelser for olielagre ⁽²⁾
- indirekte skatter på handelen med værdipapirer ⁽³⁾
- kapitaltilførselsafgifter ⁽⁴⁾
- ændring af Rådets sjette direktiv om omsætningsafgifter ⁽⁵⁾
- afgiftsfri indførsel af brændstof, som indeholdes i erhvervsmotorkøretøjers brændstofbeholdere ⁽⁶⁾
- midlertidig indførsel af visse transportmidler ⁽⁷⁾
- net af informationscentre for landbrugsmarkedene og kvalitetsnormer (MIRIAM) ⁽⁸⁾
- klassificering af EU-institutionernes dokumenter ⁽⁹⁾

I svaret på det tyske memorandum om nærhedsprincippet⁽¹⁰⁾ meddelte Kommissionen, at den yderligere ville trække følgende to forslag tilbage:

- dyr i fangenskab i zoologiske haver⁽¹¹⁾
- tjenesteydelsesansvar⁽¹²⁾

Kommissionen har ligeledes ændret følgende forslag:

- beskyttelse af personoplysninger på telekommunikationsområdet⁽¹³⁾
- vildledende reklame⁽¹⁴⁾

I lyset af nærhedsprincippet har Kommissionen ligeledes ændret følgende forslag, der ikke stod opført på »Edinburgh-listen«:

- fast ejendom på timeshare basis⁽¹⁵⁾
- lystfartøjer⁽¹⁶⁾
- det indre marked for gas og elektricitet⁽¹⁷⁾.

Desuden er Kommissionen gået i gang med at revidere den gældende lovgivning med henblik på at forenkle eller omarbejde adskillige retsfor skrifter. Resultatet af dette arbejde såvel som de ovennævnte ændringer og tilbagetrækninger fremgår af rapporten om anvendelsen af nærhedsprincippet 1994⁽¹⁸⁾, som Kommissionen forelagde Rådet i Essen.

I ovennævnte rapport forklarer Kommissionen, hvordan den har anvendt nærhedsprincippet for hvert enkelt planlagt initiativ. Det er svært at sætte tal på de initiativer, Kommissionen ikke har taget. Det står dog fast, at der blev fremsat færre lovgivningsforslag i 1994⁽¹⁹⁾ end i de foregående år, hvilket er et bevis på, hvor kritisk Kommissionen gennemgår forslagene med nærhedsprincippet for øje.

⁽¹⁾ Dok. KOM(92) 145.

⁽²⁾ Dok. KOM(90) 514.

⁽³⁾ Dok. KOM(87) 139.

⁽⁴⁾ Dok. KOM(90) 94.

⁽⁵⁾ Dok. KOM(84) 648 og dok. KOM(87) 315.

⁽⁶⁾ Dok. KOM(86) 383.

⁽⁷⁾ Dok. KOM(87) 14.

⁽⁸⁾ Dok. KOM(90) 230.

⁽⁹⁾ Dok. KOM(92) 56.

⁽¹⁰⁾ Dok. KOM(94) 1251 endelig udg.

⁽¹¹⁾ Dok. KOM(91) 177.

⁽¹²⁾ Dok. KOM(90) 482.

⁽¹³⁾ Dok. KOM(90) 314 ændret ved dok. KOM(94) 128.

⁽¹⁴⁾ Dok. KOM(91) 147 ændret ved dok. KOM(94) 151.

⁽¹⁵⁾ Dok. KOM(92) 220 ændret ved dok. KOM(94) 363.

⁽¹⁶⁾ Dok. KOM(92) 141 ændret ved dok. KOM(94) 119.

⁽¹⁷⁾ Dok. KOM(91) 548 ændret ved dok. KOM(93) 643.

⁽¹⁸⁾ Dok. KOM(94) 533 endelig udg. og dok. KOM(94) 533 endelig udg./2.

⁽¹⁹⁾ Dok. KOM(94) 533 endelig udg. s. 5.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-374/95

af Gijs de Vries (ELDR)

til Kommissionen

(15. februar 1995)

(95/C 175/86)

Om: Efterlevelse af direktivet om offentlige kontrakter

Ifølge tre sagkyndige skulle den nederlandske statssekretær for indenrigsanliggender, T. van de Vondervoort, i strid med direktivet om offentlige kontrakter inden for tjenesteydelsessektoren have ansat to konsulenter uden forudgående offentligt udbud (NRC — Handelsblad af 2. december 1994).

Anser Kommissionen denne klage for begrundet? I benægtende fald, hvorfor ikke? På hvilken dato har Kommissionen i bekræftende fald givet den nederlandske regering lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger (jf. artikel 169 i traktaten)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti

(7. april 1995)

Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler⁽¹⁾ gælder for offentlige tjenesteydelsesaftaler til en værdi, eksklusive moms, på mindst 200 000 ECU.

På nuværende tidspunkt råder Kommissionen ikke over de fornødne oplysninger til at svare på det ærede medlems forespørgsel. Den vender tilbage til forespørgslen, når den har indhentet de fornødne oplysninger hos den pågældende medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-405/95

af Fernand Herman (PPE)

til Kommissionen

(15. februar 1995)

(95/C 175/87)

Om: Prisen på avispapir i EU

Syv skandinaviske producenter leverer 75 % af det avispapir, der forbruges i EU. Det svenske selskab Stora er den største producent med en markedsandel på ca. 13 %.

For nylig krævede de skandinaviske producenter i fællesskab betydelige prisforhøjelser på mellem 27 og 35 %. Idet de udnytter deres dominerende stilling, prøver de på at påføre alle EU-landene nye prisstigninger.

Hertil kommer, at indførselskvotaen for canadisk papir fortsat er begrænset til 600 000 tons, selv om efterspørgslen i EU er stigende.

Agter Kommissionen at gribe ind for at gøre en ende på en situation, der ved første øjekast ligner misbrug af en dominerende stilling, når det er kendt, at papirprisen tegner sig for ca. 30 % af avisens salgspris, og at pressen i de fleste EU-lande er i vanskeligheder som følge af konkurrencen fra de nye medier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(13. marts 1995)

Kommissionen har taget forhøjelsen af prisen på avispapir og situationen i sektoren ad notam, men råder i øjeblikket ikke over nærmere oplysninger om et eventuelt misbrug af en dominerende stilling.

Kommissionen har dog altid været sig den skrevne presses betydning bevidst og vil nøje undersøge alle tilgængelige oplysninger om en eventuel overtrædelse af EF-traktatens konkurrenceregler. Den skal bestemt ikke undlade at følge sagen op i fornødent omfang og at holde det ærede medlem orienteret om resultatet af undersøgelserne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-414/95

af Michèle Lindeperg (PSE)

til Kommissionen

(17. februar 1995)

(95/C 175/88)

Om: Finansiering af tiltag under afsnit VI

I 1994 blev der på Europa-Parlamentets foranledning afsat 2 mio. ECU på EF's almindelige budget til samarbejde mellem de forskellige politimyndigheder, navnlig til seminarer og grænseoverskridende uddannelse.

Kan Kommissionen oplyse, i hvilket omfang der er blevet gjort brug af dette beløb?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Anita Gradin

(17. marts 1995)

I henhold til artikel K8 i traktaten om Den Europæiske Union skal Rådet beslutte med enstemmighed, at aktionsudgifter til retlige og indre anliggender, herunder også politisamarbejde, afholdes over Fællesskabernes budget.

Under henvisning hertil har Kommissionen flere gange henledt Rådets opmærksomhed på de 2 mio. ECU, der på Parlamentets initiativ er blevet stillet til rådighed på 1994-budgettet for politisamarbejde, navnlig til seminarer og uddannelsesprogrammer på tværs af grænserne. Desværre lykkedes det ikke Kommissionen at opnå det nødvendige samtykke i Rådets, så pengene kunne blive brugt. De blev derfor i stedet tildelt andre foranstaltninger ved intern overførsel inden for kapitel B5-30 (B5-302 — Tilskud til EF-varemærkemyndigheden. B5-304 — procedurerne for indgåelse og offentliggørelse af offentlige indkøbs- og anlægskontrakter).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-418/95

af Dagmar Roth-Behrendt (PSE)

til Kommissionen

(17. februar 1995)

(95/C 175/89)

Om: Omsættelse til national lovgivning af direktiv om rensning af byspildevand

I direktiv om rensning af byspildevand 91/271/EØF ⁽¹⁾ fastsættes for medlemsstaterne gradvise frister, inden for hvilke kommunerne i forhold til deres indbyggerantal skal være forpligtet til at oprette rensningsanlæg.

1. Råder Kommissionen over oplysninger vedrørende omsættelse til national lovgivning af dette direktiv i de enkelte medlemsstater og har Kommissionen kendskab til, om og i hvilket omfang de enkelte medlemsstater kan overholde direktivet og gennemføre den i direktivet fastsatte rensning, navnlig det tredje niveau for rensning inden for fristen den 1. januar 1998?
2. Såfremt dette ikke er tilfældet overvejer Kommissionen da at udarbejde foreløbige beretninger om medlemsstaternes aktiviteter for ikke at opleve ubehagelige overraskelser ved den foreskrevne frists udløb?

⁽¹⁾ EFT nr. L 135 af 30. 5. 1991, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(20. april 1995)

Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand indeholder i artikel 19 en bestemmelse om, at medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 1993. De underretter straks Kommissionen herom. I artikel 17 i samme direktiv er det fastsat, at medlemsstaterne senest den 31. december 1993 skal udarbejde et program for gennemførelsen af dette direktiv og senest den 30. juni 1994 give Kommissionen oplysninger herom.

Indtil nu har Kommissionen fået meddelelse om omsætning i praksis af direktivet til national lovgivning fra fem medlemsstater: Danmark, Frankrig, Irland, Luxembourg og Det Forenede Kongerige, samt yderligere Belgien for den flamske regions og Bruxelles' (hovedstadsområdet) vedkommende. Kommissionen har henvendt sig til den tyske, græske, spanske, italienske, nederlandske og portugisiske regering med begrundet udtalelse om disse landes manglende meddelelse af de lovtekster, hvorved direktivet skulle føres ud i livet.

Programmerne for gennemførelse af direktivet er blevet udarbejdet efter formkravene i de tabeller, der er vedføjet som bilag til Kommissionens afgørelse nr. C(93)2080, og blevet meddelt Kommissionen af fem medlemsstater, nemlig Danmark, Tyskland, Frankrig, Nederlandene og Det Forenede Kongerige. Spanien har udarbejdet en rapport, som i meget nær fremtid forventes fremsendt til Kommissionen.

På det sjette møde den 3. februar 1995 i det udvalg, der er nedsat i medfør af direktivets artikel 18, blev det vedtaget, at der på grundlag af de programmer, der allerede var tilgået Kommissionen, skulle indledes drøftelser herom på det følgende møde, som er fastsat til den 31. maj 1995. Set ud fra alle disse oplysninger vil Kommissionen træffe afgørelse om, hvad der videre skal ske i denne sag.

Kommissionen er i gang med at vurdere de af de enkelte medlemsstaters programmer, som foreligger, vedrørende direktivets gennemførelse. Resultaterne af denne undersøgelse offentliggøres senere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-421/95

af Jannis Sakellariou (PSE)

til Rådet

(20. februar 1995)

(95/C 175/90)

Om: Revision af FN's våbenkonvention og problemer vedrørende landminer

På hvilken måde deltager Rådet i forberedelserne af revisionen af FN's våbenkonvention af 1980?

Hvilken holdning indtager Rådet til revision af FN's våbenkonvention og hvilken rolle spiller problemet vedrørende landminer i denne forbindelse?

Svar

(18. maj 1995)

Den Europæiske Union lægger stor vægt på en revision af De Forenede Nationers konvention om forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse konventionelle våben, som må anses for at være unødigt skadevoldende eller for at

ramme i flæng, som blev indgået i Genève den 10. oktober 1980 (herefter benævnt »1980-konventionen«). Rådet har allerede som svar på parlamentsmedlemmernes tidligere spørgsmål om dette emne gjort opmærksom på, at Den Europæiske Union indtager en samordnet holdning til spørgsmålet, og at revisionen af konventionen forberedes intensivt inden for rammerne af FUSP.

Den Europæiske Union ønsker først og fremmest at befæste konventionens universelle karakter ved at udvirke, at den tiltrædes af flest mulige stater. Den Europæiske Union vil i forbindelse med forhandlingerne om revisionen af 1980-konventionen gøre en aktiv indsats for, at rækkevidden af protokol nr. II udvides til også at omfatte ikke-internationale væbnede konflikter, og for at begrænsninger af eller forbud med personelminer, herunder overførsel heraf, gøres betydelig strengere. Blandt Unionens vigtigste mål skal ligeledes nævnes indsættelsen i protokol nr. II af en effektiv kontrolordning og bestemmelser vedrørende teknisk bistand til fjernelse af miner.

Den Europæiske Union agter med henblik på revisionskonferencen, som finder sted fra 27. september til 13. oktober 1995 i Wien, at gøre en betydelig indsats for at bekæmpe udbredelsen af personelminer. Dette initiativ, som i øjeblikket drøftes i Det Politiske Udvalg, vil kunne omfatte tre aspekter:

- moratorium for eksport af personelminer
- diplomatiske bestræbelser for at medvirke til, at revisionskonferencens udfald bliver positivt i ovennævnte forstand
- bidrag, herunder finansielle, fra Den Europæiske Union til de internationale bestræbelser på at fjerne personelminer.

Med en sådan fælles strategi ønsker Den Europæiske Union ikke blot at medvirke til at styrke 1980-konventionen, men også at imødekomme de indtrængende anmodninger om bistand, som bl.a. FN's generalsekretær har fremsat, og som også Europa-Parlamentet støtter, hvad angår de konkrete behov for at fjerne disse personelminer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-422/95

af Jannis Sakellariou (PSE)

til Kommissionen

(17. februar 1995)

(95/C 175/91)

Om: Revision af FN's våbenkonvention og problemet vedrørende landminer

Deltager Kommissionen i forberedelsen af revisionen af FN's våbenkonvention af 1980?

I bekræftende fald tager Kommissionen hensyn til problemet vedrørende landminer og hvilken måde?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek**

(20. marts 1995)

Kommissionen deltager i Rådets arbejde med at planlægge og forberede et omfattende tiltag i forbindelse med revisionen af FN's våbenkonvention (og gennemgangskonferencen, der er fastsat til 25. september til 13. oktober 1995), de internationale bestræbelser for minestrygning og et moratorium for eksporten af visse typer antipersonel landminer. Problemet med landminerne er et centralt emne i arbejdet.

Kommissionen har i mellemtiden ydet finansiering til minestrygningsoperationer i det nordlige Irak, Afghanistan, Cambodia og Mozambique, hovedsagelig i tilslutning til rehabiliterings- og udviklingsprogrammer. Kommissionens fælles forskningscenter er i færd med at undersøge, hvor langt man er kommet inden for forskningen med hensyn til detektion af anti-personel landminer. Forskningsaktiviteterne på beslægtede områder er i fremgang.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-423/95

af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen

(17. februar 1995)

(95/C 175/92)

Om: Tropiske skove og oprindelige folk

Er Kommissionen enig i, at der er behov for et samarbejde mellem de oprindelige folk, videnskabsmænd, de nationale regeringer og de internationale organisationer med henblik på en bedre bevarelse og en bæredygtig udnyttelse af verdens tropiske skove, og at de konventionelle jordbesiddelsesformer kun yder relativ begrænset beskyttelse for de oprindelige folk og det tropiske økosystem? Hvilken holdning indtager Kommissionen hertil i sit forslag om skovbrug?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(29. marts 1995)

I »Agenda 21«, navnlig kapitel 26, behandles de problemer, de oprindelige folk står over for, og den rolle, de indfødte samfund traditionelt har spillet med hensyn til forvaltningen af naturressourcerne. På verdenskonferencen om menneskerettigheder (WCHR) blev der ligeledes lagt stor vægt på de oprindelige folks rettigheder.

Kommissionen har tilsluttet sig alle UNCED- og WCHR-konklusioner og bestræber sig for at inkorporere disse i sin miljø- og udviklingspolitik, herunder det femte handlingsprogram på miljøområdet — en ny strategi for miljø og bæredygtig udvikling — og sine samarbejdsprogrammer, herunder finansieringen af aktioner til beskyttelse af de tropiske skove. I betragtning af de indbyrdes relationer mellem det naturlige miljø og en bæredygtig udvikling og de oprindelige folks kulturelle, sociale, økonomiske og fysiske velfærd — anerkender Kommissionen, at alle nationale og internationale bestræbelser for at virkeliggøre en miljømæssigt sund og bæredygtig udvikling bør fremme og styrke de oprindelige folks og deres samfunds rolle.

I sit forslag til forordning om foranstaltninger til fordel for de tropiske skove understreger Kommissionen, at der er behov for forudgående høring og fuldt deltagelse af skovenes oprindelige befolkning (hvilket nu er medtaget i Rådets fælles holdning).

Under budgetkonto B7-5041, »aktioner til fordel for de tropiske skove«, er der allerede finansieret en række initiativer til fremme af nye indfaldsvinkler med hensyn til de oprindelige folks ret til deres jord.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-425/95

af Glyn Ford (PSE)

til Kommissionen

(17. februar 1995)

(95/C 175/93)

Om: Bermudas status

Kommissionen bedes oplyse, hvilken status Bermuda har i forhold til Den Europæiske Union.

Er Bermuda berettiget til støtte via Kommissionen som følge af denne status?

Hvis Bermuda skulle opnå uafhængighed, hvad ville denne ændring medføre?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(3. april 1995)

Den Europæiske Union opretholder ikke nogen særlige forbindelser med Bermuda, som er et »British Dependant Territory« med en ret udstrakt autonomi.

Dette territorium, der har en af de højeste indkomster pr. indbygger i verden, modtager ikke finansiel bistand fra Den

Europæiske Union (ligesom det heller ikke modtager nogen hjælp fra Det Forenede Kongerige).

Det er heller ikke opført blandt de territorier, der henhører under medlemsstater (OLT-Oversøiske Lande og Territorier), der drager fordel af associeringen af OLT med Fællesskabet (Rådets afgørelse 91/482/EØF ⁽¹⁾), idet Det Forenede Kongerige, som tager sig af dets forbindelser med tredjelande, ikke har anmodet herom. Bermuda står derfor heller ikke opført blandt de lande og territorier, der er omhandlet i artikel 362 i Lomé IV-konventionen, og som, såfremt de skulle opnå selvstændighed, kan drage fordel af de samme rettigheder som de AVS-lande, der har undertegnet denne konvention.

⁽¹⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-446/95

af Christine Oddy (PSE)

til Kommissionen

(22. februar 1995)

(95/C 175/94)

Om: Børneflygtninge, som ikke er under ledsagelse af voksne

Europa modtager ca. 5 % af alle flygtninge i verden. Af de 18 mio. internationale flygtninge er ca. halvdelen børn. Børn, som ikke er under ledsagelse af voksne, er blevet udsat for det traume at være blevet adskilt fra familie, venner og samfund, og de kan endvidere have været udsat for vold, krigshandlinger og chikaneri. Sådanne børn har derfor et særligt behov for pleje og omhu ved ankomsten; bl.a. bør det sikres, at søskende og venner ikke adskilles, og der bør drages omsorg for, at kulturelle, sproglige og religiøse behov tages i betragtning.

Kan Kommissionen tage skridt til at sikre, at der i forbindelse med EU's asylpolitik tages særligt hensyn til de uledsagede børneflygtninges behov?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Anita Gradin

(29. marts 1995)

Kommissionen er opmærksom på den vanskelige og alvorlige situation, som uledsagede børneflygtninge befinder sig i, og for hvilken vi alle har et ansvar.

Kommissionen har i sin meddelelse om indvandrer- og asylpolitikken af 23. februar 1994 ⁽¹⁾ foreslået at harmonisere indrejsepolitikken og den humanitære modtagelse af særligt udsatte grupper, især uledsagede børn. I forbindelse med drøftelsen af et resolutionsforslag om fastlæggelse af de

minimumskrav, som asylproceduren bør opfylde, har Kommissionen for øvrigt fremsat en række betragtninger med henblik på uledsagede børneflygtninge.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 23 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-449/95

af Thomas Megahy (PSE)

til Kommissionen

(22. februar 1995)

(95/C 175/95)

Om: Postforsendelser

Det er tilsyneladende et faktum, at de enkelte medlemsstaters postvæsnere efter forgojdtbefindende kan opkræve gebyr ved indførsel af en pakke. Dette indebærer, at en person i én medlemsstat kan have betalt fuldt posttakst for forsendelse af en pakke til en person i en anden medlemsstat, samtidig med at modtageren ved pakkens ankomst afkræves et uventet og ildeset gebyr, inden vedkommende kan få pakken udleveret.

Finder Kommissionen denne praksis rimelig og i overensstemmelse med principperne for det indre marked?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Martin Bangemann

(3. april 1995)

Bestemmelser om levering af pakker, der sendes mellem landene, falder ind under pakkepostaftalen i Verdenspostunionen. Medlemsstaterne er undertegnere af pakkepostaftalen og de offentlige postvæsnere anvender den, da der ikke findes nogen specifik europæisk bestemmelse på dette område.

Offentlige postvæsnere har i henhold til denne aftale ret til at pålægge forskellige afgifter, heriblandt en afgift for levering på adressatens adresse (artikel 14e). På det sidste møde i Verdenspostunionen (Seoul august-september 1994) vedtog man dog en ændring af den nuværende artikel 14 (som træder i kraft den 1. januar 1996). I henhold hertil har den offentlige posttjeneste i destinationslandet kun ret til at opkræve samme gebyr hos adressaten som for tilsvarende indenlandske tjenesteydelser (f.eks. »poste restante«, for opbevaring af en pakke, som ikke er blevet accepteret og for at levere til hjemmet, når dette normalt ikke gøres for indenlandske pakker).

Det kan siges, at disse nye bestemmelser passer bedre til det indre marked og ligebehandling af alle kunder og afspejler de reelle omkostninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-463/95**af Jan Mulder (ELDR)****til Kommissionen***(22. februar 1995)**(95/C 175/96)*

Om: Transport af slagtedyr til Østrig

1. Er det Kommissionen bekendt, at der er vanskeligheder i Østrig med leveringen af slagtedyr fra den tyske delstat Bayern og fra andre EU-medlemsstater? F.eks. skal østrigske embedsmænd have forlangt, at slagtedyr fra Bayern umiddelbart efter passage af grænsen til Østrig blev bragt direkte til nærmeste østrigske slagteri.

2. Er det Kommissionen bekendt, at også landevejstransittransporten af slagtedyr gennem Østrig i talrige tilfælde umuliggøres på grund af den østrigske lov om landevejstransittransport af dyr?

3. Er Østrigs nationale lovgivning om transport af slagtedyr i overensstemmelse med EU-bestemmelserne på dette område?

4. Hvilke skridt vil Kommissionen tage til forbedring af denne situation, såfremt den østrigske lovgivning er uforenelig med EU-bestemmelserne?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(24. marts 1995)

1. & 2. Ja. Kommissionen har allerede modtaget klager vedrørende virkningen af Østrigs lovgivning og administrative krav for import og landevejstransit af slagtedyr. Da Østrig har indført en maksimal transporttid på seks timer eller en maksimal afstand på 150 km (300 km ved motorvejstransport), er Kommissionen enig i, at dette krav rent faktisk vil gøre det umuligt at transportere levende slagtedyr til Østrig fra de fleste medlemsstater, hvis begrænsningen regnes fra afgangsstedet snarere end fra det sted, hvor dyrene kommer ind på Østrigs territorium.

3. & 4. Rådets direktiv 91/628/EØF ⁽¹⁾ om beskyttelse af dyr under transport indeholder ingen bestemmelser om begrænsning af transporttiden eller afstanden. Direktivets artikel 13 indeholder en procedure, hvorved Kommissionen kan stille forslag til Rådet om (bl.a.) den maksimale transporttid på grundlag af en rapport fra Den Videnskabelige Veterinærkomité. Denne komité var af den opfattelse, at det ikke er nødvendigt at fastsætte maksimale transporttider, forudsat at dyrene transporteres under tilfredsstillende betingelser. Sådanne maksimale transporttider eller afstande indgår derfor ikke i de forslag, Kommissionen har forelagt Rådet.

Direktivets artikel 13, stk. 4, giver imidlertid medlemsstaterne mulighed for at anvende relevante nationale bestemmelser under overholdelse af traktatens almindelige bestemmelser, indtil der vedtages yderligere EF-bestemmelser.

Kommissionen vil sammen med de østrigske myndigheder tage stilling til, om de nuværende østrigske bestemmelser er i overensstemmelse med de gældende EF-bestemmelser. Den vil underrette det ærede medlem om sine konklusioner.

⁽¹⁾ EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-482/95**af Giles Chichester (PPE)****til Kommissionen***(27. februar 1995)**(95/C 175/97)*

Om: Gennemførelse og håndhævelse af den fælles fiskeripolitik

Kan Kommissionen dokumentere, at satellitovervågning er et hensigtsmæssigt redskab i forbindelse med håndhævelse af den fælles fiskeripolitik?

Er Kommissionen villig til at lette den finansielle byrde i forbindelse med anskaffelse af satellitovervågningsmateriel (på op til 10 000 £ for Det Forenede Kongeriges vedkommende) ved at åbne mulighed for at få dækket de fulde anskaffelsesomkostninger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino**

(28. marts 1995)

Der er kun ringe tvivl om, at satellitovervågning vil medføre en mere effektiv kontrol med, at fiskeribestemmelserne overholdes. Satellitterne vil imidlertid ikke være i stand til at forbedre overvågningen i et sådant omfang, at de eksisterende ordninger kan afvikles fuldstændigt. Satellitteknologien vil være nyttig sammen med de konventionelle kontrolmekanismer, f.eks. ved at give værdifulde oplysninger i forbindelse med kontrol af logbøger og ved at reducere antallet af uregistrerede landinger i små havne.

Satellitovervågning kan også muliggøre en mere effektiv forvaltning af fiskeriindsatsen. Adgangen til mere forfinede overvågningsmetoder vil gøre det muligt kun at pålægge fiskeriet restriktioner, når det er nødvendigt.

Satellitovervågning kan forbedre sikkerheden til havs. Fiskerifartøjerne kan let spores af de ansvarlige for eftersøgninger og redningsaktioner.

Med henblik på at vurdere den teknologi, der skal anvendes, og de fartøjer, der skal indgå i et satellitovervågningssystem, er medlemsstaterne i færd med i samarbejde med Kommissionen at gennemføre pilotprojekter. De detaljerede regler findes i Kommissionens forordning (EF) nr. 897/94 ⁽¹⁾. Kommissionen godkendte programmerne vedrørende gennemførelsen af de af medlemsstaterne forelagte pilotprojekter ved beslutning 94/502/EF ⁽²⁾ og beslutning 94/645/EF ⁽³⁾. Det samlede budget er på 9,4 mio. ECU. EF-midler vil dække 100 % af udgifterne.

I henhold til artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 ⁽⁴⁾ vil Rådet inden den 1. januar 1996 beslutte om, i hvilket omfang og hvornår der for EF-fiskerfartøjer skal indføres et jord- eller satellitbaseret system med løbende registrering af fiskerfartøjernes position samt datatransmission ved hjælp af satellitkommunikation. Kommissionen er i færd med at udarbejde et forslag til Rådet og Parlamentet, der bygger på en analyse af de gennemførte pilotprojekter. Dette forslag vil indeholde bestemmelser om hjælp til medlemsstaterne med finansieringen af de nye overvågningsinstallationer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 104 af 23. 4. 1994.

⁽²⁾ EFT nr. L 202 af 5. 8. 1994.

⁽³⁾ EFT nr. L 249 af 24. 9. 1994.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 261 af 20. 10. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-484/95

af Ian White (PSE)
til Kommissionen
(27. februar 1995)
(95/C 175/98)

Om: EP-initiativer

Hvor mange af de initiativer, Europa-Parlamentet har taget i henhold til EF-traktatens artikel 138 B, er rent faktisk mundt ud i kommissionsforslag, som er blevet gennemført i national lovgivning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer
(20. april 1995)

Indtil nu har Parlamentet vedtaget to beslutninger i henhold til EF-traktatens artikel 138 B. Det drejer sig om:

- brandsikkerheden i hoteller
- udbedring af miljøskader og forebyggelse heraf.

Hvad angår brandsikkerheden i hoteller minder Kommissionen om allerede trufne initiativer:

- Rådets henstilling 86/666/EØF ⁽¹⁾

- Rådets direktiv 89/106/EØF om byggevarer ⁽²⁾

- programmet for standardisering af alle byggevarer, herunder de der forhindrer, at ild breder sig (gennemførelse af ovennævnte direktiv).

Kommissionen er i øjeblikket ved at gennemføre en undersøgelse over den faktiske anvendelse af de gældende bestemmelser. Så snart resultatet foreligger, vil det blive fremsendt til Parlamentet. På denne baggrund mener Kommissionen ikke, at det for øjeblikket er opportunt med et direktivforslag for at tage hensyn til Parlamentets bekymringer, som Kommissionen for øvrigt fuldt og helt deler.

Hvad angår udbedring af miljøskader og forebyggelse heraf, henvises det ærede medlem til svaret på skriftlig forespørgsel E-280/95 af Magda Aelvoet ⁽³⁾.

Med hensyn til gennemførelsen i de nationale lovgivninger er der elleve medlemsstater, der har givet meddelelse om deres foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 89/106/EØF om byggevarer. Kommissionen har indledt overtrædelsesprocedure mod Belgien.

⁽¹⁾ EFT nr. L 384 af 31. 12. 1986.

⁽²⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989.

⁽³⁾ EFT nr. C 139 af 5. 6. 1995, s. 66.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-487/95

af Peter Crampton (PSE)
til Kommissionen
(27. februar 1995)
(95/C 175/99)

Om: Stemmeret for EU-borgere ved nationale valg

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der giver EU-borgere, som ikke er statsborgere i den pågældende medlemsstat, ret til at stemme ved nationale (parlament-)valg, og hvor længe de (i givet fald) forlanger, at disse borgere skal have haft bopæl i medlemsstaten?

Finder Kommissionen, at der burde være en vis ensartethed i Unionen med hensyn til stemmeretten ved nationale (parlaments)valg for borgere, der har bopæl, men ikke statsborgerskab i en given medlemsstat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti
(3. april 1995)

I øjeblikket er der to medlemsstater, der lader specifikke kategorier af udenlandske statsborgere deltage i nationale

(parlaments)valg. I Irland har britiske statsborgere siden 1985 kunnet stemme ved nationale (parlaments)valg. Den irske forfatning giver mulighed for at udvide denne ret til andre medlemsstater. Der er dog endnu ikke indgået sådanne aftaler. I Det Forenede Kongerige kan irske statsborgere deltage i nationale (parlaments)valg. I både Irland og Det Forenede Kongerige er stemmeretten ved nationale (parlaments)valg afhængig af, at den pågældende er bosat på den pågældende medlemsstats territorium på en bestemt dato (valgsretsdato), men der er ikke tale om nogen form for krav om at have opholdt sig der i en vis periode.

Kommissionen er af den opfattelse, at eksemplet med Det Forenede Kongerige og Irland viser, at stemmeret til andre landes borgere ved (parlaments)valg er en følge af disse to medlemsstaters særlige kulturelle og historiske erfaringer. Præambelen til traktaten om Den Europæiske Union nævner udtrykkelig nødvendigheden af at respektere kultur og historie. Da Fællesskabet ikke har specifik kompetence i spørgsmålet om udenlandske EU-borgeres deltagelse i nationale (parlaments)valg, tager Kommissionen ikke stilling hertil, navnlig eftersom emnet rejser alvorlige politiske og juridiske spørgsmål, som det ikke ville være nyttigt at tage stilling til på et helt abstrakt grundlag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-495/95

af Fausto Bertinotti (GUE/NGL)

til Rådet

(27. februar 1995)

(95/C 175/100)

Om: Den russiske videnskabsmand Vil Mirzajanov

Den russiske videnskabsmand Vil Mirzajanov har længe været forfulgt af de russiske myndigheder for i massemedierne (især i Moskovskie Novosti og Novoe Vremja) at være kommet med afsløringer vedrørende fremstillingen i Rusland af en ny type binært kemisk våben ($C_{11}H_{26}O_2Psn$).

Mener Rådet ikke, at Rusland med denne produktion har krænket den internationale konvention om forbud mod produktion, oplagring og anvendelse af kemiske våben?

Hvilke skridt agter det at tage over for de russiske myndigheder for at sikre, at forfølgelsen af Vil Mirzajanov bringes til ophør?

Svar

(18. maj 1995)

Den Europæiske Union udviser særlig interesse for Vil Mirzajanovs situation. Straffesagen mod Vil Mirzajanov

blev afsluttet den 12. marts 1994, da sigtelserne mod ham blev frafaldet. Siden henlæggelsen af sagen har Vil Mirzajanov ikke så vidt Rådet er underrettet været genstand for nogen form for retsforfølgning eller søgsmål fra de russiske myndighedernes side. Han opholder sig i øjeblikket i udlandet som led i et privat besøg.

Den Europæiske Union har i øvrigt noteret sig en række forsikringer fra forskellige russiske forhandlingspartnere om at Rusland vil overholde de forpligtelser, der følger af de internationale traktater om kemiske våben. Den direkte interesse, som præsident Jeltsin viser sagen, og det forhold, at den russiske regering har et erklæret ønske om at få indført en fremgangsmåde i forbindelse med kemiske våben, der er baseret på gennemsigtighed og samarbejde, giver anledning til at tro, at sagen snart kan afsluttes tilfredsstillende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-505/95

af José Gil-Robles Gil-Delgado (PPE)

til Kommissionen

(27. februar 1995)

(95/C 175/101)

Om: Virksomhedsledernes situation i EF

Europa-Parlamentet understregede i sin beslutning om virksomhedsledernes situation i EF (A3-196/93) ⁽¹⁾ nødvendigheden af at sikre udveksling af erfaringer og oplysninger om de nationale uddannelsessystemer.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke skridt der er taget i denne retning, og hvilke resultater der er opnået?

⁽¹⁾ EFT nr. C 194 af 19. 7. 1993, s. 405.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(11. maj 1995)

Udviklingen af efter- og videreuddannelsen og mere generelt målet livslang uddannelse er et af de centrale punkter i LEONARDO-programmet, der er et handlingsprogram om gennemførelse af en erhvervsuddannelsespolitik i Det Europæiske Fællesskab. Dette program blev for nylig vedtaget af Rådet og er nu ved at blive iværksat.

Dette mål imødekommer nødvendigheden af til stadighed at ajourføre og ændre færdigheder og kvalifikationer i overensstemmelse med de industrielle omstillinger, der er

kendetegnet ved dybtgående ændringer i tilrettelæggelsen af arbejdet og i produktionsprocessen. Denne udvikling indgår generelt i gennemførelsen af informationssamfundet, der ændrer menneskets forhold til arbejdsprocessen og privilegerer færdigheder i forbindelse med overførsel og behandling af information, og det ændrer derfor de forskellige socio-professionelle grupper, navnlig ledelsens rolle.

Gennemførelsen af LEONARDO vil gøre det muligt at udvikle tværnationale aktioner med deltagelse af projektledere fra flere medlemsstater og derved skabe mulighed for direkte udveksling af erfaringer og information på tre niveauer:

- gennemførelse af pilotprojekter for at udvikle og afprøve fælles uddannelsesmoduler eller fælles metoder til analyse af behovene
- udvikling af programmer for praktikophold og udvekslinger med en virksomhed eller en uddannelsesinstitution i en anden medlemsstat
- gennemførelse af undersøgelser og analyser af de nationale uddannelsessystemer vedrørende prioriterede emner.

Blandt de foranstaltninger, der gennemføres i forbindelse med LEONARDO, vil nogle sandsynligvis meget direkte berøre de forskellige ledelseskategorier, særlig:

- foranstaltninger i forbindelse med gennemførelsen af efter- og videreuddannelsesplaner i virksomhederne
- foranstaltninger i forbindelse med ændringer i tilrettelæggelsen af arbejdet
- foranstaltninger i forbindelse med overførsel af nyskabelser gennem målrettede uddannelsesaktioner.

De forskellige operationelle tekster — vademecum, vejledning for projektledere, indkaldelser af forslag — er nu ved at blive afsluttet, og projektlederne vil i de kommende måneder blive opfordret til at indsende projekter for regnskabsåret 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-517/95

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

til Kommissionen

(27. februar 1995)

(95/C 175/102)

Om: Brand på olieraffinaderi i Perama — overtrædelse af Seveso-direktivet

Den 7. februar 1995 udbrød der brand i olieraffinaderiet El-Petrol i Perama, en kommune på Attika, der er hjemsted for mange lignende virksomheder, som er opført midt i bebyggede områder. Geografisk ligger Perama presset inde

mellem en bjergkæde og havet og er kun forbundet med det øvrige hovedstadsområde af en samfærdselsåre, som også er den eneste vej, ad hvilken man kan slippe bort i en katastrofesituation. Alle oplysninger peger på, at branden opstod, fordi de forældede installationer og infrastrukturer ikke fungerede rigtigt, og at de øvrige kontrol- og alarmforanstaltninger var utilstrækkelige.

Kan Kommissionen i lyset af ovenstående give følgende oplysninger:

1. Opfylder de virksomheder, der ligger i Perama, bestemmelserne i Seveso-direktivet?
2. Er bestemmelserne i ovennævnte direktiv gennemført i Perama?
3. Kan Kommissionen give oplysninger om opfølgningen af det tilsagn, det gav i dets svar på mit tidligere spørgsmål om »ulykken« på virksomheden Petrola, om at anlægge sag mod Grækenland ved Domstolen for manglende overholdelse af Seveso-direktivet, og navnlig nu, hvor »ulykken« i Perama har gjort den hidtidige manglende overholdelse endnu mere graverende?
4. Har Kommissionen til hensigt at gribe mere aktivt ind med henblik på, at direktivet bliver gennemført i alle de områder, hvor der er opført virksomheder, og navnlig i Perama, under hensyntagen til, at Europa-Parlamentet er i færd med at behandle betænkning af Bowe, hvori der stilles forslag om bestemmelser, der er strengere end direktivets, herunder programmering af arealudnyttelse, hvilket ville kunne lede til obligatorisk flytning af de pågældende virksomheder, samt drøftelser med de lokale myndigheder om denne flytning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(2. maj 1995)

1. & 2. Kommissionen kender intet til de forhold, det ærede medlem har bragt på bane.

Den vil foretage en nærmere undersøgelse i den pågældende medlemsstat og skal ikke undlade at oplyse det ærede medlem om resultatet heraf.

3. & 4. Kommissionen har afgivet en begrundet udtalelse til Grækenland om gennemførelsen af det såkaldte »Seveso-direktiv« ⁽¹⁾, Rådets direktiv 82/501/EØF.

Kommissionen er for øjeblikket i gang med at vurdere svaret fra de græske myndigheder og vil træffe en beslutning om dette konkrete tilfælde i en nær fremtid.

⁽¹⁾ EFT nr. L 230 af 5. 8. 1982, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-543/95

af **Amedeo Amadeo (NI)**
til Kommissionen
(1. marts 1995)
(95/C 175/103)

Om: Grænseoverskridende betalinger

Direktivforslaget om grænseoverskridende betalinger har ikke blot brug for et fleksibelt juridisk instrument, men også for visse ændringer, der kan udvide dets anvendelsesområde.

Vil Kommissionen derfor indføre ændringer, der tilsigter en deling af overførselsudgifterne for henholdsvis ordregiver og modtager?

Vil den træffe foranstaltninger, hvorved direktivets anvendelsesområde begrænses til beløb på under 2 500 ECU?

Vil den endelig udvide anvendelsesområdet til også at omfatte betalinger fra foretagender uden for banksektoren, såsom posttjenester?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Mario Monti**
(23. marts 1995)

Ifølge forslaget til direktiv om grænseoverskridende overførsler kan ordregiveren og modtageren fuldstændig frit aftale, hvorledes gebyrerne skal fordeles mellem dem. Ordregiverens bank skal således sikre, at kreditoverførslen effektueres i overensstemmelse med ordregiverens instrukser. Artikel 6 indeholder derfor den generelle regel, at alle gebyrer anses for at påhvile ordregiveren, medmindre denne udtrykkeligt har givet sin bank anden instruks.

Kommissionen mener, at indførelse af en tærskel, især en meget lav tærskel som foreslået af det ærede medlem, kunne få uheldige følger eller medføre fordrejninger:

- det ville betyde, at der ikke etableres et egentligt indre marked for alle grænseoverskridende overførsler, men kun for et udsnit af markedet for overførsler
- det ville medføre, at direktivet ikke kunne anvendes på langt størstedelen af de transaktioner, der gennemføres af små og mellemstore virksomheder i forbindelse med den grænseoverskridende handel
- det ville ikke bidrage til styrkelsen af forbrugerbeskyttelsen (som fastsat i EF-traktatens artikel 3, litra s), især

hvor behovet for en sådan beskyttelse er størst, nemlig i forbindelse med transaktioner på forholdsvis store beløb. Typiske tilfælde ville være engangsbetalinger i forbindelse med køb af hus eller bil, skattebetalinger, investeringer eller livsforsikringer

- det ville få de brugere, der ønsker at benytte sig af direktivet, til at opdele deres overførsler, således at de ikke overstiger tærsklen. Det ville desuden betyde, at en bruger skulle betale mange gebyrer i stedet for et samlet og relativt lavere gebyr.

Direktivforslaget, især artikel 1, stk. 1, og artikel 2, litra b), omfatter også den type foretagender, som det ærede medlem nævner, samt enhver anden juridisk person, der som led i sin virksomhed foretager grænseoverskridende kreditoverførsler for offentligheden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-544/95

af **Frank Vanhecke (NI)**
til Kommissionen
(1. marts 1995)
(95/C 175/104)

Om: Cost-benefit analyse af Belgiens medlemskab af Den Europæiske Union

Råder Kommissionen over oplysninger om Belgiens samlede bidrag for årene 1991, 1992, 1993 og 1994 til Det Europæiske Fællesskabs budget (opdelt efter momsindtægter, toldafgifter, afgifter på sukker og isoglukose samt BNP-bidrag)?

Hvor stort et beløb har Belgien til gengæld modtaget fra Det Europæiske Fællesskabs budget i de pågældende år og fra hvilke større budgetposter?

Hvor stor en del (angivet som samlet beløb og procentvis andel) af disse indtægter, som Belgien har modtaget fra fællesskabsbudgettet, hører til Det Europæiske Fællesskabs driftsudgifter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Erkki Liikanen**
(4. maj 1995)

Kommissionen har den regel, at den ikke offentliggør kontoopdelte tal, der gør det muligt at udregne medlemsstaternes nettosaldo, det være sig budgetsaldoen eller kassesaldoen.

Det ærede medlem gøres imidlertid opmærksom på de oplysninger, der findes herom i Revisionsrettens årsberetning.

Belgiens bidrag til fællesskabsbudgettet siden 1991 fremgår af forvaltningsregnskabet, ligesom de øvrige medlemsstaters bidrag.

(mio. ECU)

Budget	Belgiens bidrag
1991	2 217
1992	2 239
1993	2 395
1994	2 822

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-567/95

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen

(6. marts 1995)

(95/C 175/105)

Om: Sælerne, fuglene og de fattige

Under en debat i Europa-Parlamentet i Strasbourg fremsatte daværende parlamentsmedlem Jacques Tauran en skriftlig erklæring ⁽¹⁾, som giver anledning til følgende to spørgsmål:

Ved Kommissionen for det første, hvad der skete, da »den kinesiske revolution slog fuglene ihjel med den begrundelse, at de var ved at blive menneskets konkurrenter«? Jeg ville være taknemmelig, om Kommissionen kunne afhjælpe min uvidenhed på dette område.

Kan Kommissionen desuden — og først og fremmest — oplyse, hvor stort et beløb i ecu der for tiden er afsat til programmerne om beskyttelse af sæler (betænkning af Killilea (A3-0186/94)) ⁽²⁾, og sammenligne de beløb, der tildeles hver enkelt sæl, med det beløb, der gives til de fattigste borgere i EU i henhold til Kommissionens foranstaltninger til bekæmpelse af fattigdommen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-448 (6. 5. 1994).

⁽²⁾ EFT nr. C 205 af 25. 7. 1994, s. 553.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Ritt Bjerregaard

(25. april 1995)

Kommissionen råder ikke over særlige oplysninger om noget massivt program med henblik på udryddelse af fugle under den kinesiske kulturrevolution.

Siden 1991 er der først under Rådets forordning (EØF) nr. 3907/91 af 19. december 1991 om fællesskabsaktioner med henblik på naturbevaring (ACNAT) ⁽¹⁾ og siden under Rådets forordning (EØF) nr. 1973/92 af 21. maj 1992 om oprettelse af et finansielt instrument for miljøet (LIFE) ⁽²⁾ anvendt et samlet beløb på i alt ca. 2,7 mio. ECU til bevarelse af munkesælerne (*Monachus monachus*) og disses naturlige levesteder. Desuden har Kommissionen ydet et finansielt bidrag af størrelsesordenen 250 000 ECU til det »hellske selskab for undersøgelse og beskyttelse af munkesælen«. Disse foranstaltninger skal ses som led i den globale aktion med henblik på naturbevarelse (som fastsat i Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽³⁾). Det gælder her om at beskytte de udryddelsestruede arter med henblik på at sikre deres fortsatte beståen. For øjeblikket består populationen af munkesæler af yderst få enheder. Der vil derfor ikke være noget grundlag for at udregne det beløb, der i givet fald ofres på hver enhed.

Kommissionen skønner, at det vil være fornærmeligt/en fornærmelse over for de fattige medborgere at foretage en undersøgelse, hvori disse skulle sidestilles med en udryddelses-truet art.

⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 31. 12. 1991, s. 17.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-576/95

af Otto von Habsburg (PPE)

til Kommissionen

(6. marts 1995)

(95/C 175/106)

Om: Sikkerhed inden for flytransport

I den senere tid er antallet af passagerer med mere end ét styk håndbagage vokset kraftigt på de europæiske ruter, selvom dette i længere tid har været forbudt. Dette kan i tilfælde af ulykker få tragiske følger, da sådanne ofte uformelige genstande let kan spærre flugtrvejene.

Ville det ikke være på tide, at Kommissionen alvorligt formaner flyselskaberne om at overholde bestemmelserne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Neil Kinnock

(31. marts 1995)

Kommissionen agter at høre samtlige involverede parter for sammen med disse at undersøge, hvorledes man bedst kan

håndhæve de internationale henstillinger vedrørende flypas-sagerernes håndbagage.

afspejler Den Europæiske Unions multikulturelle befolk-nings sammensætning?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-577/95

af Bill Miller (PSE)

til Kommissionen

(6. marts 1995)

(95/C 175/107)

Om: Invalideydelser til kvinder

Hvor langt fremme er behandlingen af den britiske regerings indsigelse mod Kommissionens fortolkning af direktiv 79/7/EØF ⁽¹⁾, som berører udbetalingen af invalideydelser til kvinder under 65 år, og vil afgørelsen få tilbagevirkende kraft i tilfælde, hvor de pågældende kvinder er fyldt 65 år?

⁽¹⁾ EFT nr. L 6 af 10. 1. 1979, s. 24.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pádraig Flynn

(29. marts 1995)

Kommissionen har allerede forhørt sig hos de britiske myndigheder vedrørende udbetaling af invalidepension til kvinder og mænd efter samme betingelser efter det fyldte 60. år som følge af Domstolens afgørelse af 30. maj 1993 om dette emne (sag C-328/91, Thomas m.fl.). De britiske myndigheder har oplyst Kommissionen om, at der planlæg-des foranstaltninger til implementering af denne dom.

I mellemtiden har der været stillet en forespørgsel til præjudiciel afgørelse ved Domstolen fra Court of Appeal om en tydeligere fortolkning af dommen af 30. maj 1993 (sag 92/94, Secretary of State v. Graham m.fl.). Kom-mis-sionen afventer denne afgørelse med interesse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-580/95

af Glyn Ford (PSE)

til Kommissionen

(6. marts 1995)

(95/C 175/108)

Om: Kommissionens foranstaltninger i forbindelse med personaleansættelser

Vil Kommissionen oplyse, om den træffer foranstaltninger — og i givet fald hvilke — for at sikre, at dens personale

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Erkki Liikanen

(30. marts 1995)

Kommissionen skal ifølge vedtægten ansætte sine tjeneste-mænd på det bredest mulige geografiske grundlag blandt medlemsstaternes statsborgere og uden hensyn til race, tro eller køn.

Hovedparten af Kommissionens personale ansættes ved offentlige udvælgelsesprøver, udelukkende på grundlag af kvalifikationer. Kommissionen offentliggør adgangsbetin-gelser og udvælgelsesprøver i det omfang, det er økonomisk muligt, og gør sit bedste for at sikre, at alle kvalificerede ansøgere på lige vilkår kan deltage i udvælgelsesprøverne, uanset deres uddannelsesmæssige traditioner eller nationale tilhørsforhold.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-596/95

af Hugh McMahon (PSE)

til Kommissionen

(6. marts 1995)

(95/C 175/109)

Om: Kommissionens svar på skriftlige henvendelser fra medlemmer af Europa-Parlamentet

Vil Kommissionen give tilsagn om, at svar på skriftlige henvendelser fra medlemmer af Europa-Parlamentet vil blive behandlet så hurtigt som muligt, og at medlemmerne ikke skal udsættes for lange forsinkelser ved besvarelse af spørgsmål, der er rejst af deres vælgere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Marcelino Oreja

(22. marts 1995)

Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at det svarer på skriftlige spørgsmål fra Europa-Parlamentets medlemmer så hurtigt som muligt. Et overvågningssystem skal sikre, at svarene gives inden for højst tre uger, og dette viser, at denne regel overholdes med meget få undtagel-ser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-597/95**af Hugh McMahon (PSE)****til Kommissionen***(6. marts 1995)**(95/C 175/110)*

Om: Overtrædelsesproceduren i henhold til artikel 169 i TEU

Vil Kommissionen offentliggøre de gældende regler, procedurer og vejledninger for så vidt angår brugen af den i artikel 169 omhandlede overtrædelsesprocedure, og kan Kommissionens formand garantere, at klager indgivet af Europa-Parlamentets medlemmer vil blive behandlet ufor tøvet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer**

(7. april 1995)

Det ærede medlem henvises til de årlige beretninger til Europa-Parlamentet om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten, navnlig forordet til den Tiende årsberetning, hvad der netop redegøres for i de fortrolige bestemmelser, formaliteter og retningslinjer ⁽¹⁾.

Kommissionen kan give den ønskede garanti.

⁽¹⁾ EFT nr. C 233 af 30. 8. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-602/95**af María Izquierdo Rojo (RDE)****til Kommissionen***(6. marts 1995)**(95/C 175/111)*

Om: Forhandlingerne om den nye aftale EU-Marokko

Hvor langt er man kommet i forhandlingerne om den nye aftale mellem EU og Marokko?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(31. marts 1995)

Forhandlingerne med Marokko skred i det forløbne år ikke så hurtigt frem, som man kunne have ønsket. Det skyldtes den omstændighed, at begge parter hovedsagelig koncentrerede deres bestræbelser om at finde frem til en aftale om den ordning, der skal gælde for eksporten af visse marrokanske landbrugsprodukter, som kunne blive negativt berørt af tarifieringen inden for rammerne af Uruguay-runden.

Den aftale, der i begyndelsen af indeværende år blev opnået om dette spørgsmål, gør det muligt at sætte nyt skub i forhandlingerne.

Kommissionen har derfor anmodet de marokkanske myndigheder om at genoptage arbejdet og foreslået en tidsplan for møderne, således at disse kan påbegyndes hurtigst muligt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-605/95**af Aline Pailler (GUE/NGL)****til Kommissionen***(6. marts 1995)**(95/C 175/112)*

Om: Anlæggelse af en fabrik og beskyttelse af miljøet

Den portugisiske virksomhed Autosil planlægger at etablere et anlæg for fremstilling af blybatterier i Turenne en Corrèze — efter den foreløbige finansieringsplan med regional, lokal og europæisk finansiering.

Indbyggerne i regionen har gjort mig opmærksom på dette projekts farer for indbyggernes sundhed, især som følge af udledningen af betydelige mængder bly og svovlsyre.

Har Kommissionen sikret sig, at anlæggelsen af denne fabrik, som finansieres med fællesskabsmidler, er i overensstemmelse med fællesskabsdirektiverne om luftkvalitet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(25. april 1995)

Kommissionen ligger ikke inden med oplysninger, hvorefter projektet vedrørende anlæggelse af en virksomhed til fremstilling af blybatterier i Turenne en Corrèze skulle indebære væsentlige risici for befolkningens sundhed og miljøet.

Kommissionen opfordrer det ærede medlem til at tilstille den mere udførlige oplysninger om projektet, så den kan fastslå, om fællesskabsretten på miljøområdet er overholdt eller ej.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-607/95**af Werner Langen (PPE)****til Kommissionen***(6. marts 1995)**(95/C 175/113)*

Om: Tildelingen af EU-bevillinger til Rheinland-Pfalz

Kan det oplyses, hvor mange bevillinger der i den tiårige periode fra 1. januar 1985 til 31. december 1994 er blevet tildelt den tyske delstat Rheinland-Pfalz fordelt på de enkelte regionale tilskudsmodtagende instanser (amter)?

Kan der desuden gives oplysninger om de kompetente tjenestegrene for tildelingen af bevillinger til de enkelte EU-fællesskabsinitiativer og strukturprogrammer samt om den aktuelle situation i kontrollen med bevillingstildelingen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer**

(24. marts 1995)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-3033/93 ⁽¹⁾, E-630/94 ⁽²⁾ og E-24/95 ⁽³⁾ af Willi Rothley.

⁽¹⁾ EFT nr. C 240 af 29. 8. 1994.

⁽²⁾ EFT nr. C 362 af 19. 12. 1994.

⁽³⁾ Se side 16 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-617/95**af Jaak Vandemeulebroucke (ARE)****til Kommissionen***(9. marts 1995)**(95/C 175/114)*

Om: Fugledirektivet

Det forlyder, at det franske parlament den 15. juli 1994 har vedtaget en lov, som giver jægerne tilladelse til at skyde trækfugle frem til den 28. februar 1995.

Deler Kommissionen den opfattelse, at denne lov er i strid med EU's fugledirektiv?

Agter Kommissionen i øvrigt at ændre ovennævnte direktiv?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(25. april 1995)

Den franske retsakt, det ærede medlem henviser til, er lov nr. 94/591 af 15. juli 1994 om fastsættelse af datoerne for afslutningen af jagten på trækfugle ⁽¹⁾.

Efter vedtagelsen af denne lov har Kommissionen modtaget en række klager under henvisning til, at den franske ret ikke stemmer overens med Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle. Når Kommissionen engang har afsluttet sin undersøgelse af, hvorvidt den franske lovgivning stemmer overens med EF-retten eller ej, vil den tage stilling til, hvad den finder hensigtsmæssigt at foretage til opfølgning af klagerne.

Kommissionen har allerede forelagt et forslag til rådsdirektiv om ændring af Rådets direktiv 79/409/EØF ⁽²⁾. Der er tale om en ændring af direktivets artikel 7, stk. 4. Hensigten med dette forslag er nærmere at præcisere, hvilke kriterier medlemsstaterne kan benytte sig af for at fastsætte afslutningen på jagtperioderne for de trækfuglearters vedkommende, som jagtlovgivningen drejer sig om.

⁽¹⁾ JORF af 16. 7. 1994, s. 10 246.

⁽²⁾ EFT nr. C 100 af 9. 4. 1994, s. 12.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-619/95**af Mathias Reichhold (NI)****til Kommissionen***(24. februar 1995)**(95/C 175/115)*

Om: Forordning (EØF) nr. 805/68 om den fælles markedsordning for oksekød for så vidt angår sæsonpræmien

Hvordan er der taget højde for de nye medlemsstater i budgettet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(15. marts 1995)

I budgettet er der under budgetpost B1-2123 afsat et beløb på 22 mio. ECU til finansiering af den sæsonpræmie, der i 1995 skal ydes til de støtteberettigede producenter i alle de berørte EF-regioner.

I det foreløbige forslag til tillægs- og ændringsbudget nr. 1/95, der blev fremlagt af Kommissionen i februar 1995, tages der i de forskellige poster vedrørende EUGFL, Garantisektionen, hensyn til bevillingsbehovene for de nye

medlemsstater, sådan som de fremgår af anvendelsen af EF-bestemmelserne. I dette tillægs- og ændringsbudget er bevillingen til budgetpost B1-2123 fortsat på 22 mio. ECU.

På dette stadium er Kommissionen i færd med at undersøge, om betingelserne for ydelsen af sæsonpræmien i 1995 er opfyldt i de nye medlemsstater. Da denne præmie imidlertid kun ydes for kvæg, må der formodes at være tale om et ret begrænset antal, og de supplerende udgifter vil i givet fald være meget begrænsede.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-632/95

af Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

til Kommissionen

(9. marts 1995)

(95/C 175/116)

Om: Sproganvendelsen i dokumenter til det fjerde ramme-program

Har Kommissionen kendskab til, at flere dokumenter vedrørende det fjerde ramme-program ikke forelå på samtlige Unionens sprog?

Deler Kommissionen den opfattelse, at dette er en krænkelse af princippet om ikke-diskrimination?

Hvordan vil Kommissionen forsøge at rette op på det forhold, at visse små og mellemstore virksomheder ikke eller ikke rettidig har kunnet indsende deres ansøgninger på grund af den omstændighed, at visse dokumenter ikke forelå på alle officielle sprog?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Edith Cresson

(21. april 1995)

Særprogrammerne under det fjerde ramme-program er baseret på princippet om »lige muligheder for alle interesserede parter«. Det betyder, at både industrivirksomheder og små og mellemstore virksomheder, universiteter og forskningsinstitutter kan indsende forslag til Kommissionen i forslagsindkaldelsesperioden, når de grundlæggende kriterier er opfyldt. Af hensyn til dette princip foreligger alle de nødvendige dokumenter (informationspakker osv.) på de officielle EU-sprog. Det står således fast, at princippet om ikke-diskriminering skal overholdes.

Der har imidlertid været nogle lokale problemer, bl.a. fordi visse VALUE-relæcentre har manglet informationsdokumenter.

Der er nu taget skridt til at undgå, at lignende problemer opstår igen. Der lægges særlig vægt på, at dokumenterne foreligger i de forskellige sprogversioner.

Der er truffet en række foranstaltninger for at gøre det lettere for små og mellemstore virksomheder at deltage i særprogrammerne. En af disse foranstaltninger går ud på, at de instrumenter, der er indført for små og mellemstore virksomheder, nemlig »forundersøgelsespræmier« og »CRAFT«, indebærer åben forslagsindkaldelse i forbindelse med forskellige programmer, hvilket betyder, at små og mellemstore virksomheder på et hvilket som helst tidspunkt kan indsende forslag under henvisning til disse instrumenter.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-633/95

af Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

til Kommissionen

(9. marts 1995)

(95/C 175/117)

Om: Klageproceduren i forbindelse med sproganvendelsen

Hvad bør en unionsborger gøre, hvis han/hun mener at blive udsat for diskrimination med hensyn til anvendelse af et af Unionens officielle sprog?

Kan Kommissionen oplyse, hvordan sådanne klager behandles?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer

(30. marts 1995)

Kommissionen vil behandle enhver klage, der måtte blive fremsat af en unionsborger. Den træffer afgørelse i henhold til forordning nr. 1/58.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-637/95

af Roberto Mezzaroma (FE)

til Kommissionen

(24. februar 1995)

(95/C 175/118)

Om: Bekæmpelse af fodboldtilhængeres voldelige adfærd

Er det efter Kommissionens opfattelse ikke nødvendigt på baggrund af EF-traktatens artikel 7 A og 59, unionstraktatens afsnit VI og navnlig af, at voldsfænomenet i forbindelse med fodboldkampe i alle medlemsstater har antaget foruroligende dimensioner og giver sig udslag i alvorlige hændelser ved internationale kampe, at udarbejde konkrete fællesskabsforanstaltninger, der griber fat om årsagerne til

problemet og bidrager til at ændre de omstændigheder, der skaber de mest voldelige elementer? Mener Kommissionen ikke, at det vil være formålstjenligt at udvide de sociale handlingsprogrammers anvendelsesområde med henblik på at fremme den ikke voldelige del af fodboldkulturen og at hjælpe voldelig fodboldtilhængere fra dårligt stillede familier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja
(7. april 1995)

Kommissionen deler det ærede medlems bekymring med hensyn til fodboldfans voldelige adfærd.

Kommissionen kan ikke udtale sig om årsagen til denne adfærd, før problemet er blevet grundigt undersøgt. Det har den i sinde at gøre sammen med de kompetente myndigheder på sportsområdet og særlig med Europarådet. Der er sammen med Europarådet indledt kampagner rettet mod unge for at fremme »fair-play«. Disse kampagner tager sigte på at fremme loyal opførsel og ikke-voldelig adfærd inden for sporten.

Hvad angår afsnit VI i Unionstraktaten, er Kommissionen under overholdelse af subsidiaritetsprincippet villig til at tilslutte sig til ethvert initiativ, som medlemsstaterne måtte tage på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-644/95

af María Izquierdo Rojo (PSE)

til Kommissionen

(9. marts 1995)

(95/C 175/119)

Om: Forberedelse af Euro-Middelhavskonferencen

I Kommissionens arbejdsprogram for 1995 optræder Euro-Middelhavskonferencen på ministerplan som en prioriteret aktion. Hvor langt er Kommissionen kommet med forberedelsen af denne konference?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín
(29. marts 1995)

Kommissionen, som arbejder nært sammen med det franske formandskab og Rådet om forberedelsen af Euro-Middelhavskonferencen i Barcelona, godkendte den 8. marts 1995 et arbejdsdokument, der udgør en handlingsplan for konferencen. Det er målet at opnå enighed på Rådets samling (almindelige anliggender) den 10. og 11. april 1995 om en række punkter, der skal danne grundlag for drøftelserne med vore partnere i Middelhavsområdet.

Samme dag godkendte Kommissionen desuden en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af Fællesskabets Euro-Middelhavspolitik, hvori forslaget af 19. oktober 1994 ⁽¹⁾ uddybes nærmere.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 427 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-646/95

af Helena Vaz da Silva (ELDR)

til Kommissionen

(9. marts 1995)

(95/C 175/120)

Om: Støtte fra ESF til udvekslingsnetværk for kunstnere

»Pépinieres Européennes pour Jeunes Artistes« har i flere år støttet udveksling af unge kunstnere fra forskellige lande og regioner i Europa. Dette projekt søgte i juni og atter i oktober 1994 Kommissionen om et bidrag fra Den Europæiske Socialfond i henhold til artikel 6 i forordningen om ESF, men har endnu ikke fået noget svar.

Kommissionens tavshed skaber bekymring og usikkerhed i kunstneriske kredse, fordi dette projekt er et af de få, som fremmer kunstneres bevægelighed.

Er denne tavshed fra Kommissionens side tegn på manglende interesse for projekter med udvekslingsnetværk for kunstnere? Eller agter Kommissionen at støtte andre projekter inden for samme område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(12. maj 1995)

Et projekt »Pépinieres européennes pour jeunes artistes« blev indsendt i forbindelse med indkaldelsen af forslag til nyskabende projekter i henhold til artikel 6 i forordningen om Den Europæiske Socialfond (ESF) i 1994. Over 200 projekter blev indsendt i forbindelse med denne indkaldelse, for hvilken deadline var fastsat til d. 28. oktober 1994. På grundlag af råd fra et panel af uafhængige eksperter fra medlemsstaterne og på grundlag af de godkendte udvælgelseskriterier, der tager særlig hensyn til de foreslåede projekters nyskabende karakter, blev 31 projekter godkendt til samfinansiering og foreslået medlemsstaterne til implementering under partnerskabsaftalerne med ESF. Pépinières-projektet var ikke blandt de projekter, der blev udvalgt i 1994.

Kommissionen erindrer dog, at den samme projektgruppe i 1994 fik støtte fra Kommissionen både under initiativet vedrørende kunstuddannelse (20 000 ECU) og som en del af

et projekt for oprettelse af et netværk af unge kunstnere (43 500 ECU).

Forslagsstillerne er velkomne til at indsende projektet i forbindelse med fremtidige indkaldelser af forslag i henhold til artikel 6 i ESF-forordningen, men udvælgelsen afhænger af de prioriteter, der fastsættes fra år til år.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-652/95

af Johanna Maij-Weggen (PPE)

til Kommissionen

(10. marts 1995)

(95/C 175/121)

Om: Natur- og fuglebeskyttelse og transeuropæiske net

1. Har Kommissionen gjort sig bekendt med rapporten fra Birdlife International/World Conservation Centre om de transeuropæiske nets indvirkning på naturbeskyttelsen?
2. Har Kommissionen under hensyntagen til denne rapport planer om at stille særlige krav om beskyttelse af dyrelivet ved etableringen af europæiske net?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(28. april 1995)

1. Ja.

2. I den pågældende rapport lægges der vægt på udviklingen af en strategisk miljøvurdering. Dette indebærer en vurdering allerede på plan- og programlægningsstadiet. En sådan vurdering skal ses som et supplement til den eksisterende miljørisikovurdering (direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾). Som anført i Kommissionens arbejdsprogram for 1995 agter denne at udarbejde et forslag til en strategisk miljøvurdering.

Desuden har Kommissionen i sit nylige forslag om udvikling af de transeuropæiske transportnet ⁽²⁾ understreget, at strategiske vurderinger vil komme til at indgå heri og sammen med socioøkonomiske vurderinger udgøre en del af grundlaget for fremtidige revisioner. Til dette formål har Kommissionen lanceret en række fælles initiativer for at finde frem til, hvilke metoder der skal benyttes.

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

⁽²⁾ Dok. KOM(94) 106 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-653/95

af Jaak Vandemeulebroucke (ARE)

til Kommissionen

(10. marts 1995)

(95/C 175/122)

Om: Brugen af nederlandsk som officielt sprog i Unionen

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor den i mange tilfælde ved angivelse af adresser på officielle instanser i Belgien kun benytter den franske betegnelse og en fransksproget adresse? Som eksempel kan der henvises til *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 175 af 19. 7. 1993, s. 30, C 277 af 15. 10. 1993, s. 9, C 335 af 10. 12. 1993, s. 2, C 19 af 22. 1. 1994, s. 18, C 111 af 21. 4. 1994, s. 16, C. 138 af 20. 5. 1994, s. 7, C 214 af 4. 8. 1994, s. 5, C 224 af 12. 8. 1994, s. 2, osv.

I disse eksempler drejer det sig om adresser på såvel europæiske institutioner som belgiske instanser.

Ligeledes konstateres det, at der i den nederlandske udgave af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ofte kun benyttes den franske betegnelse på medlemsstaterne. Kan Kommissionen oplyse hvorfor?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja

(28. april 1995)

De Europæiske Fællesskabers Tidende bliver udgivet for institutionernes regning af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, et interinstitutionelt serviceorgan, der administrativt er tilknyttet Kommissionen.

Så vidt muligt, og når ikke det drejer sig om en tekst, der allerede er sat, benytter Publikationskontoret de bestemmelser, der er gjort rede for i svarene på spørgsmål E-2076/94 ⁽¹⁾ og E-2851/94 ⁽²⁾.

Med hensyn til adressen på andre organisationer råder Publikationskontoret generelt ikke over de nødvendige midler til at ændre manuskriptet, og de fastsatte publikationsfrister gør det ikke altid muligt at skaffe den påkrævede information i rette tid.

Hvad angår medlemsstaternes navne er det ikke ualmindeligt, at institutionerne for alle sprogudgaver vedlægger et enkelt bilag, der allerede er sat. Publikationskontoret bestræber sig imidlertid på at benytte de gældende regler i alle andre tilfælde.

Kommissionen vil bede Publikationskontoret om at henlede de respektive institutioners opmærksomhed på det problem,

som det ærede parlamentsmedlem har gjort opmærksom på.

(¹) EFT nr. C 30 af 6. 2. 1995, s. 56.

(²) EFT nr. C 139 af 5. 6. 1995, s. 39.

finde relevant for deres arbejde i det pågældende udvalg.

(¹) EFT nr. C 24 af 30. 1. 1995, s. 45.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann

(27. marts 1995)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-722/95

af Hugh Kerr (PSE)

til Kommissionen

(2. marts 1995)

(95/C 175/123)

Om: Gennemskuelighed i standardiseringsproceduren

I sit svar på spørgsmål E-1883/94 (¹) sidste år bekræftede kommissær Martin Bangemann, at standardisering opnås som led i »en åben og gennemskuelig procedure« og »vedtages efter høring af offentligheden ved enstemmighedens princip«. Enstemmighed kan imidlertid kun fungere effektivt, hvis et udvalg er virkeligt og fair repræsentativt, og hvis alle involverede parter i proceduren fuldt ud forstår detaljerne og forgreningerne af de spørgsmål, som er under behandling — hvis dette ikke er tilfældet, vil hele ordningen være åben for enhver form for misbrug.

Da standardisering rent faktisk dikterer, hvad EU's borgere kan og ikke kan købe; da de formuleres af tekniske udvalg, som i det væsentlige omfatter kommercielt tilsikrede rettigheder; da disse udvalg på nationalt niveau også normalt er ansvarlige for formulering af grundlaget for nationale svar på EU's harmoniseringsinitiativer; da forbrugerne formodes at være repræsenteret i tekniske udvalg; kan kommissæren da bekræfte,

1. at princippet om åbenhed, gennemskuelighed og ansvar ikke blot bør finde anvendelse på europæisk plan, men også inden for nationale standardiseringsorganer.
2. at EU-borgere ikke bør nægtes retten til detaljeret at undersøge disse nationale standardiseringsinstitutioners udvalgsmedlemslister samt referater af deres møder med henblik på at sikre sig, at et udvalg er afbalanceret og fair sammensat samt kompetent; samt også at gøre dem i stand til at foretage underbyggede analyser og kommentere de standarder, de frembringer på det offentlige undersøgelsesstadium,
3. at udvalgets medlemslister bør indbefatte ajourførte detaljer om udvalgsmedlemmernes navne, de organer, de repræsentanter, hvem der beskæftiger dem, hvem der betaler dem, samt enhver interessekonflikt, de måtte

Detaljerede bestemmelser om de nationale standardiseringsorganer er fastsat i nationale instrumenter. Kommissionen mener — uden at tage stilling til formodningerne i det ærede medlems spørgsmål — at sådanne instrumenter bør afspejle standardiseringsprincipperne som f.eks. åbenhed, gennemsigtighed og ansvarlighed.

I sit svar på det tidligere spørgsmål henleder Kommissionen dog opmærksomheden på standardiseringens frivillige natur både hvad angår udarbejdelse af standarder og anvendelsen heraf.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-732/95

af Cristiana Muscardini (NI)

til Kommissionen

(15. marts 1995)

(95/C 175/124)

Om: Return Kommission til det flamske socialistparti

Skandalen vedrørende de hemmelige betalinger til det flamske socialistparti i forbindelse med leverancen af Agusta-helikoptere til den belgiske hær i 1988 har kastet alvorlig mistanke på kommissær Karel Van Miert, der dengang var partiets mest fremtrædende repræsentant.

Finder Kommissionen det ikke pinligt, at dens kommissær med ansvar for konkurrence er genstand for retlige undersøgelser?

Ville det ikke være på sin plads, om Kommissionen opfordrede kommissær Karel Van Miert til at træde tilbage, i det mindste indtil den igangværende undersøgelse er afsluttet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer

(30. marts 1995)

Kommissær Karel van Miert har samarbejdet fuldt ud med de belgiske myndigheder under undersøgelsen af de personer, der var involveret i Agusta-affæren. De pågældende

advokater har meddelt, at Karel van Miert ikke var involveret og ikke kendte noget til affæren. Kommissionen har fuld tillid til Karel Van Miert.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-822/95

af Elly Plooi-j-van Gorsel (ELDR)

til Kommissionen

(24. marts 1995)

(95/C 175/125)

Om: Tvedeling af Institutet for Avancerede Materialer

Er Institutet for Avancerede Materialer Den Europæiske Unions eneste Fælles Forskningscenter, der er fordelt på to hjemsteder, nemlig Petten i Nederlandene og Ispra i Italien?

Bevirker denne tvedeling af instituttet overlapninger i forskningsfaciliteter, forvaltningsstruktur og personale?

Hindres samrådet og samarbejdet blandt det videnskabelige personale alvorligt af denne tvedeling?

Hvilke ekstra udgifter på årsbasis medfører denne tvedeling?

Hvad er årsagen til, at dette institut efter syv år stadig ikke har et samlet hjemsted, nemlig i Petten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Edith Cresson

(18. april 1995)

Siden indledningen på de ikke-nukleare aktiviteter i Det Fælles Forskningscenter (FFC) har aktiviteterne med hensyn til avancerede materialer ganske rigtigt været fordelt på to forskellige lokaliteter, nemlig i henholdsvis Ispra (Italien) og Petten (Nederlandene).

Efter oprettelsen i 1988 af institutterne under Det Fælles Forskningscenter har tyngdepunktet i instituttet for avancerede materialer klart været i Petten, hvilket har medført overførsel i Petten af en del af de aktiviteter vedrørende

avancerede materialer, der indtil da foregik i Ispra. Visse aktiviteter angående avancerede materialer er dog forblevet i Ispra som følge af, at det er fysisk umuligt at flytte de eksisterende anlæg på lokaliteten i Ispra.

Derudover kan den del af de aktiviteter vedrørende avancerede materialer, der udføres i Ispra, drage nytte af meget vigtige og nyttige synergier i samarbejde med de andre institutter i Ispra, bl.a. på teknologi- og fusionsområdet.

Kommissionen kan forsikre det ærede medlem om, at denne fordeling på to lokaliteter ikke bevirker nogen som helst form for to gange det samme arbejde, hverken med hensyn til anlæg eller til menneskelige ressourcer. På det administrative plan ledes alt personale i instituttet for avancerede materialer, herunder også de, der befinder sig i Ispra, af de administrative tjenestegrene i Petten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-856/95

af Glyn Ford (PSE)

til Kommissionen

(9. marts 1995)

(95/C 175/126)

Om: Den frie bevægelighed for personer inden for Den Europæiske Union

Hvilke skridt agter Kommissionen at tage over for flyselskaber, der nægter visse EU-borgere adgang til at benytte sig af deres tjenester?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja

(28. marts 1995)

Kommissionen beder det ærede medlem om at fremkomme med nærmere oplysninger om de hændelser, der henvises til. Så vil Kommissionen undersøge sagen i kraft af dens rolle som fællesskabslovgivningens vogter.
